

**ΤΕΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Τ.Ε.**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ ΣΤΑ ΠΟΥΛΑΤΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ**

**ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΟΒΙΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Α.Μ.6134
ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΤΙΝΗΣ**

ΠΑΤΡΑ 2016

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με την πολύτιμη βοήθεια του επιβλέποντα καθηγητή κ. Μαρτίνη προσπαθήσαμε να επιτεύξουμε τον στόχο μας και να κάνουμε πραγματικότητα την εργασία «Κατασκευή τουριστικών καταλυμάτων στα Πουλάτα Κεφαλονιάς». Του εκφράζω τις ευχαριστίες μου για την πολύτιμη βοήθεια που μου προσέφερε , για τις εύστοχες παρατηρήσεις που μου έκανε, καθώς και για την ενθάρρυνση που μου έδωσε.

Επίσης θα ήταν άδικο να μην αναφέρω τους ανθρώπους που με υποστήριξαν κατά τη διάρκεια εκπόνησης αυτής της μελέτης, τον κ. Πανταζόπουλο Ιωάννη , την οικογένειά μου και τη φίλη και συνάδελφό μου Ελένη Χατζάκη.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η δημιουργία της πτυχιακής εργασίας με θέμα «Κατασκευή τουριστικών καταλυμάτων στα Πουλάτα Κεφαλονιάς», με δίδαξε πολλά πράγματα τόσο για τον τρόπο μελέτης, συλλογής πληροφοριών και εκπόνησης μιας εργασίας τέτοιων διαστάσεων, όσο και για την ιστορία του νησιού, την κουλτούρα των ανθρώπων, την αρχιτεκτονική και την πολιτιστική κληρονομιά αυτού του τόπου. Η νέα σύνθεση στον τόπο αυτό ήταν μία πρόκληση, διότι μέσα από μία νέα σύνθεση με σύγχρονο τρόπο δόμησης και νέα υλικά, έπρεπε να αποδώσουμε τα παραδοσιακά στοιχεία της αρχιτεκτονικής της Κεφαλονιάς και να γίνει όσο το δυνατόν πιο κατανοητός ο παραδοσιακός τρόπος δόμησης του νησιού και στους απλούς επισκέπτες.

Η εργασία χωρίζεται σε δυο μεγάλα κεφάλαια, τα οποία περιέχουν, το ένα την ανάλυση του νησιού, την ιστορία και την αρχιτεκτονική του και το άλλο την ανάλυση της νέας σύνθεσης στο οικόπεδο που επιλέχτηκε.

Ο τόπος πραγματοποίησης της μελέτης είναι το νησί της Κεφαλονιάς το οποίο βρίσκεται στο σύμπλεγμα των Επτανήσων του Ιονίου Πελάγους.

Το οικόπεδο είναι εντός σχεδίου στο χωριό Πουλάτα ανατολικά της Κεφαλονιάς και μόλις ένα χιλιόμετρο από τη Σάμη, Ένα από τα κύρια λιμάνια του νησιού, το οποίο βρίσκεται σε περίοπτη θέση και αποφασίστηκε να γίνει συγκρότημα τουριστικών καταλυμάτων, δίνοντας την ευκαιρία μέσα από αυτή την σύνθεση να διδαχτούμε, να κατανοήσουμε και να αποδώσουμε την ιδιαίτερη αρχιτεκτονική του νησιού.

Με βάση τα παραπάνω, προτείνεται στην σύνθεση, δημιουργία τουριστικών καταλυμάτων αγροτουρισμού.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Σκοπός της πτυχιακής είναι η διερεύνηση της αρχιτεκτονικής του νησιού και ανάδειξή της μέσα από την νέα σύνθεση του συγκροτήματος, έτσι ώστε το τελικό αποτέλεσμα να καταφέρει την αρμονική συνύπαρξη και το δέσιμο της νέας σύνθεσης με το τοπίο του νησιού.

Μέσα από την μελέτη, γίνεται μία προσπάθεια στο να συμβάλουμε στην ανάπτυξη του νησιού στους εξής τομείς:

- Στον τουριστικό τομέα
- Στον οικονομικό τομέα
- Στον πολιτιστικό τομέα
- Στον κοινωνικό τομέα

Η δημιουργία ενός τέτοιου συγκροτήματος :

- Θα αναβαθμίσει τον τουρισμό και παράλληλα την οικονομία του νησιού προσφέροντας νέες θέσεις εργασίας
- Θα καλύψει τις ανάγκες για τουριστικά καταλύματα και σε πιο ήσυχες περιοχές του νησιού εκτός Χώρας όπως είναι τα Πουλάτα όπου βρίσκεται το οικόπεδο όπου θα πραγματοποιηθεί η σύνθεσή μας.
- Θα αναδείξει την παραδοσιακή αρχιτεκτονική του νησιού, μέσα από τους σύγχρονους τρόπους δόμησης, σεβόμενοι πάντα τους περιορισμούς και τα ήθη του τόπου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	1
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	2
Σκοπός Της Πτυχιακής	3
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	i-ii-iii-iv
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ	5
Γεωμορφολογία του νησιού	5
Μορφολογία	6
Πηγές πλούτου.....	9
Κλίμα	10
Διοικητική διαίρεση.....	11
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	12
Μυθικά Χρόνια	12
Προϊστορικοί Χρόνοι.....	13
Αρχαίοι και Ρωμαϊκοί Χρόνοι	13
Βυζαντινοί Χρόνοι.....	14
Φραγκική Κατάκτηση.....	14
Η δυναστεία των Τόκκων	15
Τούρκικη Κατάκτηση.....	15
Βενετική Κατάκτηση	15
Γαλλική Κατάκτηση	16
Ρώσικη Κατάκτηση.....	17
Η Επτάνησος Πολιτεία	17
Δεύτερη Γαλλική Κατάκτηση.....	17
Αγγλική Κατάκτηση.....	18
Η συνεισφορά της Κεφαλονιάς στην επανάσταση το 1821	19
Η πορεία προς την ένωση με την Ελλάδα	19
Τα ιδεολογικά ρεύματα της εποχής	20
Οι σεισμοί του 1953.....	21
Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ	22
Κατοικίες από τον 16ο μέχρι και τα μέσα του 18ου αιώνα.....	25
Κατοικίες του δευτέρου μισού του 18ου αιώνα	28
Κατοικίες του 19ου μέχρι και τα μέσα του 20ου αιώνα.....	29
ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ	31
Α: Κατοικίες χρυσοβιβλικών οικογενειών	32
Β: Κατοικίες ανώτερης τάξης.....	32
Γ: Κατοικίες της μεσαίας τάξης.....	33
Δ: Κατοικίες εργατικής και αγροτικής τάξης	33

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΗ	34
Αρχοντικά και κατοικίες ανώτερης τάξης	34
Κατοικίες μεσαίας τάξης – αστικές	35
Κατοικίες μεσαίας τάξης στα χωριά	35
Κατοικίες εργατών και γεωργών	35
Δάπεδα	36
Ταβάνια	37
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΧΩΡΟΣ	39
Εξωτερική εμφάνιση και διακόσμηση	40
Στέγες	41
Παράθυρα	43
Πόρτες εισόδου	45
Χρώμα	49
Σκάλες	51
Μπαλκόνια	52
ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ	54
Οικοδομικά υλικά και παραδοσιακοί τρόποι κατασκευής	54
Οι τεχνίτες της Κεφαλονιάς	57
Κατοικίες «αρωγής»	59
ΣΥΝΘΕΣΗ	62
Σύγχρονο ή κάτι από τα παλιά	62
Η πρόκληση	62
Δημιουργία της σύνθεσης - Περιοχή, τοποθεσία και μορφολογία οικοπέδου	63
Ανάλυση της σύνθεσης	63
Περιβάλλοντας χώρος	64
Βοηθητικοί χώροι	65
Τυπολογία κτισμάτων	65
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΚΑΛΥΨΗΣ	68
Τοπογραφικό	68
· Σχέδιο Τ01 Τοπογραφικό	69
Διάγραμμα κάλυψης	70
· Σχέδιο Τ02 Διάγραμμα κάλυψης	73
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΤΙΡΙΩΝ	74
Γενικά σχέδια	74
· Σχέδιο Σ01- Γενική κάτοψη υπογείου	75
· Σχέδιο Σ02- Γενική κάτοψη ισογείου	76
· Σχέδιο Σ03- Γενική κάτοψη ορόφου	77
· Σχέδιο Σ04- Γενική κάτοψη δώματος	78

· Σχέδιο Σ05- Διάγραμμα περιβάλλοντος χώρου.....	79
· Σχέδιο Σ06- Γενική όψη	180
· Σχέδιο Σ07- Γενική όψη 2	81
· Σχέδιο Σ08- Γενική όψη 3	82
· Σχέδιο Σ09- Γενική όψη 4	83
· Σχέδιο Μ01- Μηκοτομή 1	84
· Σχέδιο Μ02- Μηκοτομή 2.....	85
Κεντρικό κτίριο – Κτίριο υποδοχής	86
· Σχέδιο Σ10-Κεντρικό κτίριο- Κάτοψη υπογείου	88
· Σχέδιο Σ11-Κεντρικό κτίριο- Κάτοψη ισογείου.....	89
· Σχέδιο Σ12-Κεντρικό κτίριο- Κάτοψη ορόφου	90
· Σχέδιο Σ13-Κεντρικό κτίριο- Κάτοψη δώματος	91
· Σχέδιο Σ14-Κεντρικό κτίριο- Τομή Α-Α	92
· Σχέδιο Σ15-Κεντρικό κτίριο- Τομή Β-Β	93
· Σχέδιο Σ16-Κεντρικό κτίριο- Τομή C-C	94
· Σχέδιο Σ17-Κεντρικό κτίριο- Όψη 1	95
· Σχέδιο Σ18-Κεντρικό κτίριο- Όψη 2.....	96
· Σχέδιο Σ19-Κεντρικό κτίριο- Όψη 3.....	97
· Σχέδιο Σ20-Κεντρικό κτίριο- Όψη 4.....	98
Κτίριο 1	99
· Σχέδιο Σ21- Κτίριο 1- Κάτοψη ισογείου	100
· Σχέδιο Σ22- Κτίριο 1- Κάτοψη ορόφου	101
· Σχέδιο Σ23- Κτίριο 1- Κάτοψη δώματος	102
· Σχέδιο Σ24- Κτίριο 1- Τομές	103
· Σχέδιο Σ25- Κτίριο 1- Όψεις 1-2	104
· Σχέδιο Σ26- Κτίριο 1- Όψεις 3-4	105
Κτίριο 2.....	106
· Σχέδιο Σ27- Κτίριο 2- Κάτοψη ισογείου	107
· Σχέδιο Σ28- Κτίριο 2- Κάτοψη ορόφου	108
· Σχέδιο Σ29- Κτίριο 2- Κάτοψη δώματος	109
· Σχέδιο Σ30- Κτίριο 2- Τομές	110
· Σχέδιο Σ31- Κτίριο 2- Όψεις 1-2	111
· Σχέδιο Σ32- Κτίριο 2- Όψεις 3-4	112
Κτίριο 3.....	113
· Σχέδιο Σ33- Κτίριο 3- Κάτοψη ισογείου.....	114
· Σχέδιο Σ34- Κτίριο 3- Κάτοψη ορόφου	115
· Σχέδιο Σ35- Κτίριο 3- Κάτοψη δώματος	116
· Σχέδιο Σ36- Κτίριο 3- Τομές	117
· Σχέδιο Σ37- Κτίριο 3- Όψεις 1-2	118
· Σχέδιο Σ38- Κτίριο 3- Όψεις 3-4	119

Κτίριο 4.....	120
· Σχέδιο Σ39- Κτίριο 4- Κάτοψη ισογείου.....	121
· Σχέδιο Σ40- Κτίριο 4- Κάτοψη ορόφου	122
· Σχέδιο Σ41- Κτίριο 4- Κάτοψη δώματος	123
· Σχέδιο Σ42- Κτίριο 4- Τομές.....	124
· Σχέδιο Σ43- Κτίριο 4- Όψεις 1-2	125
· Σχέδιο Σ44- Κτίριο 4- Όψεις 3-4	126
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ	127
Καρτέλα ανοιγμάτων	127
· Σχέδιο Λ01- Καρτέλα ανοιγμάτων	128
Λεπτομέρειες ανοιγμάτων	129
· Σχέδιο Λ02- Λεπτομέρεια- Κεντρική πόρτα	130
· Σχέδιο Λ03- Λεπτομέρεια- Δίφυλλο παράθυρο	131
· Σχέδιο Λ04- Λεπτομέρεια- Μονόφυλλο παράθυρο	132
· Σχέδιο Λ05- Λεπτομέρεια- Εσωτερική πόρτα.....	133
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	134
Εισαγωγή τεχνικής έκθεσης	134
Γενικά στοιχεία, ονομασία & είδος του τουριστικού έργου	134
Γεωγραφική θέση και έκταση του γηπέδου.....	134
ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ.....	136
Κτίριο υποδοχής	136
Κτίριο 1	138
Κτίριο 2.....	138
Κτίριο 3.....	139
Κτίριο 4.....	139
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.....	140
Τυπολογικά και Μορφολογικά στοιχεία.....	140
Κατασκευαστικά στοιχεία	141
· Τοιχοποιία.....	141
· Επικαλύψεις –Δάπεδο	141
· Κουφώματα	142
· Στηθαία - Εξώστες και βεράντες.....	142
· Διαχωριστικές Περσίδες-Πέργκολες.....	142
· Χώρος πισίνας	142
Σχεδιασμός και τεχνολογία.....	143
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	144
ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΡΩΝ.....	145
ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ	146
Εργαλεία.....	153
ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ.....	155
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	157

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εργασία με θέμα «Κατασκευή τουριστικών καταλυμάτων στα Πουλάτα Κεφαλονιάς» πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της ακαδημαϊκής μου φοίτησης στο τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Τ.Ε , Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας. Χωρίζεται σε δυο μεγάλα κεφάλαια, τα οποία περιέχουν, το ένα την ανάλυση του νησιού, την ιστορία και την αρχιτεκτονική του και το άλλο την ανάλυση της νέας σύνθεσης στο οικόπεδο που επιλέχτηκε.

Ξεκινώντας την έρευνα για το θέμα της πτυχιακής εργασίας, υπήρχε το δίλημμα μεταξύ μιας νέας σύνθεσης ή μιας αποκατάστασης και επανάχρησης κάποιου υφιστάμενου κτιρίου. Τα κτίρια που ερευνήθηκαν ήταν αρκετά , εγκαταλελειμμένα νεοκλασικά και βιομηχανικά κτίρια χωρίς όμως κάποιο αποτέλεσμα επιλογής, διότι είτε δεν υπήρχε τρόπος πρόσβασης και πληροφόρησης σχετικά με αυτά , είτε δεν είχαν κάποιο ιστορικό και αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον.

Η τελική επιλογή ήταν μια νέα σύνθεση-πρόκληση για την ιδιαίτερη αρχιτεκτονική του τόπου στον οποίο επιλέχτηκε να πραγματοποιηθεί. Ο τόπος που επιλέχτηκε είναι το νησί της Κεφαλονιάς το οποίο βρίσκεται στο σύμπλεγμα των Επτανήσων του Ιονίου Πελάγους. Η Κεφαλονιά είναι γνωστή τόσο για την πλούσια βλάστηση ,τον σεισμό του 1953 και την ιστορία της καθώς και για το κάστρο του Αγ. Γεωργίου , την εκκλησία του Αγ. Γερασίμου και για την παραδοσιακή αρχιτεκτονική λόγω της φραγκοκρατίας – ενετοκρατίας.

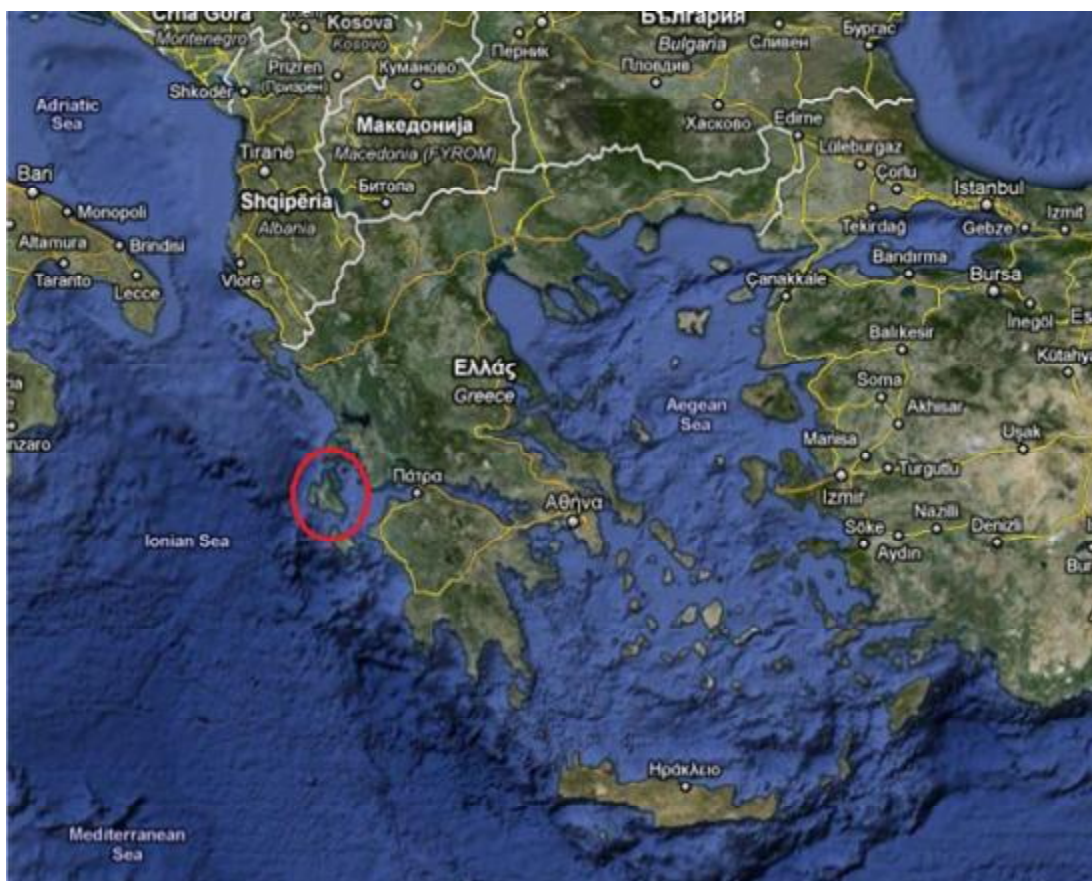
Έτσι βρέθηκε ένα οικόπεδο εντός σχεδίου στο χωριό Πουλάτα ανατολικά της Κεφαλονιάς, το οποίο βρίσκεται σε περίοπτη θέση και έχει άμεση ορατότητα με τον κόλπο της Σάμης και αποφασίστηκε να γίνει συγκρότημα τουριστικών καταλυμάτων, δίνοντας την ευκαιρία μέσα από αυτή την σύνθεση να αποδώσουμε, να κατανοήσουμε και να διδαχτούμε την ιδιαίτερη αρχιτεκτονική του νησιού.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΓΕΩΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Ο νομός Κεφαλονιάς ή νομός Κεφαλληνίας εκτείνεται στο κεντρικό τμήμα του Ιονίου πελάγους και διοικητικά ανήκει στη περιφέρεια των Ιονίων Νήσων.

Αποτελείται από τα νησιά της Κεφαλονιάς και της Ιθάκης αλλά και από πάρα πολλά άλλα μικρότερα, τις νησίδες Άπασα, Αρκούδι, Αστερίδα - Δασκαλειό, Άτοκος, Βαρδιάνοι, Βρόμωνας, Γηρόβαρης, Δρακονέρι, Καλόγηρος, Λαζαρέτο, Λαμπρινός, Μάκρη, Οξειά, Πεταλάς, Πίστρος, Ποντικός, Πράσο, Προβάτι, Σοφία, Σωρός, Τσακαλονήσι, Φίλλιπος κ.α. Καταλαμβάνοντας έτσι μία συνολική έκταση 904 τ.χλμ. και πληθυσμό 39.488 κατοίκων, με πρωτεύουσα το Αργοστόλι (9.122 κάτοικοι)(απογραφή 2011).

1.Θέση Κεφαλονιάς

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

Η Κεφαλονιά είναι το μεγαλύτερο και το πιο ορεινό νησί των Επτανήσων. Βρίσκεται απέναντι από την είσοδο του Πατραϊκού Κόλπου, βόρεια της Ζακύνθου, νότια της Λευκάδας και δυτικά της Ιθάκης.

Το νησί έχει έκταση περίπου 781 τ.χλμ.. Μεγάλο μέρος της έκτασης του καταλαμβάνει η οροσειρά Αίνος με σημαντικότερες κορυφές τις *Μέγας Σωρός* (1.628μ.), *Αγία Δυνατή* (1.131μ.), *Ευμορφία* (1.043μ.) και *Κόκκινη Ράχη* (1.078μ.) Οι σημαντικότερες πεδιάδες είναι αυτές της Κραναίας, της χερσονήσου Παλικής, του Αρακλείου και της Σάμης.

2.Κεφαλονιά

Οι ακτές της Κεφαλονιάς σχηματίζουν πολλούς κόλπους και ακρωτήρια. Σπουδαιότεροι κόλποι είναι της Σάμης, του Μύρτου, του Λουρδά, του Αθέρα, του Φισκάρδου, του Γαϊδάρου, του Λιβαδιού, του Αργοστολίου γνωστός και ως Κουτάβου. Κυριότερα ακρωτήρια είναι (αρχίζοντας από το νότο και προχωρώντας με ανατολική κατεύθυνση) η Μούντα, η Κάπρος, το Σαρακήνικο, ο Μύτικας, το Κεντρί, το βορεινό Δαφνούδι, στα βορειοδυτικά ο Αθέρας, στα δυτικά τα Ορθολίθια, η Σκίζα και ο Γερόγομπος και νοτιότερα το Ακρωτήρι και η Αγία Πελαγία, ο Λιάκας, ο Καστανάς κ.ά. Οι ακτές είναι γενικά βραχώδεις και απότομες προς τη δυτική πλευρά, ενώ έχουν ηπιότερους σχηματισμούς προς την ανατολική πλευρά.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα σπήλαια του νησιού, όπως τα βαραθρώδη, Μελισσάνη, Αγκαλάκι, Αγίων Θεόδωρων, Ζερβάτη, το σπήλαιο Δρογκαράτης, το σπήλαιο Σάκκου κ.ά.

Η παραλία Μύρτος στην βορειοδυτική πλευρά του νησιού έχει ψηφιστεί 11 φορές ως η καλύτερη ελληνική θάλασσα σύμφωνα με την ετήσια ψηφοφορία του Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. Επανειλημμένα έχει χαρακτηριστεί ως η ωραιότερη παραλία της Μεσογείου και έχει περιληφθεί στον κατάλογο των ωραιότερων παραλιών του πλανήτη.

3. Παραλία Μύρτος

Στη δυτική πλευρά του νησιού και συγκεκριμένα στην Παλική μπορεί κανείς να επισκεφτεί τις παραλίες των Πετανάων και της Πλατιάς Άμμου.

Στο νησί υπάρχουν δύο μεγάλα μοναστήρια. Το ένα είναι το μοναστήρι του Αγ. Ανδρέα Μηλαπιδιάς, το οποίο βρίσκεται στο σημερινό δήμο Λειβαθούς και το άλλο βρίσκεται στο κέντρο του νησιού, στην κοινότητα Ομαλών και είναι αφιερωμένο στον προστάτη της νήσου Αγ. Γεράσιμο. Αμφότερα είναι γυναικεία. Στο τελευταίο εκτυλίχθηκε και το γνωστό κωμικό περιστατικό της Μ. Πέμπτης, όπου ο "Κεφαλλονίτικος" μεθυσμένος παπάς, διαβάζοντας με σοφία, έβγαλε τα Ευαγγέλια 13.

4.Ι.Ν. Αγ. Γερασίμου

5.Ι.Ν. Αγ. Ανδρέα Μηλαπιδιάς

Ιδιαίτερο θρησκευτικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η εμφάνιση φιδιών κατά το Δεκαπενταύγουστο στα χωριά Αργίνια και Μαρκόπουλο του δήμου Ελειού - Πρόννων. Τα φιδάκια σύμφωνα με την παράδοση εμφανίζονται μόνο αυτές τις ημέρες με τη χάρη της Παναγίας. Τα δύο χωριά μαζεύουν τα άκακα αυτά φιδία και τα προσφέρουν για αφή στους πιστούς, στις εκκλησίες τους που είναι αφιερωμένες στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Τα τελευταία χρόνια όμως που το επίπεδο των πιστών ανέβηκε, άρχισε να αποκαλύπτεται η απάτη, ενώ πολλοί διαμαρτύρονται για το φολκλορικό* χαρακτήρα που παίρνει η γιορτή.

6,7.τα φιδάκια της "Παναγίας"

Από το νησί και συγκεκριμένα από το χωριό Κοντογεννάδα στην Παλική, κατάγεται και ο γνωστός, από τις ανασκαφές στη Σαντορίνη, αρχαιολόγος Σπυρίδων Μαριτάτος. Έτερος παλαιότερος αρχαιολόγος καταγόμενος από την Κεφαλονιά ήταν και ο Παναγής Καββαδίας*, ανασκαφέας της Αρχ. Επιδαύρου.

8.Παναγής Καββαδίας

Η σεισμική δραστηριότητα της περιοχής είναι αρκετά έντονη διότι βρίσκεται στο ελληνικό τόξο. Το ελληνικό τόξο ξεκινώντας από την Κεφαλονιά, διασχίζει το νότιο Ιόνιο ανατολικά της Πελοποννήσου και περνώντας νότια της Κρήτης καταλήγει στη Ρόδο. Είναι το όριο επαφής και σύγκλισης της αφρικανικής με την ευρασιατική λιθοσφαιρική πλάκα, που η πρώτη βυθίζεται με ταχύτητα περίπου 4,5 εκατοστών τον χρόνο κάτω από τη δεύτερη, και είναι αυτή η τιτάνια «μάχη» των πλακών στο Νότιο Αιγαίο η κύρια αιτία εκδήλωσης των περισσότερων σεισμών στην Ελλάδα.*

ΠΗΓΕΣ ΠΛΟΥΤΟΥ

Οι υψηλές κορυφογραμμές που διατρέχουν το νησί σε συνεχείς εκτάσεις, αποτελούν το ιδανικό έδαφος για την ανάπτυξη της αιολικής ενέργειας. Τα τελευταία χρόνια η Κεφαλονιά έχει γνωρίσει μεγάλο ενδιαφέρον από επενδυτές για τη δημιουργία αιολικών πάρκων. Αυτή τη στιγμή ήδη λειτουργεί αιολικό πάρκο στη θέση «Μανολάτη-Ξερολίμπα» του Δήμου Αργοστολίου, το οποίο τροφοδοτεί το εθνικό δίκτυο ηλεκτροδότησης με 13,6 MW ηλεκτρικής ισχύος (η Κεφαλονιά ανήκει στα διασυνδεδεμένα νησιά του εθνικού δικτύου). Ο μελλοντικός σχεδιασμός ΑΠΕ Νομού Κεφαλληνίας περιλαμβάνει ήδη δυο αιολικά πάρκα σε φάση κατασκευής, και ακόμη 5 σε διαδικασία αδειοδότησης.

9. Αιολικό πάρκο στον Αίνο

Επίσης η Κεφαλονιά είναι γνωστή για το κρασί της ποικιλίας Ρομπόλα(ΠΟΠ) Η ζώνη παραγωγής εντοπίζεται στην περιοχή Ομαλών - Τρωιανάτων, ενώ φτάνει μέχρι τα όρια του ελατοδάσους του Εθνικού Δρυμού Αίνου Κεφαλονιάς.

Τα πετρώματα του νησιού είναι κυρίως ασβεστολιθικά. Αυτό το γεγονός έγκειται στην παρουσία γεωλογικών φαινομένων (διαβρώσεις ασβεστόλιθων που σχηματίζουν σπήλαια, βάραθρα κ.α.) σε όλο το νησί. Τα φαινόμενα αυτά έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον κυρίως για την περίεργη συμπεριφορά του νερού. Το φαινόμενο αυτό, ερμηνεύθηκε το 1963, όταν αυστριακοί γεωλόγοι εξακρίβωσαν με χρήση χρωστικών, ότι το νερό αυτό βγαίνει στην αντίθετη πλευρά του νησιού.*

10. Σπήλαιο Δρογκαράτης

11. Λίμνη Μελισσάνης

ΚΛΙΜΑ

Ο νομός Κεφαλονιάς έχει γενικά εύκρατο κλίμα, δηλαδή ήπιους χειμώνες και σχετικά δροσερά καλοκαίρια. Σε μερικές ηπειρωτικές περιοχές του νησιού καμιά φορά σημειώνεται θερμοκρασία 40⁰ C ή και μεγαλύτερη. Τη περίοδο του χειμώνα ο παγετός εμφανίζεται σπάνια κι αυτό όχι σε μεγάλη έκταση. Ολικός παγετός για παράδειγμα δεν έχει σημειωθεί ποτέ. Η θερμοκρασία το φθινόπωρο είναι μεγαλύτερη από της Άνοιξης κι αυτό λόγω της μεγάλης συχνότητας των υφέσεων και των θερμών ανέμων κατά την εποχή αυτή. Στους 15,6⁰ C φθάνει το ετήσιο θερμομετρικό εύρος, με ψυχρότερο μήνα τον Ιανουάριο και θερμότερο τον Αύγουστο.

Η υγρασία είναι σε υψηλά επίπεδα ιδίως κατά τη ψυχρή εποχή (πάνω από 70% από τον Οκτώβριο έως το Μάιο), εξαιτίας των υγρών νοτίων ανέμων οι οποίοι επικρατούν στη πλειοψηφία τους αυτή τη περίοδο.

Ο Νομός Κεφαλληνίας έχει σχετικά μικρή νέφωση (3,5 της κλίμακας 0 – 10), ενώ αρκετά μεγάλος είναι ο αριθμός αίθριων ημερών - 167 ετησίως, ενώ των νεφοσκεπών - 55 ετησίως. Η ηλιοφάνεια στη Κεφαλονιά είναι πλούσια όσο σε λίγες περιοχές της χώρας. Οι νότιοι άνεμοι παρουσιάζουν μεγάλη συχνότητα ιδίως κατά τη ψυχρή εποχή, με αποτέλεσμα να φέρνουν αρκετές βροχές.

Αν και το ύψος της βροχής είναι 900 χλστ. τόσο στις πεδινές όσο και στις παράκτιες περιοχές, εντούτοις σε περιοχές της βορειοανατολικής Κεφαλονιάς (στην ευρύτερη περιοχή της Ερίσσου), βρέχει σπάνια. Το χιόνι δεν είναι συχνό και εμφανίζεται μόνο από το Νοέμβριο - Φεβρουάριο. Συχνότερα από άλλες περιοχές της Ελλάδος συναντάμε χαλαζόπτωση, με τις μεγαλύτερες τιμές στους μήνες Δεκέμβριο και Ιανουάριο – ενώ το φαινόμενο είναι σπάνιο τους καλοκαιρινούς μήνες.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΗ

Ένα χρόνο μετά τη παραχώρηση των Επτανήσων από τους Άγγλους στην Ελλάδα, συστάθηκε ο νομός Κεφαλληνίας το 1865, αποτελούμενος από τρεις επαρχίες.

Μέχρι που το 1952 η Ιθάκη οριστικά επανήλθε στο νομό, σχηματίστηκαν 4 επαρχίες (Ιθάκης, Κραναίας, Πάλης και Σάμης). Αυτά φυσικά μέχρι το 1997, οπότε με το σχέδιο "Καποδίστριας", υπήρξε διοικητική ανασυγκρότηση κι έτσι ο νομός Κεφαλονιάς διαιρέθηκε σε 8 δήμους και την Κοινότητα Ομαλών.

Όμως το 2011 μπήκε σε ισχύ το σχέδιο «Καλλικράτης» όπου ενώθηκαν όλοι οι δήμοι σε έναν δήμο Κεφαλονιάς και ανήκει στη περιφέρεια Ιονίων Νήσων.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

ΜΥΘΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ

Σύμφωνα με την μυθολογία, πρώτος οικιστής της Κεφαλονιάς ήταν ο Τάφιος, γιος του Ποσειδώνα, θεού των θαλασσών. Το νησί ονομαζόταν Τάφος και οι κάτοικοι του Τάφιοι ή Τηλεβόες. Ο Πτερέλαιος, γιός του Τάφιου, κατέκτησε και τα γύρω νησιά και το νησί απέκτησε σημαντική δύναμη. Στο Ληξούρι, υπάρχει τοποθεσία που σήμερα ονομάζεται Ταφίος, πράγμα που δίνει μια ιστορική διάσταση στο μύθο. Αργότερα έφτασαν στο νησί ο Κέφαλος και ο Ελειός. Ο Κέφαλος είχε τέσσερις γιους, τον Παλέα, τον Κράνιο, τον Σάμο, και τον Πρόνησο, από τους οποίους πήραν τα ονόματά τους οι τέσσερις πόλεις - κράτη. Στα Ομηρικά κείμενα δεν εμφανίζεται το όνομα της νήσου ως έχει, αλλά με άλλες ονομασίες όπως Δουλίχιον, Σάμος ή Σάμη, όμως στην Ιλιάδα συναντάμε για πρώτη φορά το όνομα «Κεφαλλήνες», όρος που αναφέρεται στους υπηκόους του Οδυσσέα, δηλαδή στην ευρύτερη περιοχή της Κεφαλονιάς, της Ιθάκης, της Ζακύνθου, της Λευκάδας και της Ακαρνανίας. Ξανασυναντάμε το όνομα της Κεφαλονιάς στον Ηρόδοτο τον 5ο π.Χ. αιώνα, όταν ο ιστορικός κάνει μια αναφορά στους κατοίκους της Πάλης.

12. «Κέφαλος και Ηώ», ζωγραφικός πίνακας του Νικολά Πουσέν (περ. 1630)

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ

Η ιστορία της Κεφαλονιάς αρχίζει στην Μέση Παλαιολιθική Εποχή. Σύμφωνα με ευρήματα οστών θηλαστικών, το 40.000π.Χ. το νησί ήταν ακόμα ενωμένο με το κυρίως σώμα της Ελλάδας. Τότε, πληθυσμοί νομάδων, μετακινούνταν όλο και δυτικότερα προς εύρεση τροφής. Έχουν ανακαλυφθεί πολλά εργαλεία της λίθινης εποχής (σφήνες, πέλεκεις, μαχαίρια, κτλ), κυρίως σε σπηλιές της βόρειας και της νοτιοανατολικής Κεφαλονιάς.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ

Στην αρχαιότητα, η Κεφαλονιά είχε όπως αναφέρθηκε προηγουμένως τέσσερις πόλεις - κράτη, γι' αυτό και λεγόταν Τετράπολις: Πάλη, Κράνη, Σάμη, Προνναίοι. Οι πόλεις αυτές ήταν ανεξάρτητες, με διαφορετικές διοικήσεις και στρατιωτική οργάνωση. Τα νομίσματα καθώς και τα ερείπια φρουριών συνηγορούν υπέρ της ύπαρξης τεσσάρων διαφορετικών αρχών πάνω στο ίδιο νησί. Στους ιστορικούς χρόνους το πολίτευμα των πόλεων ήταν δημοκρατικό, πράγμα που συνάγεται από διάφορα ευρήματα, μεταξύ των οποίων η απουσία απεικόνισης κάποιου άρχοντα - με εξαίρεση τον Κέφαλο - πάνω στα νομίσματα. Παρά την πολιτική ανεξαρτησία των πόλεων, ο πολιτισμός στο νησί αναπτύχθηκε ομοιόμορφα. Φαίνεται ότι υπήρξε μια ιδιαίτερη άνθιση του πολιτισμού κατά τους Μυκηναϊκούς χρόνους, μια που υπάρχουν πλούσια ευρήματα (κυρίως τάφοι) από εκείνη την περίοδο. Οι πόλεις ανέπτυσαν ανά περιόδους διάφορες συμμαχίες με τις κυρίαρχες δυνάμεις της Ελλάδας. Είναι γνωστή η συμμαχία με τους Κορινθίους (479 και 435 π.Χ.), τους Αθηναίους (431-404 π.Χ.), τους Σπαρτιάτες μετά τον πελοποννησιακό πόλεμο και ξανά τους Αθηναίους, οι οποίοι παραμένουν κυρίαρχοι για αρκετά χρόνια. Στους ελληνιστικούς χρόνους (περίπου το 226π.Χ.), υπάρχει ναυτική συνεργασία των Κεφαλονιτών με την Αιτωλική συμπολιτεία.

Οι Ρωμαίοι κατακτούν το νησί στις αρχές του 2ου αι. π.Χ., μετά την Κέρκυρα και την Ζάκυνθο. Από εκείνη την περίοδο είναι γνωστή η τετράμηνη πολιορκία της Σάμης το 189π.Χ. Η πόλη αντιστάθηκε σθεναρά, αλλά όταν έπεσε καταστράφηκε και οι κάτοικοί της πουλήθηκαν ως δούλοι.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΧΡΟΝΟΙ

Δεν υπάρχουν πολλές πληροφορίες για την Κεφαλονιά ως τον 8ο αι. μ.Χ. Από τότε γνωρίζουμε ότι το νησί αποτελούσε το κέντρο της διοικητικής περιφέρειας του βυζαντινού κράτους, που περιελάμβανε τα Ιόνια νησιά αλλά και το Μπάρι της Ιταλίας για ένα διάστημα. Η στρατηγική θέση του νησιού ήταν σημαντική για την άμυνα της αυτοκρατορίας, κυρίως απέναντι στις επιθέσεις των Αράβων. Η πειρατεία τότε ήταν πολύ διαδεδομένη και οι Άραβες, ξεκινώντας από τα παράλια της Αφρικής, τρομοκρατούσαν και κατέστρεφαν πολλές περιοχές της Μεσογείου.

13.Χάρτης της Κεφαλονιάς

ΦΡΑΓΚΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ

Το 1185μ.Χ. η Κεφαλονιά περνάει στην εξουσία των Φράγκων. Από τότε και ως το 1479, άρχοντες της Κεφαλονιάς είναι ο Νορμανδός πειρατής Μαργαριτώνης, ο Ματθαίος Ορσίνι, ο γιος του Ριχάρδος Ορσίνι, ο δικός του γιος Ιωάννης Α, ο Λεονάρδος Τόκκος, ο γιος του Κάρολος Α, και τέλος η σύζυγός του τελευταίου Φραγκίσκα. Σε εκείνους τους χρόνους ήταν πραγματικά περίεργη η διακυβέρνηση ενός τόπου από μια γυναίκα, πόσο μάλλον αν αναλογιστούμε ότι υπάρχουν μαρτυρίες γενικότερης γυναικοκρατίας.

Η ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΤΩΝ ΤΟΚΚΩΝ

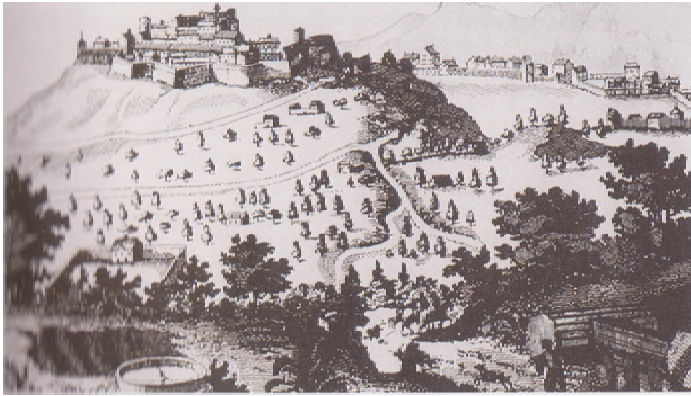
Το 1357 η Κεφαλονιά και η Ιθάκη παραχωρείται από τον Βασιλιά της Νεάπολης στον Λεονάρδο Α΄ Τόκκο επειδή τον βοήθησε στην απελευθέρωση του από τους Ούγγρους. Ο Λεονάρδος αλλά και ο διάδοχος του ο Κάρολος Α΄ διοίκησαν καλά την περιφέρειά τους. Προσάρτησαν και νέα εδάφη στην εξουσία τους ενώ ο δεύτερος κατάφερε να απαλλάξει την περιοχή του Ιονίου από τον φεουδαρχικό θεσμό που την ένωνε με την Αχαΐα. Μετά το θάνατο του Καρόλου του Α΄ άρχισε και η παρακμή της περιοχής. Γι' αυτό ευθύνεται κυρίως ο διάδοχος του ο Κάρολος Β΄ αφού στην περίοδο της διακυβέρνησης του και συγκεκριμένα στις 4 Μαρτίου 1449 οι Τούρκοι πήραν την Άρτα και προσάρτησαν πολλές από τις ηπειρωτικές κτήσεις των Τόκκων.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ

Το πέραςμα των Τούρκων από το νησί ήταν σύντομο, είχε διάρκεια μόλις 17 χρόνων. Την πρώτη περίοδο (1479-1481) το νησί κατέλαβε ο Αχμέτ πασάς της Αυλώνας. Οι συνέπειες ήταν καταστροφικές: το κάστρο κάηκε, και πολλοί μεταφέρθηκαν στην Κωνσταντινούπολη. Οι Βενετοί πήραν το νησί το 1481, αλλά το 1485 το παραχώρησαν πάλι στον Σουλτάνο Βαγιαζήτ Β. Τότε εγκαταστάθηκε στο κάστρο μικρή Τουρκική δύναμη, ικανή όμως να τρομοκρατήσει με τη στάση της τον ντόπιο πληθυσμό. Μετά από έντονες διαμαρτυρίες, οι κάτοικοι άρχισαν να φεύγουν από το νησί, με αποτέλεσμα μια δραματική μείωση του πληθυσμού ως το 1500, που το ξαναπήραν οι Βενετοί.

ΒΕΝΕΤΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ (1500-1797)

Από το 1500, που τη διοίκηση της Κεφαλονιάς αναλαμβάνουν μετά από συνθήκη με τους Τούρκους οι Βενετοί, πολλά πράγματα αρχίζουν να αλλάζουν στο νησί. Ανώτατος άρχοντας ήταν ο Βενετός Αρμοστής, όμως και ο ντόπιος πληθυσμός είχε λόγο στη διοίκηση. Υπήρχε το Συμβούλιο της Κοινότητας, ένα πολυμελές σώμα που αποτελούνταν από ντόπιους ευγενείς, οι οποίοι ήταν καταγεγραμμένοι στο Libro d' oro. Αυτό έδινε μια επίφαση δημοκρατίας στη διοίκηση, αν και οι σημαντικές αποφάσεις λαμβάνονταν από τους Βενετούς. Σε κάθε περίπτωση πάντως, οι αλλαγές προς το καλύτερο ήταν εμφανείς.

14. Το κάστρο του Αγ.Γεωργίου χαλκογραφία J.Petters, 1685

Οι κάτοικοι σταδιακά αυξήθηκαν και ανέλαβαν τις καλλιέργειες. Υπήρξε μάλιστα και συρροή κατοίκων άλλων περιοχών, που συνόδευε ιστορικά γεγονότα όπως την κατάκτηση της Κύπρου από τους Τούρκους το 1570 και της Κρήτης το 1669. Τότε έφτασαν στο νησί και πολλοί άνθρωποι του πνεύματος καθώς και καλλιτέχνες.

Η Κεφαλονιά αναδείχθηκε σε κόμβο στρατηγικής σημασίας για το Βενετικό στόλο, τα λιμάνια της ανθούσαν, το κάστρο του Αγίου Γεωργίου ανασυγκροτήθηκε και έγινε πρωτεύουσα και αργότερα χτίστηκε και το κάστρο της Άσσου. Οι Κεφαλλονίτες απέκτησαν πρόσβαση στη Δύση, με αποτέλεσμα να ταξιδεύουν συχνά με σκοπό το εμπόριο και τις σπουδές. Οι υλικές και πνευματικές αυτές ανταλλαγές οδήγησαν στη δημιουργία σπουδαίων σχολείων και σχολών στο νησί, όπως ή Σχολή του Βικέντιου Δαμοδού στα Χαβριάτα Ληξουρίου. Μαζί με την παιδεία, αρχίζει να οργανώνεται και το σύστημα υγείας καθώς και η εκκλησία. Όλα αυτά βέβαια, αφορούσαν ουσιαστικά τις ανώτερες τάξεις και όχι τον απλό λαό.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ

Το 1757 η πρωτεύουσα μεταφέρθηκε από το κάστρο στο Αργοστόλι. Το 1797 το νησί περιέρχεται στους Γάλλους, οι οποίοι είχαν καταλάβει ήδη την Κέρκυρα και τελικά κυριάρχησαν στα Επτάνησα. Οι ντόπιοι, έχοντας μάθει τον νέο δημοκρατικό άνεμο που έπνεε στην Γαλλία, δέχτηκαν τους Γάλλους ως απελευθερωτές. Είναι χαρακτηριστικό ότι τότε κήκε και το Libro d' oro, ως σύμβολο της άδικης διαφοροποίησης των τάξεων, στην δε πλατεία του Αργοστολίου φυτεύτηκε το «Δέντρο της Ελευθερίας». Η σύντομη περίοδος της Γαλλικής κυριαρχίας, αναπτέρωσε το δημοκρατικό φρόνημα του πληθυσμού και τον έκανε να ενστερνιστεί τα ιδεώδη της ελευθερίας, της ισότητας και της αδελφότητας.

ΡΩΣΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ

Η ευφορία για την έλευση των Γάλλων δεν κράτησε πολύ. Οι Ρώσοι έκαναν μεθοδικές προσπάθειες για την αύξηση της επιρροής τους, με αποτέλεσμα να υπάρξει μεταστροφή των τάσεων του πληθυσμού. Παρουσιάστηκαν εξεγέρσεις στη Λειβαθώ και στο Ληξούρι και σταδιακά οι Γάλλοι αποχώρησαν. Στις 29 Οκτωβρίου 1798 οι Ρώσοι κατέπλευσαν στο Αργοστόλι και η ρωσική σημαία αντικατέστησε την γαλλική. Αλλά και αυτή η περίοδος υπήρξε συντομότατη. Είχε διάρκεια μόλις ενός έτους, καθώς είχαν αρχίσει οι κινήσεις για την ανεξαρτησία των Επτανήσων.

Η ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ (1800-1807)

Στις 21 Μαΐου 1800, υπογράφηκε στην Κωνσταντινούπολη συνθήκη όπου αναγνώριζε την ανεξαρτησία των Επτανήσων, με το όνομα «Πολιτεία των Επτά Ενωμένων Νησιών», στην οποία επικυρίαρχη ήταν η Τουρκία. Πρόκειται για το πρώτο ελληνικό ανεξάρτητο κράτος των νεότερων χρόνων, με δικό του Σύνταγμα και νόμους. Το πολιτειακό σχήμα όμως εντέλει δεν ευδοκίμησε, μια που σημειώθηκαν αυτονομιστικές εξεγέρσεις, ιδίως στο Ληξούρι, έως την κατάλυση της Επτανήσου Πολιτείας το 1807.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ

Την 1 Σεπτεμβρίου 1807, οι Γάλλοι επανέρχονται στο νησί με αρχηγό τον διοικητή των νησιών του Ιονίου στρατηγό Καίσαρα Berthier, ο οποίος γρήγορα αντικαταστάθηκε από τον κερκυραίο συνταγματάρχη Λορέντζο Πιέρρη. Το αντιγαλλικό κίνημα στο νησί ήταν ήδη έντονο, και ενισχυόταν περαιτέρω από τις βλέψεις των Άγγλων, με αποτέλεσμα ούτε αυτή η διοίκηση να μην ευημερήσει

15.Λιμάνι Αργοστολίου , γκραβούρα εποχής

ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ

Τον Οκτώβριο του 1809 οι Γάλλοι παραδίδουν το νησί στον Άγγλο στρατηγό Oswald. Στα πρώτα χρόνια της Αγγλικής κυριαρχίας, επιφανές πρόσωπο είναι ο Ελβετός στρατιωτικός Κάρολος Φίλιππος Ντε Μποσσέ, ο οποίος άφησε φήμη ικανού πολιτικού, κυρίως λόγω των οδικών και άλλων έργων που δρομολόγησε (πχ. γέφυρα Δεβοσέτου). Φήμη φιλέλληνα απέκτησε και ο Τοποτηρητής Κάρολος Ιάκωβος Napier, ο οποίος επίσης επιμελήθηκε σειρά δημόσιων έργων, μεταξύ των οποίων το περίφημο Μαρκάτο του Ληξουρίου.

Οι αλλεπάλληλες κατακτήσεις και το σχεδόν φεουδαρχικό καθεστώς εκμετάλλευσης της γης, οδήγησε σε σοβαρές ένοπλες εξεγέρσεις με στόχο την ανατροπή των ταξικών διαφοροποιήσεων αλλά και την ένωση με την Ελλάδα, οι σημαντικότερες από τις οποίες έγιναν το 1848 και 1849. Οι αναταραχές αυτές είχαν δεινότερες συνέπειες για τον πληθυσμό, δημεύσεις περιουσιών, εξορία και εκτελέσεις.

16.Λιμάνι Αργοστολίου γκραβούρα εποχής

Η ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟ 1821

Η Κεφαλονιά, που υπήρξε ιδιαίτερα δεκτική στα φιλελεύθερα και εθνικά μηνύματα της εποχής αυτής, δίνει το παρόν με έμπυχο και άψυχο υλικό στους αγώνες για την εθνική ανεξαρτησία μέχρι το τέλος του αγώνα. Σε μια από τις πρώτες μάχες ο κεφαλλονίτης πλοίαρχος και μέλος της Φιλικής Εταιρείας ο Ανδρέας Σφαέλος μαζί με τους συμπατριώτες νικούν δύο φορές τα τουρκικά καράβια στον Προύθο. Η νίκη κατά την ναυμαχία αυτή ενθουσίασε τόσο τον Αλέξανδρο Υψηλάντη που ανέθεσε επίσημα στο Σφαέλο τη συγκρότηση του πρώτου επαναστατικού στολίσκου, ώστε να θεωρείται αυτός ο κεφαλλονίτης πρώτος ναύαρχος του αγώνα. Η δραστήρια συμμετοχή των κεφαλλονιτών και θιακών στην επανάσταση στη Μολδοβλαχία τους χάρισε την μεγάλη τιμή να απονέμονται "τα πρωτεία στον εκεί αγώνα και γενικότερα στον αγώνα της εθνικής ανεξαρτησίας". Αξιόλογη ήταν και η προσφορά τους στις μάχες της Πελοποννήσου και κυρίως στην περιοχή του Λάλα.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πρωτοστάτης της ιδέας της ένωσης με την Ελλάδα υπήρξε το κίνημα των Ριζοσπαστών που αποτελείται από όλες τις κοινωνικές τάξεις αφού ήταν κοινό το αίσθημα του εθνισμού. Κορυφαίοι του κινήματος υπήρξαν οι Ηλίας Ζερβός Ιακωβάτος, ο Γεράσιμος Λιβαδάς, ο Γεώργιος Μεταξάς Λυσίος. Βίαιες εξεγέρσεις ξεσπούν εναντίον των Άγγλων κατακτητών ενώ σημειώνονται αιματηρά επεισόδια σε σχεδόν καθημερινή βάση. Το 1850 διεξήχθησαν οι πρώτες ουσιαστικά ελεύθερες εκλογές των οποίων αποτέλεσμα υπήρξε η εκλογή πανίσχυρης ριζοσπαστικής αντιπροσωπείας. Μέσα από διάφορες ζυμώσεις και μετά από σκληρό αγώνα υπογράφεται στις 21 Μαΐου 1864 και ώρα 12 το μεσημέρι η αναχώρηση των βρετανικών στρατευμάτων από τα νησιά και η πολυπόθητη ένωση με την Ελλάδα.

ΤΑ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Στα χρόνια που ακολουθούν έντονη είναι η παρουσία ανθρώπων που με τις ριζοσπαστικές του ιδέες προσπάθησαν να διαφωτίσουν το λαό και να τον αποτραβήξουν από το τέλμα του συντηρητισμού και της ολιγαρχίας. Αξίζει να αναφερθούν τα ονόματα των Παναγιώτη Πανά, Ρόκκου Χο'ι'δά και Μαρίνου Αντύπα.

17.Μαρίνος Αντύπας

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΟΥ 1953

Στις 12 Αυγούστου 1953 ημέρα Τετάρτη και ώρα 11:20 το πρωί ο Εγκέλαδος χτυπά την Κεφαλονιά. Ο σεισμός ήταν μεγέθους 6.5-7 Ρίχτερ και είχε διάρκεια 58 δευτερόλεπτα. Η σεισμική δόνηση επέφερε ολοκληρωτική καταστροφή. Η κατάσταση ολόκληρου του νησιού είναι τραγική. Ο όγκος των καταστροφών είναι πρωτοφανής, εκατοντάδες οι νεκροί και οι τραυματίες που ανασύρονται μέσα από τα ερείπια. Θα ήταν δεκαπλάσιοι οι νεκροί και ίσως περισσότεροι αν οι προειδοποιητικές σεισμικές δονήσεις δεν συγκρατούσαν τον κόσμο στην ύπαιθρο και τα πλατώματα μακριά από τις οικοδομές.

Φθάνοντας στο Αργοστόλι νόμιζε κανείς ότι έγινε συμμαχική απόβαση. Ο όρμος είναι γεμάτος πολεμικά καράβια για να προσφέρουν βοήθεια. Τέσσερα του Ισραήλ, έξι βρετανικά, πέντε αμερικάνικα, δύο ιταλικά, το μεγάλο θηρίο "Φραγκλίνος Ρούσβελτ" και ελληνικά βαπόρια της γραμμής και καΐκια. Η έλλειψη νερού και ψωμιού είναι το κύριο πρόβλημα.

Τα αμερικάνικα πλοία ξεφουρνίζουν ψωμί που διανέμεται αμέσως, αλλά οι ανάγκες δεν καλύπτονται. Στις πηγές και τις βρύσες το νερό έβγαινε σαν βούρκος. Οι Αμερικάνοι και οι Άγγλοι αντιμετώπισαν την κατάσταση διυλίζοντας θαλασσινό νερό. Μόνο την περιοχή του Φισκάρδου, στη βόρεια πλευρά του νησιού, δεν άγγιξε ο σεισμός γι' αυτό και διατηρεί μέχρι σήμερα την παραδοσιακή του αρχιτεκτονική.

18. Το Αργοστόλι μετά τον σεισμό.

19. Το λιμάνι του Αργοστολίου μετά τον σεισμό.

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Η αρχιτεκτονική όπως και κάθε άλλη έκφραση ανθρώπινης δημιουργίας και πολιτισμού εξελίσσεται σταδιακά μέσα στον χώρο και τον χρόνο. Πολλοί είναι εκείνοι οι παράγοντες που διαμορφώνουν και καθορίζουν την εξέλιξη των αρχιτεκτονημάτων ενός τόπου, όσον αφορά το μέγεθος, τη διαρρύθμιση τη φόρμα και τον ρυθμό τους και αυτοί είναι: το φυσικό περιβάλλον, η μορφολογία του εδάφους, οι κλιματολογικές συνθήκες, οι ιστορικές συγκυρίες, η κοινωνική διαστρωμάτωση, το μορφωτικό επίπεδο, η γεωγραφική θέση, η δυνατότητα επικοινωνίας με άλλους πολιτισμούς-λαούς, οι οικονομικές δυνατότητες των κατοίκων, η διαθεσιμότητα διάφορων υλικών κατασκευής, η εύκολη πρόσβαση σε αυτά, όπως επίσης και οι τεχνικές δυνατότητες κάθε εποχής.

20. Οικίες Νικολάου Κοκόλη, αδελφών Αγγελάτων. Άσσος

Έτσι, λοιπόν, και στην Κεφαλονιά όλοι οι παράγοντες που αναφέρονται παραπάνω συγκλίνουν ώστε να διαμορφώσουν την κυρίαρχη και χαρακτηριστική μορφή στις κατοικίες. Ειδικά στην περίπτωση της Κεφαλονιάς, οι ιστορικές συγκυρίες διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της αρχιτεκτονικής της παράδοσης. Ως ένα νησί των Επτανήσων, του μόνου τμήματος του σημερινού ελλαδικού χώρου που δεν γνώρισε ουσιαστικά τον ζυγό της Τουρκοκρατίας, η Κεφαλονιά έμεινε κατά την περίοδο εκείνη σταθερά υπό την επικυριαρχία ισχυρών δυτικοευρωπαϊκών κρατών (μόνο 17 χρόνια υπό την τουρκική κατοχή), δεχόμενη και τις ανάλογες επιρροές από τα διάφορα καλλιτεχνικά ρεύματα που επικρατούσαν τότε στην Ευρώπη.

«Γι' αυτό και ο νεότερος παραδοσιακός πολιτισμός των Επτανήσων, που διαμορφώθηκε την ίδια περίοδο, είναι αρκετά διαφορετικός από τον αντίστοιχο της υπόλοιπης Ελλάδας, πράγμα που φαίνεται καθαρά και στην παραδοσιακή αρχιτεκτονική τους, τόσο τη θρησκευτική όσο και την κοσμική» όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο αρχιτέκτων Κων/νος Σπ. Παπαϊωάννου, στο βιβλίο του *Το Ελληνικό Παραδοσιακό Σπίτι*.

21. Ανακαινισμένη διόροφη κατοικία του 19ου αι. στο Φισκάρδο

Η Κεφαλονιά, ως ένα ιδιαίτερα σεισμογενές νησί, έχει βιώσει αλλεπάλληλες καταστροφές από σεισμούς, με μεγαλύτερη και ολοκληρωτική αυτή του σεισμού της 12ης Αυγούστου 1953.

Η καταστροφή ήταν τόσο μεγάλη ώστε για τους Κεφαλλονίτες αποτελεί ορόσημο χρονολογικής αναφοράς στα γεγονότα προ σεισμού και στα γεγονότα μετά τον σεισμό.

Για τη μελέτη της αρχιτεκτονικής στην Κεφαλονιά από το 1500(ενετική κατάκτηση) έως το 1953 οι κυριότερες πηγές είναι τα λίγα διασωθέντα κτίρια-ημιερείπωμένα ή επισκευασμένα – που υπάρχουν που υπάρχουν ακόμη στο νησί, το φωτογραφικό υλικό, κυρίως καρτ ποστάλ, τα σχέδια και κείμενα τα οποία βρίσκονται στο Ιστορικό Αρχείο Νομού Κεφαλληνίας, τα σχέδια και οι χαλκογραφίες που μας άφησαν οι διάφοροι περιηγητές, καθώς και οι σημαντικές μαρτυρίες των πιο ηλικιωμένων κατοίκων.

Όπως φαίνεται, η αρχιτεκτονική στην Κεφαλονιά επηρεάστηκε σε πολύ μεγάλο βαθμό από τη διαμόρφωση του εδάφους, τα αρχιτεκτονικά ρεύματα που επικρατούσαν κατά καιρούς στις χώρες της Ευρώπης με τις οποίες βρισκόταν σε επικοινωνία, και ιδιαίτερα στις χώρες εκείνες που οι λαοί τους κατέκτησαν το νησί (Βενετία, Αγγλία), από το κοινωνικό-οικονομικό υπόβαθρο του νησιού, αλλά, κυρίως, από τη βαθιά κλασική παράδοση των ντόπιων, οι οποίοι, αφού αφομοίωσαν τα ξενόφερτα στοιχεία, τα προσάρμοσαν στα δικά τους μέτρα και τη δική τους αισθητική, δημιουργώντας έτσι έναν ξεχωριστό ρυθμό, πιο λιτό, πιο κλασικό, απόλυτα χαρακτηριστικό και αναγνωρίσιμο.

Την αρχιτεκτονική των κατοικιών στην Κεφαλονιά ,σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία , μπορούμε να τη χωρίσουμε χρονολογικά σε τρεις μεγάλες περιόδους:

Α:Κατοικίες από τον 16ο αι. έως και τα μέσα του 18ου.

Β:Κατοικίες του δεύτερου μισού του 18ου αιώνα , εποχή που το Αργοστόλι ορίζεται πρωτεύουσα της Κεφαλονιάς.

Γ:Κατοικίες του 19ου αιώνα έως και τα μέσα του 20ου αιώνα

22.Κεντρική οδός "Φόρος"του οικισμού του κάστρου.1910

23. Αεροφωτογραφία Αργοστόλι 1939

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ 16ο ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΟΥ 18ου ΑΙΩΝΑ

Δείγματα από αστικές κατοικίες αυτής της περιόδου δεν σώζονται , καθώς η καταστροφή που υπέστησαν από διάφορους κατά καιρούς σεισμούς υπήρξε ολοσχερής. Η πλειονότητα τους ενδεχομένως θα βρισκόταν στο κάστρο του Αγίου Γεωργίου , που ήταν διοικητικό κέντρο και πρωτεύουσα του νησιού έως το 1757. έτος κατά το οποίο η έδρα του Ενετού προβεδούρου (διοικητή) αλλά και η διοίκηση μεταφέρθηκαν παραλιακά ,στην πόλη του Αργοστολίου. Σχετικές μαρτυρίες βρίσκουμε σε κείμενα της εποχής τα οποία δεν περιγράφουν τις κατοικίες αυτές καθαυτές , μας μιλούν, όμως για τους εκλεπτυσμένους τρόπους που χαρακτηρίζουν τους άρχοντες του νησιού αλλά και τον υψηλού επιπέδου βίο τους.

Τα μοναδικά δείγματα κατοικιών που υπάρχουν σε ερειπωμένη μορφή αφορούν κατοικίες της υπαίθρου και είναι λιγοστά. Παρόλο τον μικρό αριθμό τους , μας δίνουν αρκετά στοιχεία για μελέτη και εξαγωγή συμπερασμάτων. Τα ερείπια αυτά ανήκουν σε κατοικίες αρχοντικών οικογενειών.

Στοιχεία ή μαρτυρίες για τις λαϊκές κατοικίες αυτής της περιόδου δεν διαθέτουμε , ωστόσο πιθανολογούμε ότι θα ήταν μικρές σε μέγεθος, ισόγειες και λιθόχτιστες.

Από την ομάδα αυτή σώζονται σε καλή κατάσταση κάποιες αγροικίες σε περιοχές της Παλικής, στις οποίες βέβαια έχουν γίνει διαχρονικές παρεμβάσεις. Οι ελάχιστες άλλες κατοικίες που συναντούμε σήμερα σε ερειπωμένη κατάσταση βρίσκονται στις περιοχές της Ερισσού. Της Σάμης και του Ελειού και είναι ενταγμένες σε οικιστικά σύνολα-χωριά. Όλες αυτές οι κατοικίες. Που αποκαλούνται αλλιώς και πυργόσπιτα λόγω της αμυντικής-φρουριακής τους οργάνωσης, παρουσιάζουν ,ως προς τα βασικά τους χαρακτηριστικά, πολλές ομοιότητες :

24.Πυργόσπιτο της οικ. Φωκά ,Κουλουράτα Σάμης

1. Όψεις λιτές χωρίς διακόσμηση.
2. Εξωτερικούς τοίχους διευρυμένους στο κατώτερο τμήμα τους, έτσι ώστε εξωτερικά να φαίνονται κεκλιμένοι (σκάρπα). Αυτός ο τρόπος κατασκευής επιλέγεται για να αποκτήσουν οι τοίχοι μεγαλύτερη αντοχή.
3. Πολεμίστρες στο ισόγειο για άμυνα.
4. Μικρά ανοίγματα, παράθυρα στον όροφο για ασφάλεια.

25.Πυργόσπιτο της οικ. Φωκά ,Κουλουράτα Σάμης

Η αιτία για τη διαμόρφωση του συγκεκριμένου τύπου κατοικιών-πυργόσπιτων μπορεί να αναζητηθεί στις ιστορικές συγκυρίες της εποχής. Οι κατοικίες αυτές δεν βρίσκονται εντός των τειχών του κάστρου του Αγίου Γεωργίου με αποτέλεσμα οι ιδιοκτήτες να πρέπει από μόνοι τους να μεριμνήσουν για τον τρόπο άμυνας και προστασίας τους.

Ας μην ξεχνάμε ότι την περίοδο αυτή το νησί της Κεφαλονιάς λόγω της γεωγραφικής του θέσης βρίσκεται στο επίκεντρο σκληρών και συνεχών πολέμων που διεξάγονται μεταξύ των Βενετών και των Τούρκων , ενώ πολλές φορές ,το νησί πλήττεται και από επιθέσεις πειρατών.

Η έλλειψη ειρήνης και σταθερότητας στην περιοχή επιβάλλει έναν συγκεκριμένο τύπο κατοικιών αυτόν των πυργόσπιτων . Ο οχυρωματικός τους χαρακτήρας ως προς τη διακόσμηση των πυργόσπιτων φαίνεται πως οι ιδιοκτήτες δίνουν ελάχιστη σημασία σ'αυτή και πιθανόν , ελάχιστο ενδιαφέρον για την εξασφάλιση ανέσεων .

Όπως αυτές εννοούνται στις μετέπειτα περιόδους, παρέχει δυνατότητα άμυνας και μεγαλύτερη ασφάλειας .

26.Οχρωμένη αγροικία στη Παλίκη,οικ. Φωκά

27.Άνοιγμα πυργόσπιτου

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΜΙΣΟΥ ΤΟΥ 18^{ου} ΑΙΩΝΑ

Το έτος 1757 οι Ενετοί αποφασίζουν να μεταφέρουν την πρωτεύουσα του νησιού από το κάστρο του Αγίου Γεωργίου στο τότε επίνειο του το Αργοστόλι . Το Αργοστόλι όπως βλέπουμε σε λιθογραφίες της εποχής , δεν διαθέτει ακόμη τη δομή μιας οργανωμένης πόλης και χρησιμεύει μόνο ως λιμάνι. Οι υποδομές είναι περιορισμένες . Τα λίγα , όμως , φωτογραφικά λείψανα της εποχής μαρτυρούν πως η ανάπτυξη του είναι ταχεία και σύντομα αρχίζει να κοσμεύεται με μεγαλοπρεπείς κατοικίες. Την εξέλιξη του αυτή ευνοεί και η δυνατότητα χρήσης μεγαλύτερου χώρου για την ανέγερση κατοικιών . Αφού πλέον οι κατοικίες δεν είναι υποχρεωτικό να αναπτύσσονται μέσα στην περιορισμένη από τα τείχη του κάστρου έκταση.

Οι κατοικίες αυτής της εποχής , όπως μπορούμε να διαπιστώσουμε και από τις σχετικές οικογένειες της Κεφαλονιάς . Από αυτή την ομάδα των κατοικιών δεν σώζεται σήμερα κανένα ερείπιο. Καταστράφηκαν από διάφορους κατά καιρούς σεισμούς και ολοκληρωτικά από τον μεγάλο σεισμό του 1953 . Τα στοιχεία που διαθέτουμε είναι λιγοστά , αφορούν κυρίως την εξωτερική τους όψη και τα γνωρίζουμε από μικρό αριθμό φωτογραφιών.

Αυτή την περίοδο ακολουθείται στα κτίρια ο αρχιτεκτονικός ρυθμός μπαρόκ *, ο οποίος φαίνεται ότι είχε ήδη αρχίσει να εμφανίζεται και σε κτίρια της προηγούμενης περιόδου στο Κάστρο του Αγίου Γεωργίου και κυριαρχεί στη Βενετία και σε όλη σχεδόν την Ευρώπη .

Στην Κεφαλονιά ο αρχιτεκτονικός ρυθμός μπαρόκ χρησιμοποιείται ως βάση. Τα στοιχεία του , ωστόσο, απλοποιούνται και προσαρμόζονται σε μια πιο λιτή και κλασική αισθητική . Τα απλοποιημένα αυτά στοιχεία μπαρόκ ανιχνεύονται στη διακόσμηση των εισόδων και των παραθύρων της κύριας όψης των κατοικιών. Καθώς και στις αετωματικές στέγες. Τα κυριότερα δείγματα αυτής της περιόδου είναι η οικία Μεταξά και η οικία Άννινου στο Αργοστόλι , οι οποίες χτίστηκαν στα μέσα του 18ου αιώνα.

28,29. Άποψη του λιμανιού

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΤΟΥ 19ου ΜΕΧΡΙ ΚΑΤΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ

Την περίοδο αυτή τελειώνει η ενετική κατοχή του νησιού(1500-1797) και φθίνει η επιρροή των Βενετών. Το Αργοστόλι αναπτύσσεται γρήγορα σε οργανωμένη πόλη . Την ίδια εποχή στην Ευρώπη διαμορφώνονται νέα δεδομένα με την εμφάνιση διάφορων πολιτικοκοινωνικών ρευμάτων που πρεσβεύουν μεγαλύτερες ελευθερίες και διεκδικούν κοινωνικές ανακατατάξεις.

Ο απόηχος αυτών των ιδεών για κοινωνικό μετασχηματισμό φτάνει και στην Κεφαλονιά από τους νέους ανθρώπους, γόνους σημαντικών οικογενειών, οι οποίοι σπουδάζουν στα πανεπιστήμια της Ευρώπης , όπου αναπτύσσονται αυτές οι νέες ιδέες περί κοινωνικής δικαιοσύνης. Το σημαντικό γεγονός που καθορίζει την ιδεολογική και κοινωνική αλλαγή στην Κεφαλονιά είναι η κατάκτησή της από τους Γάλλους το έτος 1797, οι οποίοι γίνονται δεκτοί από το σύνολο των Επτανήσιων ως ελευθερωτές. Η κεφαλλονίτικη κοινωνία προετοιμασμένη από καιρό και έχοντας ενστερνιστεί τις δημοκρατικές αρχές της Γαλλικής Επανάστασης για ελευθερία, ισότητα και αδελφότητα , καίει στην τότε κεντρική πλατεία του Αργοστολίου μαζί με τους Γάλλους δημοκρατικούς το Libro d'Oro, το γνωστό Κατάλογο των Φεουδαρχών αρχόντων στα χρόνια της Ενετοκρατίας.

30.Οικία αδελφών Κομιτόπουλων, Βονί Παλικής

Η νέα αυτή γενιά Κεφαλλονιτών επιθυμεί να βελτιώσει τον καθημερινό τρόπο ζωής της και πιθανόν , να προχωρήσει έμμεσα σε επίδειξη του πλούτου της.

Μεγάλη η οικοδομική άνθηση που παρατηρείται τόσο στις πόλεις όσο και στα χωριά της υπαίθρου. Από την περίοδο αυτή συγκεντρώνουμε στοιχεία και για τις περισσότερες κεφαλλονίτικες κατοικίες, που είτε διέφυγαν την καταστροφή των σεισμών και υπάρχουν έως σήμερα, είτε διασώζονται σε πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Αυτές είναι που θεωρούνται και οι πιο χαρακτηριστικές κατοικίες της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής του νησιού.

Με την κατάκτηση της Κεφαλονιάς από τους Άγγλους τον Οκτώβριο του 1809 και ιδιαίτερα την περίοδο που διοικητής του νησιού είναι ο Κάρολος Ν Νάπιερ (1822-1830), ένας νέος ρυθμός αρχίζει να κάνει την εμφάνιση του στα δημόσια κτίρια, τα οποία οικοδομούνται κυρίως στο Αργοστόλι και το Ληξούρι από τον Άγγλο στρατιωτικό μηχανικό Τζον Κένεντι. Ο νέος αυτός ρυθμός ονομάζεται νεοκλασικός*.

Ο ρυθμός αυτός εμφανίζεται στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα και στην Αθήνα, την πρωτεύουσα του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους, με την έλευση του Όθωνα και των Βαυαρών. Πολύ σύντομα άρχισε να διαδίδεται και στην επαρχία.

Πολύ εύκολα λοιπόν μπορεί να πει κανείς πως ο 19ος αιώνας στην Ευρώπη και την Ελλάδα χαρακτηρίζεται ως ο αιώνας του νεοκλασικισμού.

Στην Κεφαλονιά εκτός από τα δημόσια κτίρια, στα οποία πλέον είναι εμφανής η προσπάθεια υιοθέτησης των χαρακτηριστικών αυτού του ρυθμού, υπάρχουν και κατοικίες στις οποίες χρησιμοποιούνται νεοκλασικά μορφολογικά στοιχεία σε θέματα διακόσμησης. Τα στοιχεία αυτά εντοπίζονται κυρίως στις εισόδους τους, στα πορτόνια και στα παράθυρα, που διακοσμούνται με κίονες, ημικίονες πεσσούς και αετώματα. Πολύ σπάνια συναντούμε κιονοστοιχίες, μόνο σε εσωτερικές σκεπαστές βεράντες.

Η γενική ωστόσο, εικόνα και φόρμα των κεφαλλονίτικων κατοικιών δεν επηρεάζεται ιδιαίτερα από τον ρυθμό αυτό, καθώς η εξωτερική τους εμφάνιση παραμένει λιτή, απόλυτα αρμονική και ισορροπημένη, χωρίς να παρατηρούνται αισθητές αλλαγές.

Της εποχής αυτής είναι και τα περισσότερα κτίσματα που διασώζονται ακόμη και σήμερα.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

Οι κατοικίες αυτής της περιόδου θα μπορούσε να διακριθούν σύμφωνα με την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των ιδιοκτητών τους σε:

Α: Κατοικίες των παλαιών αρχοντικών οικογενειών.

Β: Κατοικίες που ανήκουν στην οικονομικά εύρωστη και ανώτερη τάξη των εμπόρων , εφοπλιστών , γιατρών , δικηγόρων κ.α.

Γ: Κατοικίες της οικονομικά και κοινωνικά ανερχόμενης μεσαίας τάξης.

Δ: Κατοικίες της εργατικής τάξης κατ των αγροτών.

31. Οικία Γεράσιμου Μακρή ,1889 Αγ.Ευφημία

A:ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΧΡΥΣΟΒΙΒΑΙΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Οι κατοικίες αυτού του τύπου ονομάζονται αρχοντικά ή παλάτια επειδή ανήκουν σε παλιές αρχοντικές οικογένειες. Βρίσκονται στα αστικά κέντρα του νησιού και ξεχωρίζουν από το επιβλητικό μέγεθός τους. Ο όγκος τους συχνά φτάνει και τα 5.500 κυβικά μέτρα ενώ εντυπωσιακός είναι και ο αριθμός των δωματίων τους, καθώς συναντούμε κατοικίες που διαθέτουν έως και 30 δωμάτια. Είναι συνήθως διώροφες κατοικίες, σπάνια τριώροφες, ενώ διακρίνονται για την ωραία και πλούσια διακόσμησή τους στις προσόψεις.

Οι ίδιες οικογένειες που διαθέτουν τα αρχοντικά στις πόλεις κατέχουν μεγάλες γεωργικές εκτάσεις, όπου διατηρούν και μια δεύτερη κατοικία, τη λεγόμενη αγροικία. Το μέγεθος των αγροικιών αυτών είναι επίσης αρκετά μεγάλο, και η διαρρύθμισή τους καλύπτει τις ανάγκες και τις συνθήκες ζωής που επιβάλλει η ύπαιθρος.

B: ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΑΝΩΤΕΡΗΣ ΤΑΞΗΣ

Η αρχιτεκτονική των κατοικιών της οικονομικά εύρωστης και ανώτερης τάξης των Κεφαλλονιτών εμπόρων, εφοπλιστών, γιατρών, δικηγόρων κ.α. Παρουσιάζει ομοιότητες ως προς τη διακόσμηση και τη διαρρύθμιση με εκείνη των αρχοντικών. Πρόκειται για κατοικίες αρκετά μεγάλες σε μέγεθος, συνήθως διώροφες – σπάνια τριώροφες – με πλούσια διακόσμηση στις εξωτερικές τους όψεις.

32.Οικία Γεωργίου Γερμενή (μετέπειτα Φιλαρμονική Σχολή)

Γ:ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Οι εκπρόσωποι της οικονομικά και κοινωνικά ανερχόμενης μεσαίας τάξης του νησιού διαθέτουν κατοικίες που είναι αισθητά μικρότερες σε μέγεθος, γεγονός που παρατηρείται και στις αστικές και στις αγροτικές. Είναι και αυτές διώροφες κατοικίες αλλά με πιο λιτή διακόσμηση τόσο στις εξωτερικές τους όψεις όσο και στους εσωτερικούς τους χώρους.

33.Οδός Βύρωνος ,Αργοστόλι 1910

34.Οικία αδελφών Θεοδοράτων ,Παλική.

Δ: ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Οι κατοικίες της εργατικής τάξης και των αγροτών της Κεφαλονιάς χαρακτηρίζονται κατά κανόνα για την απλότητα και τη λιτότητα στην αρχιτεκτονική τους μορφή, καλύπτοντας τις βασικές στεγαστικές ανάγκες μιας οικογένειας. Πρόκειται για κατοικίες μικρές σε μέγεθος και μονώροφες.

35.Οικία Βαλεντή, Φαρακλάτα

36.Οικία Τουλιάτου,Βεντουράτα Ερισσού

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

ΑΡΧΟΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΑΝΩΤΕΡΗΣ ΤΑΞΗΣ

Σε αυτού του τύπου τις κατοικίες παρατηρούμε ότι το ισόγειο αξιοποιείται για βοηθητικές χρήσεις, ενώ οι λειτουργίες που έχουν άμεση σχέση με τη διαβίωση της οικογένειας κατανέμονται στον όροφο.

Πιο συγκεκριμένα, στο ισόγειο των αρχοντικών, το «μετζάο», συναντούμε συνήθως ένα μεγάλο χολ εισόδου που ονομάζεται «πόρτεγο», το γραφείο και τη βιβλιοθήκη του ιδιοκτήτη, την κουζίνα καθώς και μια πρόχειρη τραπεζαρία. Στο πίσω μέρος του ισογείου βρίσκονται οι αποθηκευτικοί χώροι της κατοικίας, όπου φυλάσσονται το λάδι, τα ξύλα, το κρασί και διάφορα άλλα απαραίτητα αγαθά για τις ανάγκες της οικογένειας. Αν η κατοικία διαθέτει ημιυπόγειο χώρο, χρησιμοποιείται ως αποθήκη.

Κατά αυτόν τον τρόπο εξοικονομούνται νέοι λειτουργικοί χώροι για την εξυπηρέτηση των καθημερινών αναγκών της οικογένειας, αφού έτσι ελευθερώνονται χώροι από το ισόγειο, οι οποίοι αποδίδονται σε άλλες χρήσεις.

37.Εσωτερικό οικίας αδελφών Ιακωβάτων, Αηζούρι

Τα κύρια δωμάτια της κατοικίας δεν βρίσκονται στο ισόγειο, αλλά στον πρώτο όροφο, το «Πιάνο Νόμπιλε». Εκεί συναντάμε ένα μεγαλοπρεπές σαλόνι, γνωστό και ως «σάλα», όπου συνήθως υπάρχει πιάνο για τις ανάγκες των χοροεσπερίδων και άλλων κοινωνικών εκδηλώσεων της οικογένειας, ένα μικρότερο καθημερινό σαλονάκι, την επίσημη τραπεζαρία, τα υπνοδωμάτια και το οικογενειακό εικονοστάσι. Όλα τα δωμάτια είναι πολύ ευρύχωρα. Οι κάτοικοι και οι επισκέπτες οδηγούνται στον πρώτο όροφο από μια εσωτερική άνετη πέτρινη ή ξύλινη σκάλα.

Οι εσωτερικοί τοίχοι των ορόφων, εκτός αυτών του ισόγειου, είναι συνήθως ξύλινες κατασκευές και ονομάζονται «μοροφίντα». Για την κατασκευή τους χρησιμοποιούνται στενά σανίδια, τα οποία καρφώνονται οριζόντια ή λοξά σε κάθετα δοκάρια και από τις δύο πλευρές. Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η δημιουργία διπλού σκελετού.

Το κενό ανάμεσα στα σανίδια καλύπτεται με φύκια ή σπάρτα, για να επιτευχθεί καλή μόνωση. Κατόπιν, η ξύλινη αυτή κατασκευή επικαλύπτεται με σοβά. Ο συγκεκριμένος τρόπος κατασκευής επιλέγεται διότι επιτρέπει να γίνονται ελαφρύτεροι οι τοίχοι και κατά συνέπεια να μην επιβαρύνουν στατικά την οικοδομή.

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΜΕΣΑΙΑΣ ΤΑΞΗΣ – ΑΣΤΙΚΕΣ

Οι κατοικίες όσων ανήκουν στη μεσαία τάξη του νησιού ακολουθούν την ίδια γενική διάταξη χώρων στον πρώτο όροφο (κυρίως κατοικία οικογένειας) με εκείνη των αρχοντικών, με τη διαφορά πως τα δωμάτια σ' αυτήν την περίπτωση είναι μικρότερα σε μέγεθος και αριθμητικά λιγότερα.

Συγκεκριμένα, η ζωή της οικογένειας οργανώνεται στους χώρους του σαλονιού, της τραπεζαρίας, ενός μικρού καθημερινού σαλονιού και στα υπνοδωμάτια. Το ισόγειο και εδώ χρησιμοποιείται κατά βάση ως αποθήκη ή για τη λειτουργία εργαστηρίων και καταστημάτων.

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΜΕΣΑΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ

Σ' αυτού του τύπου τις κατοικίες στον πρώτο όροφο συναντούμε τη σάλα, την τραπεζαρία και τα υπνοδωμάτια. Το ισόγειο ή ημιυπόγειο (κατώι) αξιοποιείται κατά κανόνα για βοηθητικές χρήσεις, όπως την αποθήκευση κρασιού σε βαρέλια και λαδιού ή δημητριακών σε πιθάρια.

Σχεδόν πάντοτε στο κατώι βρίσκονται και τα πατητήρια, οι λεγόμενοι «ληνοί», ή κατάλληλα διαμορφωμένοι χώροι για το στάβλισμα των οικόσιτων ζώων.

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΩΝ

Οι κατοικίες των ανθρώπων της εργατικής τάξης και των αγροτών είναι μικρές σε μέγεθος. Συνήθως, διαθέτουν ένα βασικό δωμάτιο που χρησιμοποιείται για την κάλυψη πολλαπλών αναγκών της οικογένειας, λειτουργώντας ταυτόχρονα ως κουζίνα, σαλόνι και τραπεζαρία. Η κατοικία ολοκληρώνεται με την ύπαρξη ενός ή δύο υπνοδωματίων.

ΔΑΠΕΔΑ

Τα δάπεδα των μικρών κατοικιών του νησιού και των ισογείων των διώροφων κτισμάτων είναι από πατημένο χώμα ή πέτρινες πλάκες, ενώ τα δάπεδα του πρώτου ορόφου είναι ξυλοκατασκευές.

38. Ανακαινισμένο ξύλινο πάτωμα ορόφου.

Για την κατασκευή των δαπέδων του πρώτου ορόφου χρησιμοποιούνται πλατιές σανίδες, οι οποίες στηρίζονται πάνω σε κορμούς δένδρων, κυρίως κυπαρισσιών, μπηγμένους μέσα στους τοίχους. Οι κορμοί αυτοί ονομάζονται «πατερά». Συνήθως τα ισόγεια ή ημιυπόγεια είναι χώροι ενιαίοι, χωρίς ενδιάμεσους τοίχους.

39. Δάπεδο ισογείου από ορθογώνιες πέτρινες πλάκες.

Για τον λόγο αυτό είναι απαραίτητο για τη στήριξη των πατερών να υπάρχει μεγαλύτερο και ισχυρότερο δοκάρι στη μέση του πατώματος, με διεύθυνση κάθετη προς τα πατερά. Η κύρια αυτή δοκός του δαπέδου ονομάζεται «μαΐστρα» που υποστηρίζεται με δοκάρια κατακόρυφα στο έδαφος.

TABANIA

Τα απλούστερα ταβάνια που συναντούμε στις κατοικίες του νησιού είναι αυτά που κατασκευάζονται από πλατιές σανίδες, οι οποίες καρφώνονται στο κάτω μέρος των πατερών (δοκαριών) της στέγης. Τέτοια ταβάνια βρίσκουμε συνήθως σε κατοικίες της μεσαίας τάξης, καθώς και στις μικρές κατοικίες της εργατικής τάξης και των αγροτών. Στην Κεφαλονιά δεν συναντούμε εμφανή «πατερά» στα ταβάνια του ορόφου, αλλά μόνο στα ταβάνια των υπογείων και των ημιυπόγειων.

40. Οροφογραφία οικία Σ. Κρούσσου, Φαρακλάτα

Μια άλλη κατηγορία είναι τα ταβάνια που κατασκευάζονται από μικρές ξύλινες πήγες («καδινέλια»), τα οποία καρφώνονται στο κάτω μέρος των πατερών της στέγης και στη συνέχεια καλύπτονται με σοβά.

Στην περίπτωση που η στέγη χρησιμοποιείται ως βοηθητικός χώρος (αποθήκη ή δωμάτιο) προβλέπεται πάντα η ύπαρξη δεύτερης σειράς, που κατασκευάζεται από πλατιές σανίδες και καρφώνεται στο επάνω μέρος των πατερών της στέγης.

41. Άποψη της μαϊστρας που συγκρατεί τα πατερά.

Στα αρχοντικά και στις κατοικίες της ανώτερης τάξης τα ταβάνια από άποψη κατασκευής, εμφάνισης και διακόσμησης διαφοροποιούνται αισθητά. Σε πολλές περιπτώσεις, στα ταβάνια αυτών των κατοικιών διαμορφώνονται φατώματα (εσοχές), τα οποία, όπως και τα περισσότερα ταβάνια που καλύπτονται με σοβά, διακοσμούνται με διάφορα ευφάνταστα ζωγραφικά θέματα, ζωρών συνήθως αποχρώσεων.

42. Οικία Μακρή, Αγ. Ευφροσύνη

43. Οροφολογία οικία Σ. Κρούσσου, Φαρακλάτα

Στα πολυτελή αυτά κτίσματα ζωγραφικά θέματα κοσμούν και τα ανώτερα τμήματα των τοίχων των δωματίων. Αντίθετα, οι απλοί και συνηθέστεροι τύποι ταβανιών ασπρίζονται κατά κανόνα μόνο με ασβέστη.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΧΩΡΟΣ

Στις κατοικίες όλων των τύπων αναπτύσσονται μεγάλες αυλές, οι οποίες περιτριγυρίζονται από ψηλό τοίχο έως και δυο μέτρα, την «κούρτη». Στις αστικές κατοικίες οι αυλές βρίσκονται συνήθως στο πίσω μέρος του οικοπέδου, μιας και οι κατοικίες καλύπτουν σχεδόν πάντοτε ολόκληρη την πρόσοψη του. Στη μεγάλη πλειονότητα τους, οι κατοικίες στα χωριά βρίσκονται και αυτές στην πρόσοψη του οικοπέδου και οι αυλές συνήθως περιβάλλουν την πίσω και την πλαϊνή πλευρά του. Σπανιότερα κάποιες αυλές βρίσκονται στην πρόσοψη του οικοπέδου προς τον δρόμο.

Με την κατοικία στην πρόσοψη και τον περιβάλλοντα χώρο να περιτριγυρίζεται από την ψηλή κούρτη, δημιουργείται ένα εσωστρεφές σύνολο και η οικογενειακή ζωή είναι έτσι πιο ανεξάρτητη και προφυλαγμένη.

44.Αυλή , Πεσάδα Λειβαθούς

Στις αυλές υπάρχουν συχνά μικρότερα κτίσματα, τα οποία λειτουργούν ως ανεξάρτητοι βοηθητικοί χώροι για το υπηρετικό προσωπικό, τουαλέτες και πλυσταριά. Στις κατοικίες της υπαίθρου υπάρχουν επιπλέον αποθήκες, κοτέτσια κλπ. Σχεδόν πάντοτε μέσα στις αυλές συναντάμε μεγάλες στέρνες που χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση του βρόχινου νερού, το οποίο διοχετεύεται σε αυτές με βροντάλια (υδροροές) από τις στέγες.

Τα δάπεδα στις περισσότερες αυλές των κατοικιών όλων των κατηγοριών είναι καλυμμένα είτε με ορθογώνιες πλάκες διαφόρων μεγεθών, είτε με κυβόλιθους από σκληρή πέτρα, είτε με μικρές πέτρες ή γουλιά (μεγάλα βότσαλα), το λεγόμενο «σαλίντζο». Στις αυλές συναντάμε συχνά «αρτάνες», όσον αφορά δε στη σκίαση τους υπάρχουν κληματαριές («περγουλιές»).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

Οι κατοικίες και των τριών πρώτων κατηγοριών, δηλαδή αυτές των αρχοντικών οικογενειών, της ανώτερης τάξης και της μεσαίας τάξης (αστικές και αγροτικές) είναι διώροφες στην πλειονότητα τους, σπάνια τριώροφες, και έχουν ορθογώνια κάτοψη. Σπανιότερα συναντούμε κατοικίες με τετράγωνη κάτοψη ή με κάτοψη σε σχήμα Γ, το λεγόμενο «σέττε».

45. Οικία Σπύρου Μοσχόπουλου, Καλλιγάτα Λειβαθούς, κτίσμα του 1880

Η πόρτα εισόδου αυτών των κατοικιών (ή οι πόρτες στην περίπτωση που διαθέτουν περισσότερες) και τα παράθυρα έχουν πάντα συμμετρική τοποθέτηση. Επιπλέον, στα χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτών των κατοικιών ανήκει και το ιδιαίτερα ευδιάκριτο διάζωμα που βρίσκεται μεταξύ του ισογείου και του πρώτου ορόφου.

ΣΤΕΓΕΣ

Οι στέγες κατασκευάζονται από ξύλινο σκελετό, ο οποίος επικαλύπτεται με κεραμίδια. Οι λόγιοι που συντέλεσαν ώστε να επικρατήσει αυτός ο τύπος στέγης καθορίζονται αφενός από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του τόπου, δηλαδή την έντονη βροχόπτωση και τη δυνατότητα παραγωγής μεγάλης ποσότητας ξυλείας και κεραμιδιών, και αφετέρου από την ανάγκη για στέγαση χώρων με μεγάλη επιφάνεια, χωρίς τη χρήση ενδιάμεσων στηριγμάτων. Οι επικρατέστεροι τύποι στέγης είναι η δίριχτη («τσουπάδο») και η τετράριχτη σκαφοειδής, («παπιονάδο»). Σπανιότερα, συναντούμε κατοικίες με στέγες πυραμιδοειδείς, τρίριχτες και πολυκλινείς.

Τα κεραμίδια που χρησιμοποιούνται για τις σκεπές είναι κυρίως αυτά που παράγονται στο νησί, τα οποία είναι βυζαντινού τύπου σε γήινες αποχρώσεις, ενώ σπανιότερα προτιμούνται τα εισαγόμενα κόκκινα κεραμίδια, γνωστά ως «γαλλικά».

46. Δίριχτη στέγη με ατσούπι και το φώτολο, Ερισσός

Στις κατοικίες με δίριχτη στέγη σχηματίζεται αετωματική απόληξη στους τοίχους των στενών πλευρών της οικοδομής, το λεγόμενο «ατσούπι», στο κέντρο του οποίου συνήθως υπάρχει ένα μικρό παράθυρο, ορθογώνιο ή στρογγυλό, που ονομάζεται «φώτολο».

Όταν υπάρχει η δυνατότητα οι στέγες να χρησιμοποιηθούν ως βοηθητικοί χώροι (αποθήκες, δωμάτια), προβλέπεται για τον απαραίτητο αερισμό και φωτισμό του χώρου μια ειδική κατασκευή, που ονομάζεται «αναμινάλε».

47.Στέγη με δύο αναμινάλε.

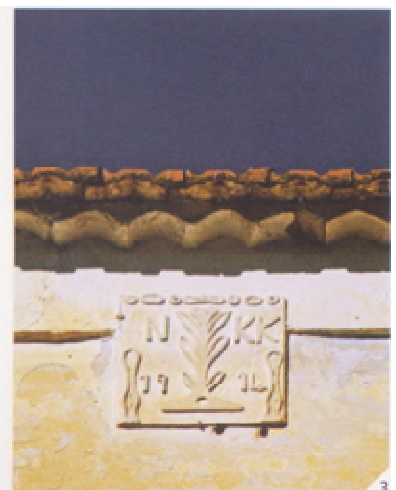
Στο κάτω εξωτερικό τελείωμα της στέγης σχηματίζεται πάντοτε γείσο για λόγους αισθητικής αλλά, κυρίως, για να προστατεύεται ο τοίχος του κτιρίου από τα νερά της βροχής που πέφτουν από τη στέγη. Το γείσο κατασκευάζεται είτε από δύο με τρεις σειρές κεραμίδια, είτε, σε πιο ακριβές κατασκευές, από λαξευμένη πέτρα που σχηματίζει κυμάτια. Σε οικοδομές με τετράριχτη στέγη το γείσο κατασκευάζεται περιμετρικά, ενώ στις οικοδομές με δίριχτη στέγη δεν κατασκευάζεται στις πλευρές που σχηματίζονται τα ατσούπια*.

48.γείσο από πέτρα

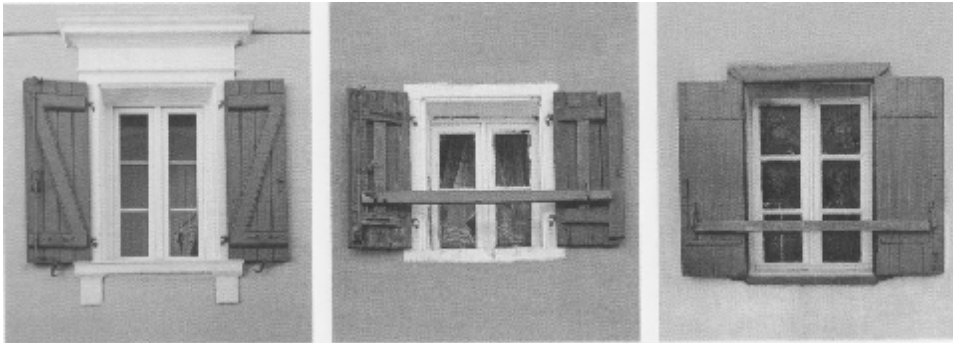
49,50. γείσο από κεραμίδια

ΠΑΡΑΘΥΡΑ

Τα παράθυρα στις κεφαλονίτικες κατοικίες διακρίνονται σε τρεις τύπους ανάλογα με την κατασκευή που έχουν τα ξύλινα εξώφυλλα τους, τα λεγόμενα «σκούρα»:

α. Στα παράθυρα με συμπαγή σκούρα, τα οποία κατασκευάζονται από τάβλες, οι οποίες είναι τοποθετημένες κατακόρυφα η μία δίπλα στην άλλη. Για να συγκρατούνται, είτε καρφώνονται πάνω σε δύο οριζόντιες τάβλες, στο πάνω και κάτω μέρος, είτε σε τρεις τάβλες που σχηματίζουν το σχήμα Z, ή κατευθείαν πάνω σε σιδερένιες λάμες.

51. Παράθυρα με συμπαγή σκούρα. Διακρίνεται η καδινέλλα.

β. Στα παράθυρα που διαθέτουν σκούρα, με κινητές περσίδες, τις «γρίλιες», και ανακλινόμενο το κάτω τμήμα τους, τα οποία, αν και εμφανίζονται επί Ενετοκρατίας στον χώρο των Επτανήσων, έχει επικρατήσει να αποκαλούνται «γερμανικά».

52. Γερμανικά παντζούρια

γ. Στα «γαλλικά» παράθυρα, που έχουν σταθερές γρίλιες. Ο συγκεκριμένος τύπος παραθύρων, παρά την επικράτηση του στα νεοκλασικά κτίρια της Αθήνας, εμφανίζεται στην Κεφαλονιά πολύ αργά και κυρίως σε δημόσια κτίρια.

Οι δύο πρώτοι τύποι παραθύρων (συμπαγή- γερμανικά) δεν κατασκευάζονται με κάσα και τα σκούρα στηρίζονται με σιδερένιους μεντεσέδες, τις «πορταδέλες», που περιστρέφονται μέσα στις «φούμπιες» (σιδερένια δακτυλίδια) οι οποίες είναι στερεωμένες στις «έρτες» (λαμπάδες).

Στον τρίτο τύπο παραθύρων (γαλλικά), τα εξώφυλλα είναι στερεωμένα στη δική τους ξύλινη κάσα, και το κάθε φύλλο είναι χωρισμένο σε δύο τμήματα που ανοίγουν αναδιπλούμενα. Στον πρώτο τύπο τα εξώφυλλα, όταν είναι ανοιχτά, συγκρατούνται είτε με την ξύλινη «καδινέλλα» (κομμάτι ξύλου το οποίο περνάει από δύο σιδερένιες θηλιές, εφαρμοσμένες στην εσωτερική πλευρά των συμπαγών σκούρων) είτε με σιδερένιες πετούγιες - πεταλούδες, οι οποίες είναι εφαρμοσμένες στους τοίχους, στη δεξιά και αριστερή πλευρά του παράθυρου. Τα εξώφυλλα στα γερμανικά παράθυρα συγκρατούνται με πεταλούδες. Τα σκούρα των παραθύρων των ημιυπόγειων και των περισσότερων ισόγειων ανοίγουν προς τα μέσα, αυτά προστατεύονται από σιδεριές για μεγαλύτερη ασφάλεια της κατοικίας. Επίσης, στα ημιυπόγεια και ισόγεια των κατοικιών μπορεί να υπάρχουν φεγγίτες, σχήματος ορθογώνιου, κυκλικού ή ημικυκλικού.

54.Παράθυρο ισογείου ορθογώνιου σχήματος

53.Γαλλικά παντζούρια

Τα χρώματα που χρησιμοποιούνται για τα εξώφυλλα των παραθύρων είναι το απαλό γκρίζο, το καφέ, το πράσινο του κυπαρισσιού και το μπλε του λουλακιού.

ΠΟΡΤΕΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

Τις πόρτες εισόδου που συναντούμε στις κατοικίες μπορούμε να τις κατατάξουμε σε τρεις τύπους.

Οι πόρτες του πρώτου τύπου βρίσκονται στη μέση της πρόσοψης της κατοικίας και οδηγούν κατευθείαν στο εσωτερικό της, και από εκεί στον πρώτο όροφο με εσωτερική σκάλα. Οι είσοδοι αυτού του τύπου βρίσκονται συνήθως στα αρχοντικά του νησιού και στις κατοικίες της ανώτερης τάξης.

Οι άλλοι δύο τύποι εισόδων δεν βρίσκονται στην πρόσοψη της κυρίως κατοικίας, και ονομάζονται «πορτόνια».

Τα πορτόνια του δεύτερου τύπου, που είναι και ο πιο συνηθισμένος, βρίσκονται ακριβώς στο πλάι της πρόσοψης της κυρίως κατοικίας, και οδηγούν σε εσωτερική αυλή, η οποία συνήθως είναι περιτριγυρισμένη από ψηλό τοίχο.

55. Οικία στα Φαρακλάτα εδώ η κύρια είσοδος είναι στο πλάι

Τα πορτόνια του τρίτου τύπου συναντώνται, συνήθως, σε αγροικίες και κατοικίες στα χωριά του νησιού. Βρίσκονται στην κούρτη, τον τοίχο που περιτριγυρίζει την κατοικία, χωρίς να έχει επαφή με αυτή.

Και στις δύο περιπτώσεις από την εσωτερική αυλή μια πέτρινη σκάλα, που εφάπτεται της κατοικίας, οδηγεί στην κύρια είσοδο της, η οποία βρίσκεται στον πρώτο και κυρίως όροφο. Οι είσοδοι των κατοικιών όλων των τύπων, αφιδωτές στη μεγάλη τους πλειονότητα, αποτελούν το σημείο εκείνο όπου δίνεται και η μεγαλύτερη έμφαση στη διακόσμηση.

56. Εδώ διακρίνεται η κύρια είσοδος στο κέντρο και το πορτόνι στο πλάι αριστερά.

57. Διακοσμητικά στοιχεία στις εισόδους

Εκεί οι ιδιοκτήτες προσπαθούν με κάθε τρόπο να προβάλλουν την κοινωνική τους θέση και την οικονομική τους επιφάνεια. Δίνεται μεγάλη προσοχή και έμφαση στο πλαίσιο, το οποίο, πάντα, προεξέχει από τον υπόλοιπο τοίχο. Οι εισοδοί διακοσμούνται με κίονες, ημικίονες ή πεσσούς, δεξιά και αριστερά, θυρεούς και χρονολογία κατασκευής στο επάνω μέρος, καθώς και άλλα στοιχεία. Σε αρκετές εισόδους στο κέντρο της αψίδας υπάρχει μικρή ανθρωπόμορφη κεφαλή, ο λεγόμενος «μώρος», η οποία έχει αποτρεπτικό χαρακτήρα.

58,59,60.Μώροι στο κάστρο του Αγ.Γεωργίου

Οι πόρτες εισόδου είναι δίφυλλες, ξύλινες ή σιδερένιες, κατά κανόνα συμπαγείς, και έχουν το ίδιο χρώμα με τα «σκούρα» των παραθύρων. Οι πόρτες αυτές, είτε ακολουθούν το αψιδωτό σχήμα του πορτονιού ή της εισόδου, είτε έχουν σχήμα παραλληλόγραμμου, με το υπόλοιπο της αψίδας να καλύπτεται από σιδερένια κατασκευή.

Εσωτερικά, για μεγαλύτερη ασφάλεια, οι πόρτες, εκτός από το κλειδί, κλείνουν με τον «φουντραδόρο» (χοντρό σιδερένιο λαστό), ο οποίος στηρίζεται σε σιδερένια θηλιά στον τοίχο και, όταν κλείνει η πόρτα, ασφαλίζει σε δεύτερη σιδερένια θηλιά εφαρμοσμένη στην εσωτερική πλευρά της πόρτας καθώς και τον «καδινάτσο» (σιδερένιο λαστό) εφαρμοσμένο πάνω στην εσωτερική επιφάνεια του ενός φύλλου της πόρτας, ο οποίος σύρεται και εισχωρεί σε θηλιά εφαρμοσμένη στο άλλο φύλλο της πόρτας, αν είναι δίφυλλη, ή στον τοίχο αν η πόρτα είναι μονόφυλλη. Εξωτερικά οι πόρτες ανοιγοκλείνουν με ένα είδος πετούγιας, τον «σαγιαδόρο» .

61.Λεπτομέρεια κλειδαριάς

62. Φουντραδίρος και στα δυο φύλλα της πόρτας

63. Σαγιαδορος

ΧΡΩΜΑ

Τα χρώματα που χρησιμοποιούνταν για το βάψιμο των κατοικιών ήταν υδατοδιαλυτά, έχοντας ως βάση τον ασβέστη και διάφορες χρωστικές ουσίες, που προέρχονταν από οξειδία μετάλλων (ώχρα) ή φυτικές ύλες (λουλάκι). Λόγω της σχετικής διαφάνειας αυτών των χρωμάτων, ήταν δύσκολο να καλυφθούν τελείως τα παλαιότερα στρώματα βαφής, με αποτέλεσμα οι εξωτερικοί τοίχοι των κατοικιών συχνά να μην παρουσιάζουν απόλυτη ομοιοχρωμία.

64. Κατοικία στην Ερισσό

Η χρήση, πάντως, υδροχρωμάτων από φυσικά υλικά είχε ως αποτέλεσμα να επιτυγχάνονται ήπιες αποχρώσεις, που έδιναν φυσικότητα στα αρχιτεκτονήματα. Αυτό το αποτέλεσμα είναι δύσκολο να το επιτύχουμε σήμερα, καθώς τα σύγχρονα χημικά χρώματα (πλαστικά - ακρυλικά) αποδίδουν σκληρούς τόνους με αφύσικη λαμπρότητα και καθαρότητα.

65.εξωτερική βαφή οικίας με «ροζ αγγελικό»

Οι εξωτερικές όψεις των κεφαλλονίτικων κατοικιών παρουσίαζαν διχρωμία. Οι γωνίες, τα διαζώματα, τα γείσα της στέγης, τα πλαίσια των παραθύρων και των εισόδων, καθώς και τα μπαλκόνια ήταν λευκά ή αφημένα στο χρώμα της πέτρας, ενώ οι μεγάλες επιφάνειες των τοίχων ήταν επιχρισμένες και χρωματισμένες.

66.Οικία Βαλεντή, διακρίνονται τα αλληπάλληλα στρώματα με διαφορετικό χρώμα

Τα χρώματα που χρησιμοποιούνται είναι η απαλή ώχρα («κιάρο-τζάλο»), το ανοιχτό γκρίζο, το βενετσιάνικο κόκκινο, το «ροζ αγγελικό» και το λουλακί («τσελέστε»). Για τα παράθυρα και τις πόρτες επιλέγονται το ανοιχτό γκρίζο, το καφέ, το πράσινο του κυπαρισσιού και το μπλε του λουλακιού.

ΣΚΑΛΕΣ

Η πέτρινη σκάλα που οδηγεί εξωτερικά, ξεκινώντας από την αυλή, στον πρώτο όροφο βρίσκεται συνήθως στον μπροστινό, πλαϊνό ή πίσω τοίχο της κατοικίας και εφάπτεται με αυτόν. Τα σκαλοπάτια κατασκευάζονται από σκληρή πέτρα, με απόληξη συνήθως ημικυκλικής διατομής («μπιζουτάδα»). Φτάνοντας στο τέρμα της σκάλας, στο επίπεδο του πρώτου ορόφου, μπροστά από την κυρίως είσοδο της κατοικίας, συναντούμε συνήθως μια μικρή βεράντα, τον «μότζο». Ο μότζος πολύ συχνά είναι στεγασμένος, όπου το σκέπαστρο στηρίζεται σε κίονες. Το σύνολο αυτό ονομάζεται «λάντζα». Ο μότζος μπορεί επίσης να είναι ελεύθερος (χωρίς σκέπαστρο), με ένα μικρό τοιγάκι και κάθισμα γύρω γύρω (πεζούλι) να τον ολοκληρώνουν.

Για την απορροή των νερών της βροχής από τις βεράντες («ταράτσες») προβλέπεται η ύπαρξη του «μπούζου» (υδρορροής), ο οποίος κατασκευάζεται από σκληρή πέτρα. Οι βεράντες αυτές στηρίζονται σε αψιδωτή κατασκευή, το ονομαζόμενο «βόλτο», παρέχοντας αντισεισμικότητα και δημιουργώντας συγχρόνως καλυμμένη δίοδο προς την είσοδο του ισογείου (κατωγιού), όπου βρίσκονται οι αποθηκευτικοί χώροι.

67.Σκάλα με σκαλοπάτια "μπιζουτάδια" και στο βάθος διακρίνεται ο "βόλτος", Ξενοδοχείο Φαρακλάτα

Συνήθως υπάρχει η δυνατότητα και εσωτερικής επικοινωνίας των δύο επιπέδων της κατοικίας. Οι δύο όροφοι επικοινωνούν με μια απλή ξύλινη σκάλα, που ξεκινάει από άνοιγμα στο πάτωμα του πρώτου ορόφου, τον «καταρράχτη», ο οποίος οδηγεί στο ισόγειο. Το άνοιγμα αυτό μπορεί να κλείνει ενίοτε με ξύλινο σκέπασμα

ΜΠΑΛΚΟΝΙΑ

Τα μπαλκόνια στις κεφαλλονίτικες κατοικίες βρίσκονται, συνήθως, μόνο στην πρόσοψη του κτίσματος και είναι σχετικά μικρά σε μέγεθος. Η θέση τους είναι πάνω από την πόρτα εισόδου της κατοικίας, όταν αυτή είναι μόνο μία, ενώ σπάνια εκτείνονται πάνω από δύο πόρτες, στην περίπτωση που κάποια αρχοντικά διαθέτουν περισσότερες από μία εισόδους. Και εδώ τηρείται απόλυτη συμμετρία.

68.Χαρακτηριστικό πέτρινο μπαλκόνι με σφυρήλατο κιγκλίδωμα και πέτρινα φουρούσια, οικία Αφροδίτη Τσελέντη Φισκάρδο 1870

Το δάπεδο τους είναι συνήθως από μονοκόμματη σκληρή πέτρινη πλάκα και πολύ σπάνια από ξύλο. Στηρίζονται σε πέτρινα φουρούσια, τα «μογδόνια», τα οποία έχουν σχηματοποιημένη μορφή και σπανίως φέρουν διακοσμητικά σκαλίσματα.

69. Πέτρινο μπαλκόνι με χυτοσιδηρό κιγκλίδωμα, Λειβαθός

Σε λίγες περιπτώσεις κατοικιών συναντάμε σιδερένια και ξύλινα φουρούσια. Τα κιγκλιδώματα των μπαλκονιών είναι σιδερένια, κατασκευασμένα στο καμίσι, με σφυρηλάτηση. Διακρίνονται για τη λιτότητα τους η οποία συνήθως εκφράζεται με την επανάληψη κατακόρυφων στοιχείων, που συνδέονται μεταξύ τους με καράβολουσ διαφόρων μορφών. Συχνά στο μέσο της πρόσοψης του εξώστη, υπάρχει στο κιγκλίδωμα κάποιο διακοσμητικό σχέδιο που ενίοτε υποδηλώνει και το επάγγελμα του ιδιοκτήτη (πχ. άγκυρα σε κατοικία ναυτικού). Σε μικρότερη έκταση υπάρχουν κιγκλιδώματα εισαγόμενα από χυτοσίδηρο (μαντέμι), τα οποία, λόγω του τρόπου κατασκευής τους (χυτά σε καλούπια) φέρουν κατά κανόνα παραστάσεις ή πολύπλοκα σχέδια, όπως γρύπες, κύκνοι, μαϊάνδροι, άγγελοι κλπ.

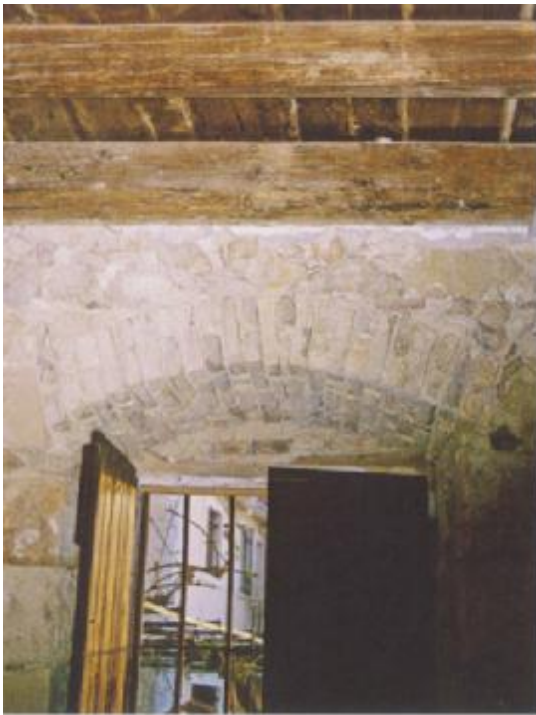
ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Η Κεφαλονιά είναι ένας τόπος που διαθέτει οικοδομικά υλικά καλής ποιότητας σε μεγάλη αφθονία και ποικιλία, όπως πέτρα, πηλό, άμμο και ξυλεία (κυρίως κυπαρίσσια). Παρόλα ταύτα, η κάλυψη των αναγκών μιας προηγμένης αρχιτεκτονικής, όπως αυτή της Κεφαλονιάς επέβαλε και την εισαγωγή διάφορων άλλων υλικών, όπως ο σίδηρος, η ξυλεία ανώτερης ποιότητας, τα εφυαλωμένα πλακάκια («μαγιόλια») κλπ.

Βασικό οικοδομικό υλικό ήταν ο κοινός ασβεστόλιθος, τον οποίο χρησιμοποιούσαν κυρίως για την τοιχοποιία σε ακατέργαστη μορφή, αλλά και για την παραγωγή ασβέστη στα διάφορα ασβεστοκάμινα του νησιού. Ασβεστοκάμινα λειτουργούσαν σε όλη την Κεφαλονιά λόγω της αφθονίας ασβεστόλιθου αλλά και καύσιμης ύλης (κλαρί πουρναριού). Τα χωριά στα οποία υπήρχε η μεγαλύτερη παραγωγή ασβέστη, όχι μόνο για τοπική κατανάλωση αλλά και για εξαγωγή, είναι τα Τρωιαννάτα, τα Τραυλισμάτα, τα Περατάτα και ο Καραβάνας.

Τα τούβλα (συμπαγή), παρά την παραγωγή τους στα πολλά τουβλάτα του νησιού, δεν χρησιμοποιούνταν στην τοιχοποιία (εξωτερική ή εσωτερική), αλλά αποκλειστικά σε θολωτές κατασκευές, τα «ρεμενάτα».

70. Ρεμενάτα από ντοπία τουβλά

71 Ρεμενάτο από λαξευμένο πορώ

Ως συνδετικό υλικό χρησιμοποιείται το ασβεστοκονίαμα (μείγμα ασβέστη και άμμου), ενώ σε πολυτελείς κατασκευές προστίθεται και πορσελάνη, γνωστή ως «πορτσολάνα». Σε πιο απλές κατασκευές ως συνδετικό υλικό χρησιμοποιείται λάσπη από κοκκινόχωμα, το «κοκκινοπήλι» ή πηλός («γλίνα»), με την προσθήκη ή όχι ασβέστη. Ο πηλός, εκτός από συνδετικό υλικό στην τοιχοποιία, χρησιμοποιείται και για την κατασκευή κεραμιδιών.

Στην Κεφαλονιά, εργαστήρια κατασκευής κεραμιδιών βυζαντινού τύπου υπήρχαν στον Καραβάδο Λειβαθούς, στα Κουλουράτα Σάμης, στο Ρατζακλί (θέση Καμίνια) Πρόννων και σε άλλες περιοχές. Η παραγωγή τους όχι μόνο επαρκούσε για την ντόπια κατανάλωση, αλλά κάλυπτε και ανάγκες γειτονικών περιοχών.

Λατομεία («γράβες») βρίσκονταν σε διάφορα σημεία του νησιού. Στα λατομεία των περιοχών Λειβαθούς (Μεταξάτα) και Παλικής (Σχοινιάς) εξορυσσόταν πωρόλιθος («πωρί»), πέτρωμα πολύ καλής ποιότητας, με μεγάλη αντοχή και δυνατότητα εύκολης κατεργασίας. Ο πωρόλιθος χρησιμοποιείται ως διακοσμητικό στοιχείο στις γωνίες των κτιρίων, στα διαζώματα, στα γείσα καθώς και στις κορνίζες των ανοιγμάτων (παράθυρα-πόρτες).

Στα λατομεία των περιοχών Φάλαρη Δηλινάτων και Μασπάλι Μαντζαβινάτων Παλικής εξορυσσόταν ασβεστόλιθος πολύ σκληρός, τον οποίο χρησιμοποιούσαν κυρίως για γωνιόλιθους, ανώφλια-κατώφλια, σκαλοπάτια, πλάκες δαπέδου, μπαλκονόπλακες κλπ. Στο βουνό Ρούδι εξορυσσόταν λευκός και λεπτόκοκκος ασβεστόλιθος, κατάλληλος για πιο εξειδικευμένες κατασκευές, όπως μεγάλα αγγεία αποθήκευσης λαδιού («πλίθες»), στόμια στερνών, μνημεία, διακοσμητικά στοιχεία, φουρούσια μπαλκονιών, ακόμη και οικιακά σκεύη, όπως καυκιές (πέτρινα γουδιά).

Λόγω της σεισμικότητας της περιοχής είναι αναγκαία η ενίσχυση των σημείων της οικοδομής, που καταπονούνται περισσότερο. Έτσι, οι γωνίες των κτιρίων και τα πλαίσια των ανοιγμάτων (πόρτες, παράθυρα) κατασκευάζονται από λαξευμένη λιθοδομή, που έχει πολλαπλάσια αντοχή σε σχέση με την κοινή λιθοδομή, ωστόσο το υψηλό κόστος της λειτουργεί απαγορευτικά για την ευρεία χρήση της. Εξαιρέση αποτελούν ακριβές κατασκευές, όπου με λαξευμένη λιθοδομή (πωρί) χτίζεται η πρόσοψη του ισόγειου και σε ελάχιστες περιπτώσεις ολόκληρη η οικοδομή, όπως για παράδειγμα ισχύει για την οικία Χάλδα, στο Αργοστόλι. Το πάχος των τοίχων είναι μεγάλο και κυμαίνεται από 0,50μ. έως 0,75μ. στο ισόγειο, μειωμένο όμως κατά 5εκ. ανά όροφο. Η θεμελίωση, ανάλογα με τη σύνθεση του εδάφους, κυμαινόταν σε βάθος από 0,80 μ. έως 1 μ.

72. Τεμάχιο απο πορόλιθο για την ενίσχυση των γωνιών των κτισμάτων

Τα ανοίγματα των παραθύρων έχουν μικρό πλάτος και μεγάλο ύψος, με την αναλογία τους να κυμαίνεται από 1 προς 1,5 έως 1 προς 2, επιτυγχάνοντας κατ' αυτό τον τρόπο δύο στόχους: με την επιλογή μικρού πλάτους μικραίνει η διάσταση που γεφυρώνει το ανώφλι («πρέκι»), ενώ το μεγάλο ύψος ελαττώνει το βάρος που δέχεται. Επιπλέον, η συμμετρία που παρουσιάζουν τα ανοίγματα ως προς τον κατακόρυφο κεντρικό άξονα της πρόσοψης του κτιρίου συμβάλλει ώστε το βάρος της τοιχοποιίας που καταπονεί τα ανώφλια στα παράθυρα και στις πόρτες να ελαττώνεται σημαντικά. Σε πολλές κατασκευές το ανώφλι είναι από ξύλο, συνήθως ελιάς, το οποίο πλεονεκτεί έναντι της πέτρας σε αντισεισμική συμπεριφορά, λόγω της ελαστικότητας του. Για να μειωθούν οι δυνάμεις που καταπονούν το ανώφλι, τόσο στα παράθυρα όσο και στις πόρτες, κατασκευάζεται στο εσωτερικό μέρος του τοίχου (όπου υπάρχει το μεγαλύτερο πάχος, άρα και η μεγαλύτερη καταπόνηση) μια θολωτή κατασκευή (τμήμα κόλουρου κώνου) που λειτουργεί ως ανακουφιστικό τόξο, το «ρεμενάτο».

Τα μεγάλα ανοίγματα στα πορτόνια και στους μόντζους των κεφαλλονίτικων κατοικιών γεφυρώνονται με θολωτές καμάρες, τα «βόλτα», κατασκευές απόλυτα αντισεισμικές.

Γενικότερα, η συμμετρία που χαρακτηρίζει την εξωτερική μορφή των κτιρίων (χώροι- ανοίγματα) στην Κεφαλονιά, πέρα από αισθητικούς λόγους, εξασφάλιζε και καλύτερη αντισεισμική συμπεριφορά.

ΟΙ ΤΕΧΝΙΤΕΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Στην Κεφαλονιά βασικό οικοδομικό υλικό είναι η πέτρα. Το γεγονός αυτό δικαιολογεί και τον μεγάλο αριθμό οικοδόμων (πετροκόποι, λιθοξόοι, κτίστες) σε περιοχές όπου υπάρχουν τα σημαντικότερα λατομεία, «γράβες».

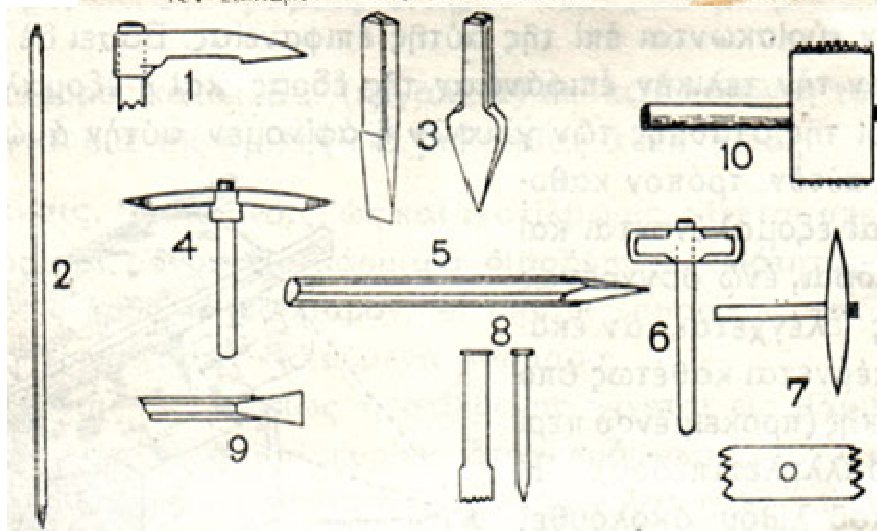
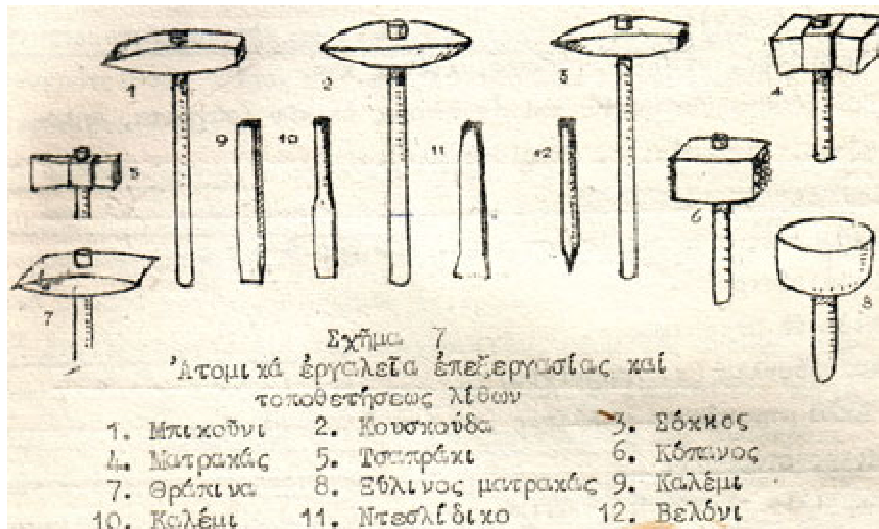
Τα χωριά Σαρλάτα, Σβορωνάτα, Μεταξάτα, Περατάτα της κάτω Λειβαθούς, καθώς και τα χωριά Δαμουλιανάτα, Ρίφι, του Ληξουρίου, είναι περιοχές με μεγάλο αριθμό τεχνιτών, «μαστόρων», γεγονός που δικαιολογείται από την ύπαρξη λατομείων πωρόλιθου στα Μεταξάτα και στον Σκηνιά αντίστοιχα. Εξάλλου τα χωριά Δηλινάτα, Κουρουκλάτα, Φαρακλάτα και Βαλσαμάτα έβγαζαν φημισμένους πετροκόπους, «πελεκάνους», της σκληρής πέτρας της Φάλαρης. Επίσης πολλοί πετροκόποι υπήρχαν στις περιοχές της Πυλάρου και της Ερίσσου, όπου εξορύσσονταν σκληρός σχιστόλιθος. Τέλος, λόγω της μεγαλύτερης οικοδομικής δραστηριότητας που παρατηρείται στην πρωτεύουσα του νησιού, το Αργοστόλι, εμφανίζεται και ο μεγαλύτερος αριθμός οικοδόμων από όλες τις άλλες περιοχές.

73. Ο Κ. Κούτσης στην "κολόνα" στην είσοδο της Αρχαίας Πάλης.

74. εργαλεία "πελεκάνου"

75. Τα Εργαλεία του Πετροκόπου - Λιθοζόου

Σχετικά με την επιδεξιότητα και την ιδιαίτερη αισθητική των Κεφαλλήνιων μαστόρων αξιοσημείωτο είναι και το κεφάλαιο «Τεχνίται και αρχιμαστόροι», από το βιβλίο Κεφαλληνιακά Β Αρχιτεκτονικά, του Κοσμά Φωκά-Κοσμετάτου, ο οποίος σημειώνει χαρακτηριστικά: «Θα είναι ενδιαφέρον και συγκινητικόν να μνημονεύσω εδώ μερικά από τα ονόματα των καλών τεχνιτών και αρχιμαστόρων της παλαιότερης Κεφαλονιάς, όσα διέσωσεν η παράδοσις, από τα μέσα του 19ου αιώνος μέχρι της προσεισμικής περιόδου. Υπάρχουν ορισμένα χωριά , που περισσότερο από άλλα ανέδειξαν ονομαστούς οικοδόμους, και αναφέρω ως παράδειγμα τα Σαρλάτα και Σβορωνάτα Λειβαθούς, τα Φαρακλάτα και τα Κουρουκλάτα. Αλλά η καλή οικοδομία όλων των περιοχών της Κεφαλληνίας δείχνει ότι και εις τας τρεις μεγάλας επαρχίας του Νησιού μας τα μεγαλύτερα ή τα πλέον πετρώδη χωριά επρομήθευαν αρχιμαστόρους εις την περιφέρειαν. Από τα ονόματα που συνεκέντρωσα με την προσωπικήν έρευνάν μου σημειώνω:

α) από τα Σαρλάτα: τους Δημήτριον (πατέρα) και Γεράσιμον (υιόν) Σάρλον-Αυγουοτάτον, τον Πέτρον Ζαχαράτον και τον Παύλον Βιγγλήν.

β) από τα Σβορωνάτα: τον Στέφανον Σβορώνον και Γεράσιμον Γρ.Τσιγάντεν.

γ) από τα Φαρακλάτα: τους Αλέξην (πατέρα) και Λεωνίδαν (υιόν) Τζουγαννάτον.

δ) από το Αργοστόλι: τους Σπύρον (πατέρα) και Βασίλειον (υιόν) Μηλάτον-Φακούντον.

ε) από το Ληξούρι: τον Παναγήν Βικτωράτον και Γεράσιμον Θεοτοκάτον και

στ) από τα Δαμουλιανάτα -Ρίφι Παλικής: τον Επαμεινώνδαν Δανελάτον και Μαοτροβασίλην Θεοτοκάτον».

Σημαντικές πληροφορίες για τους μαστόρους του νησιού καταγράφονται σε εκλογικούς καταλόγους του 19ου και 20ού αιώνα και αφορούν στο σύνολο της Κεφαλλονιάς.

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ «ΑΡΩΓΗΣ»

Μετά τον καταστροφικό σεισμό του 1953, ο οποίος αφάνισε την κτιριακή υποδομή των νησιών Κεφαλληνίας, Ιθάκης και Ζακύνθου, δημιουργήθηκε ανάγκη άμεσης αποκατάστασης και ανοικοδόμησης. Εκτιμήθηκε ότι τα νέα κτίρια έπρεπε να κατασκευάζονται πλέον από οπλισμένο σκυρόδεμα, το οποίο παρείχε μεγαλύτερη ανθεκτικότητα, ασφάλεια αλλά και ταχύτητα κατασκευής.

Το Υπουργείο Δημοσίων Έργων σχεδίασε και πρότεινε μικρών σε μέγεθος τύπους κατοικιών, οι οποίες θα κάλυπταν σε σύντομο χρονικό διάστημα τις ανάγκες των κατοίκων για στέγαση, ενώ θα είχαν και χαμηλό κόστος κατασκευής. Η χρήση μπετόν έγινε υποχρεωτική, τουλάχιστον για ορισμένα βασικά στοιχεία του φέροντος οργανισμού (σκελετού) των κτιρίων, ενώ χρησιμοποιήθηκαν τσιμεντόλιθοι και για τους τοίχους, γεγονός που τους καθιστούσε και αυτούς φέροντες. Οι τύποι μέσης κατοικίας που κατασκευάζονταν εκείνη την εποχή στην Κεφαλονιά, είχαν τετραγωνική κάτοψη 8 χ 8 ή ορθογωνική 5x10, και σπάνια συναντάμε διαφορετικές διαστάσεις από αυτές.

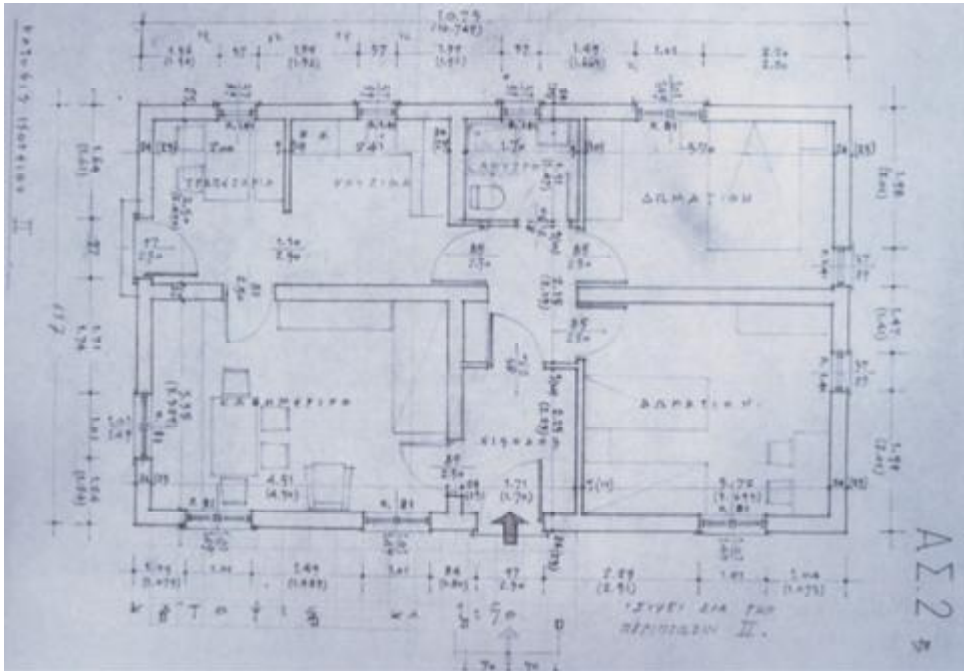

76.Χαρακτηριστικό δείγμα κατοικίας της "αρωγής"

Η ανασυγκρότηση των Ιονίων νήσων έγινε με κρατική μέριμνα, αλλά και με τη βοήθεια διεθνών οργανισμών, όπως και μεμονωμένων κρατών. Για παράδειγμα, η Γαλλία ανέλαβε την ανοικοδόμηση της Λακήθρας και της Αγίας Ευφημίας, η Αγγλία των Φραγκάτων, των Βαλσαμάτων και της Σάμης. Επίσης, η Γερμανία και οι Σκανδιναβικές χώρες απέστειλαν ξύλινες προκατασκευασμένες κατοικίες.

Βάσει των Ν .Δ. 2933 και 2934 του 1954, όλες οι οικογένειες που είχαν μόνιμη κατοικία στην Κεφαλονιά ήταν δικαιούχοι μιας μικρής νέας κατοικίας εφόσον διέθεταν οικόπεδο, ανεξάρτητα με το εάν το κατείχαν πριν από τον σεισμό ή εάν το απέκτησαν μετά. Υπήρξαν χωριά στα οποία έγιναν απαλλοτριώσεις και παραχωρήθηκαν οικόπεδα στο σύνολο των κατοίκων τους ύστερα από κλήρωση.

Οι κατοικίες που κατασκευάστηκαν την περίοδο εκείνη είναι γνωστές ως «τα σπίτια της αρωγής».

77.Κάτοψη οικίας της αρωγής, Πολεοδομία Κεφαλονιάς

Το ύψος της αρωγής για τις οικοδομές στις πόλεις ήταν 42.000 δρχ., για τις περιφερειακές συνοικίες των πόλεων 32.000 δρχ., ενώ για την ύπαιθρο το ποσό της αρωγής είχε καθοριστεί στις 20.000 δρχ. Η βοήθεια αυτή προς τους πληγέντες μπορούσε να δοθεί είτε σε χρηματικό ποσό είτε σε οικοδομικά υλικά.

78.Κύρια όψη οικίας της αρωγής

ΣΥΝΘΕΣΗ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ Ή ΚΑΤΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ;

Λόγω του ιδιαίτερου παραδοσιακού χαρακτήρα της Κεφαλονιάς και της αυστηρής αρχιτεκτονικής νομοθεσίας του, ήταν μεγάλο το δίλημμα για την αρχιτεκτονική μορφή του συγκροτήματος στο αν θα ήταν παραδοσιακό ή μοντέρνο.

Έπειτα όμως από την μελέτη της ιστορίας και της αρχιτεκτονικής του νησιού, την ανάλυση και σύγκριση άλλων κτισμάτων και συγκροτημάτων και την συζήτηση με κάποιους κατοίκους του νησιού που θεωρούν ότι στον τον τόπο τους υπάρχουν αξιόλογα δείγματα παραδοσιακής αρχιτεκτονικής και ότι τίποτα δεν πρέπει να χτιστεί που να μην είναι μέσα στα παραδοσιακά πρότυπα , στιγματίζοντας παράλληλα τα σύγχρονα κτίρια που έχουν κτιστεί , έγειρε ίσως στην απόφασή το συγκρότημα να αποτελέσει μορφολογική συνέχεια του νησιού με τα ίδια χαρακτηριστικά γνωρίσματα αρχιτεκτονικής, αλλά με σύγχρονο τρόπο δόμησης και σύγχρονα υλικά τα οποία θα καλύπτουν όλες τις ανάγκες διαβίωσης, αποπνέοντας την ίδια παραδοσιακή μορφή αλλά σε πιο εξελιγμένη εκδοχή.

Έχοντας λοιπόν μελετήσει τους τύπους της Κεφαλλονίτικης κατοικίας μπορεί κάποιος να δει ανάλογα κτίσματα στο συγκρότημα που έχουν προσαρμοστεί στις σύγχρονες ανάγκες της εποχής μας αλλά και στις προδιαγραφές του ΕΟΤ .

Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Κάνοντας μία περιπλάνηση στην Κεφαλονιά για την συλλογή των στοιχείων της μελέτης, εξεπλάγην με την σωστή και αρμονική αρχιτεκτονική των κτισμάτων.

Ως επί τω πλείστο τα σπίτια, αλλά και τα ξενοδοχειακά συγκροτήματα, τηρούν τους όρους δόμησης του τόπου, αρμονικά και σωστά, χωρίς όμως να αποκλείουμε εξαιρέσεις `` παραφωνίας``.

Ωστόσο για εμάς ήταν μια πρόκληση να εναρμονίσουμε το συγκρότημά μας σε αυτόν τον τόπο με τους συγκεκριμένους και περιορισμένους τρόπους δόμησης.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗ, ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Το οικόπεδο στο οποίο θα αναλύσουμε την σύνθεσή μας, βρίσκεται στην τρίτη μεγαλύτερη περιοχή του νησιού, τη Σάμη, στο ανατολικό τμήμα της Κεφαλονιάς. Είναι ένα πολύπλευρο οικόπεδο συνολικού εμβαδού 5.085 μ², οριζοντίου **ε**δάφους, με θέα τον Κόλπο της Σάμης και τον Αίνο. Στη μια πλευρά του συνορεύει με δημοτικό δρόμο, και στις τρεις πλευρές του με άλλα οικόπεδα. Βρίσκεται, εντός σχεδίου στην περιοχή Πουλάτα.

Η συνθετική λύση που επελέγη για την οργάνωση του συγκροτήματος τουριστικών καταλυμάτων, ήταν η ανάπτυξη σε έναν ιδεατό άξονα Βορρά - Νότου για την κατά το δυνατόν καλύτερη εναρμόνιση με το φυσικό περιβάλλον και τις επιταγές της βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής. Με τον τρόπο αυτό, έχοντας όλα τα κτίσματα την πρόσοψή τους στραμμένη στον νότο, καλύφθηκε πλήρως το σύνολο της εντυπωσιακής θέας που προσφέρει το οικόπεδο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η θέα είναι ανεμπόδιστη προς τον Κόλπο και το βουνό, υποδηλώνοντας τη μοναδική αξία του οικοπέδου και της περιοχής. Βασική επιδίωξη της μελέτης ήταν η οργάνωση των διαμερισμάτων σύμφωνα με έναν απλό τρόπο ζωής που να αναζητά την επαφή με το φυσικό περιβάλλον και όπου αυτό ήταν δυνατό με το έδαφος.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ

Το συγκρότημα είναι κλινών και αποτελείται από τέσσερα κτίρια ανεξάρτητα μεταξύ τους όπου έχουν προκύψει studios διώροφα. Αυτά, είτε είναι ανεξάρτητα διαμερίσματα με εσωτερική σκάλα, είτε ξεχωριστές κλίνες στο ισόγειο και στον όροφο. Τα διαμερίσματα έχουν στο ισόγειο όλα την δική τους αυλή με πέργκολα και κάποια δικό τους κήπο, ενώ στον όροφο έχουν μεγάλη βεράντα, η οποία δημιουργείται ή από την ταράτσα του ισογείου κτίσματος ή και σε συνδυασμό τους με πρόβολο.

Επίσης το συγκρότημα περιλαμβάνει ένα κεντρικό διώροφο κτίριο με υπόγειο. Το κεντρικό κτίριο αποτελείται στο ισόγειο από την reception, τον χώρο υποδοχής και το safe-bar και στον όροφο από το εστιατόριο, το μαγειρείο και κάποιους βοηθητικούς χώρους. Το υπόγειο χωρίζεται σε τρία μέρη ανεξάρτητα μεταξύ τους.

Το ένα μέρος του υπογείου που βρίσκεται μέσα στο έδαφος, έχει πρόσβαση μόνο από το ισόγειο και αποτελείται από τα WC κοινού και το μηχανοστάσιο του ανελκυστήρα. Το δεύτερο μέρος, που έχει πρόσβαση μόνο από τον ανελκυστήρα και το κλιμακοστάσιο του προσωπικού, διότι αποτελείται από λινοθήκες, λεβητοστάσιο, αποθήκες και WC - ντους προσωπικού και το τρίτο μέρος όπου η πρόσβαση γίνεται από τον εξωτερικό

χώρο της πισίνας λόγω της κλίσης του εδάφους και διαθέτει WC πισίνας και σάουνα.

Ο χώρος της πισίνας βρίσκεται απομακρυσμένος από τα καταλύματα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η ιδιωτικότητα και η ηρεμία των κατοίκων και να αποφεύγεται η όχληση. Περιλαμβάνει μια μεγάλη πισίνα με εξωτερικές ντουζιέρες και ένα υπαίθριο bar με χώρο πέργκολας και τραπεζάκια. Ο χώρος της πισίνας συνδέεται μέσω λιθόστρωτου με τον χώρο της βεράντας του κεντρικού κτιρίου στο ισογείο.

Επίσης μακριά από τις κλίνες υπάρχουν δύο αγροτικές αποθήκες για την εξυπηρέτηση των αγροτικών εργασιών του αμπελιού των ελαιόδεντρων και του μπουστάνιου.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΧΩΡΟΣ

Η σύνθεση ολοκληρώνεται με τις κατασκευές και την διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου. Η σωστή διαμόρφωση παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην ατμόσφαιρα και στην αίσθηση που δημιουργείται και που δίνει ο χώρος στον επισκέπτη. Γι' αυτόν το λόγο επιλέξαμε να δημιουργήσουμε πλακόστρωτα δρομάκια μέσα στο συγκρότημα, που δίνουν την αίσθηση ότι ο χώρος είναι κομμάτι του νησιού και όχι ένα ξένο και απρόσωπο μέρος που απλά τυχαίνει να βρίσκεται στο νησί.

Επίσης, στο συγκρότημα μελετήθηκε ιδιαίτερα η φύτευση και ο χώρος πρασίνου. Προσπαθήσαμε να υπάρχει όσο το δυνατόν περισσότερος χώρος πρασίνου με φυτά και δέντρα που φυτρώνουν στο νησί και διάφορα μυρωδικά φυτά, όπως ρίγανη, λεβάντα και θυμάρι, για να δημιουργείται μια ατμόσφαιρα που να έχει τις μυρωδιές του τόπου και των ελληνικών παραδόσεων. Στον εξωτερικό χώρο τοποθετούνται και κάποια δέντρα και θάμνοι σε τέτοια σημεία ώστε να εξασφαλίζουν την ιδιωτικότητα και τον διαχωρισμό των καταλυμάτων.

Ο χώρος της στάθμευσης βρίσκεται στην είσοδο του συγκροτήματος έτσι ώστε να μην επιτρέπεται η κίνηση των οχημάτων στο εσωτερικό του οικοπέδου, παρά μόνον για λόγους ανάγκης και ανεφοδιασμό από τα πλακόστρωτα δρομάκια που υπάρχουν. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται η ηρεμία των χώρων του συγκροτήματος και δίνεται η αίσθηση ότι ο επισκέπτης βρίσκεται μέσα σε χωριό.

Άλλη μία διαμόρφωση που έγινε στον χώρο του συγκροτήματος, είναι η δημιουργία παιδότοπου για τους μικρούς κατοίκους. Ο παιδότοπος απέχει ικανοποιητικά από τα καταλύματα έτσι ώστε να μην υπάρχει όχληση σε αυτά. Επίσης υπάρχει και ο χώρος της πισίνας, όπως προαναφέρθηκε παραπάνω

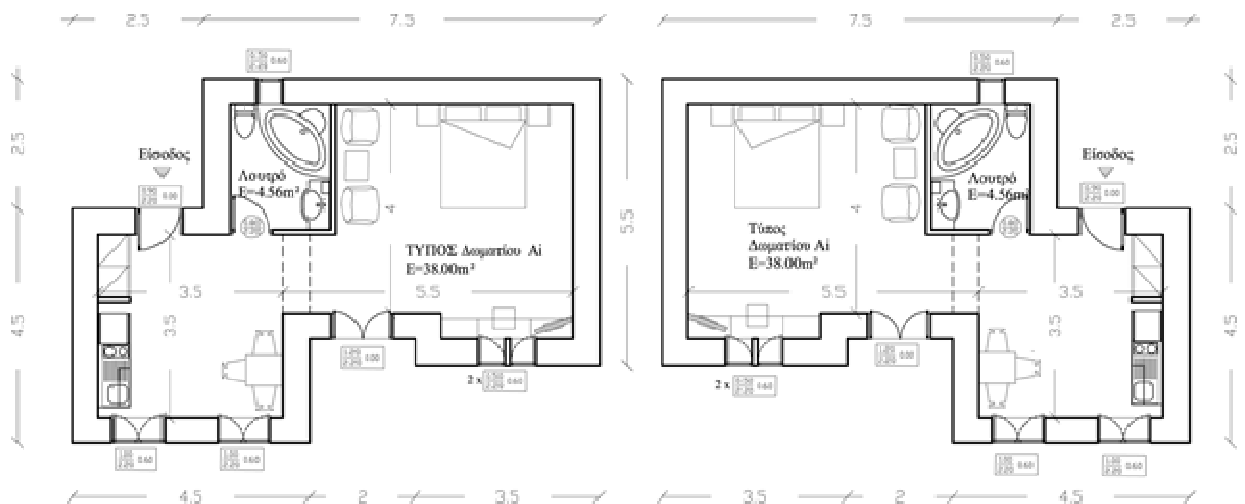
ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

Οι βοηθητικοί χώροι του συγκροτήματος, που είναι απαραίτητοι για την λειτουργία του, είναι το κτίριο του κλιμακοστασίου του προσωπικού που ενώνεται με όλους τους ορόφους του κεντρικού κτιρίου και εφάπτεται με αυτό σαν ενιαίο και κάποιοι χώροι που τοποθετήθηκαν στο υπόγειο του κεντρικού κτιρίου, όπως αποθήκες, χώρος λεβητοστασίου, λινοθήκες, χώρος καθαρισμού και πλύσεως, χώροι μηχανοστασίου ανελκυστήρων και αποδυτήρια –WC και ντους προσωπικού και οι αγροτικές αποθήκες.

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ

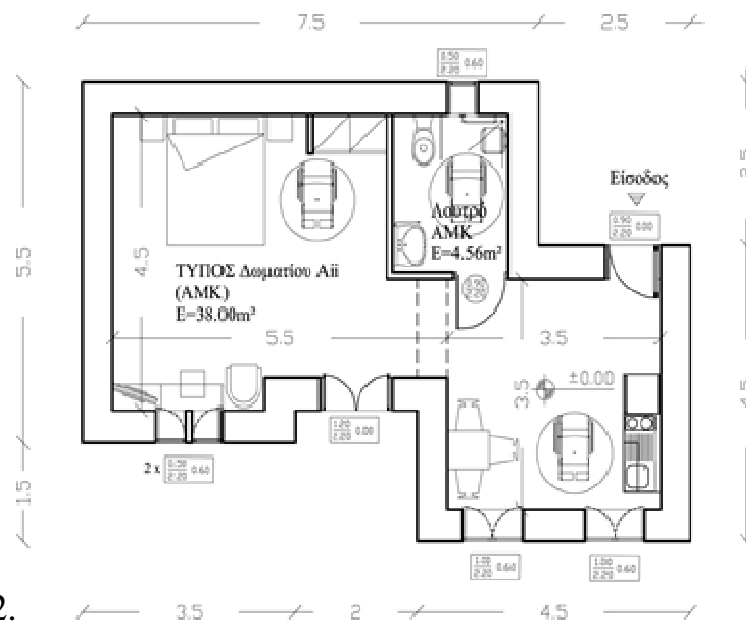
Η σχετική τυποποίηση των μονάδων κατοικίας κρίθηκε απαραίτητη και αυτό οδήγησε σε ομαδοποίηση των μονάδων . Δημιουργήθηκαν λοιπόν 5 τύποι δωματίων (studios), οι : Ai - Aii - Aiii -Bi και Bii, που επαναλαμβάνονται σε διαφορετικές συνθέσεις χωρίς αυτό να προδίδει καμία συμμετρία .

Τον τύπο δωματίου Ai τον συναντάμε στα κτίρια 1 και 2. Είναι ισόγειο μονόχωρο δίκλινο δωμάτιο με λουτρό και κουζίνα και υπάρχουν τρία τέτοιου τύπου δωμάτια στο συγκρότημα

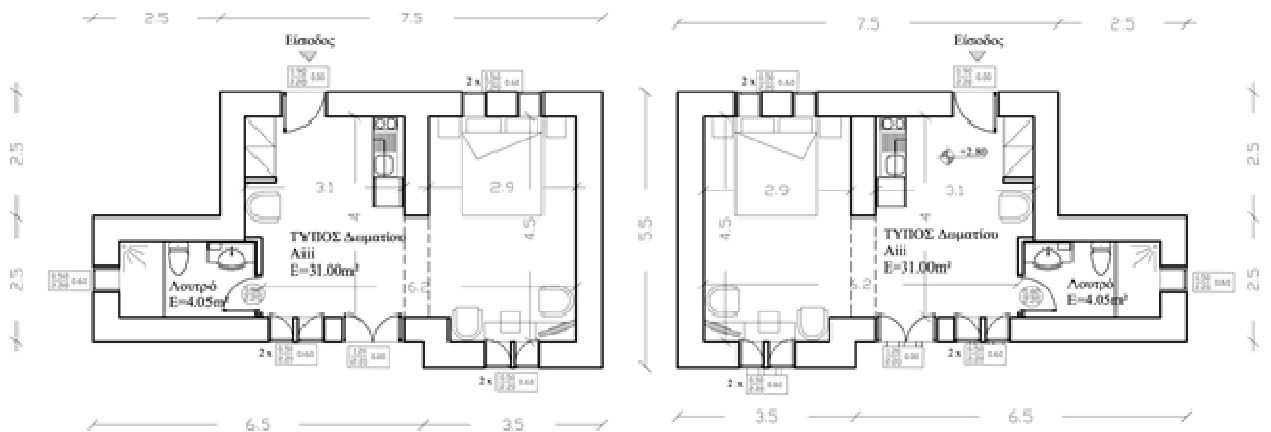
Σχέδιο1.

Ο τύπος δωματίου Aii είναι δωμάτιο ειδικό για ΑΜΕΑ και υπάρχει ένα στο ισόγειο του κτιρίου 1. Μονόχωρο δωμάτιο με κουζίνα και λουτρό, όλα διαμορφωμένα σύμφωνα με τον νόμο, για την καλύτερη εξυπηρέτηση

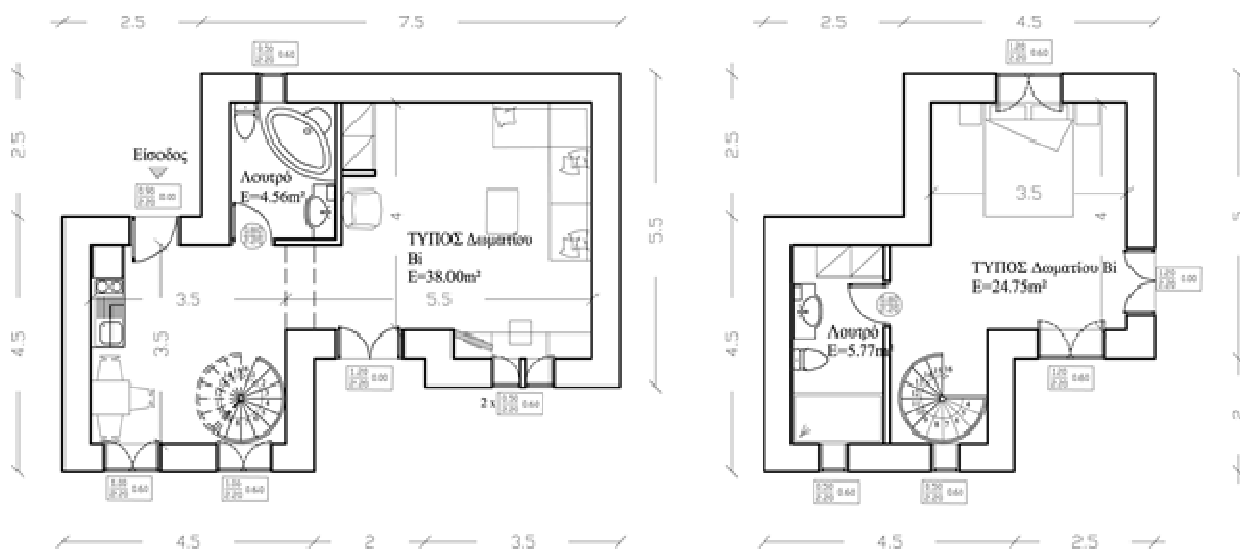
Σχέδιο2.

Τον τύπο δωματίου Aiii τον συναντάμε και αυτόν στα κτίρια 1 και 2, αλλά στους ορόφους τους. Είναι μονόχωρο δίκλινο δωμάτιο με λουτρό και κουζίνα και υπάρχουν τέσσερα τέτοιου τύπου δωμάτια στο συγκρότημα (σχέδιο1)

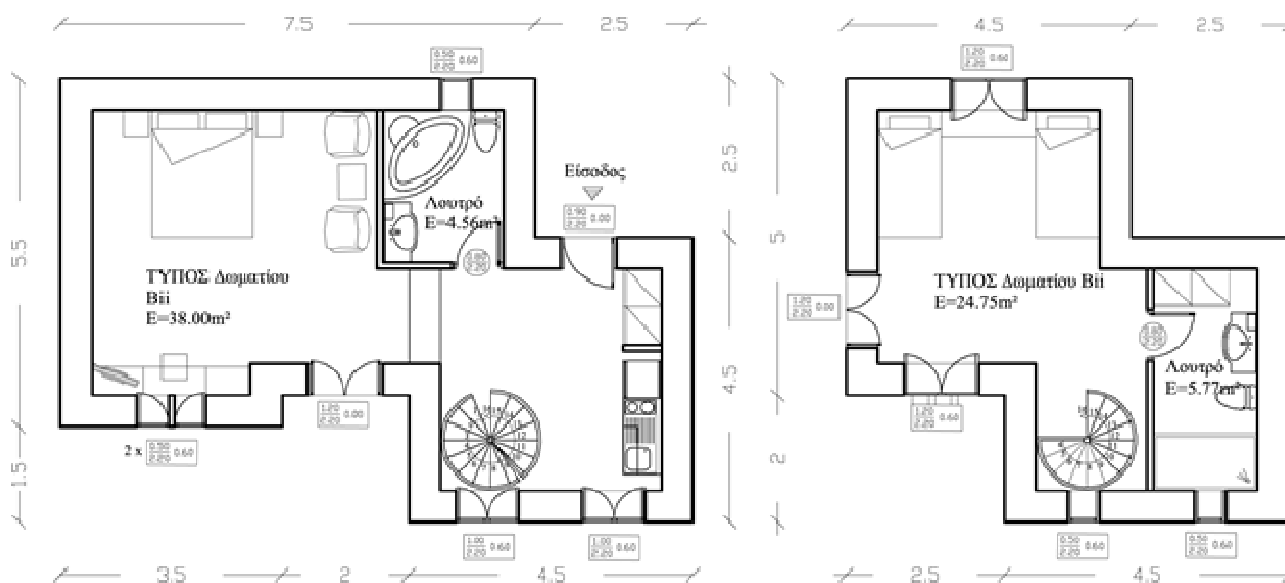
Σχέδιο3. Τύπος δωματίου Aiii – Όροφος

Οι τύποι (studios) Bi και Bii υπάρχουν αντίστοιχα στα κτίρια 3 και 4. Το δωμάτιο Bi είναι διώροφο με εσωτερική σκάλα. Στο ισόγειο έχει κουζίνα, λουτρό και σαλόνι και στον όροφο λουτρό και διπλό κρεβάτι. Τέτοιου τύπου δωμάτια υπάρχουν δυο στο συγκρότημα, στο κτίριο 3 (σχέδιο2).

Σχέδιο 4. Τύπος δωματίου Bi – Διώροφο

Το δωμάτιο Bii είναι διώροφο και αυτό με εσωτερική σκάλα. Στο ισόγειο έχει κουζίνα, λουτρό και ένα διπλό κρεβάτι και στον όροφο λουτρό και δυο μονά κρεβάτια. Τέτοιου τύπου δωμάτια υπάρχουν δυο στο συγκρότημα ,στο κτίριο 4 και είναι τα μόνα τετράκλινα του συγκροτήματος (σχέδιο 3).

Σχέδιο 5. Τύπος δωματίου Bii – Διώροφο

Οι συνθέσεις των κτισμάτων κρατούν όμως τις αναλογίες των παλιών κατοικιών της Κεφαλονιάς, κάτι που ήταν ζητούμενο της μελέτης .Μπορεί λοιπόν κάποιος να διακρίνει μορφολογικές ομοιότητες του συγκροτήματος με τα κτίσματα των παλιών παραδοσιακών οικισμών.

ΔΥΣΔΙΑΣΤΑΤΗ ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΣΥΝΘΕΣΗΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΚΑΛΥΨΗΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ

Το τοπογραφικό, είναι ένα σχέδιο στο οποίο απεικονίζεται το οικόπεδο όπου θα πραγματοποιηθεί η σύνθεσή μας, τα μήκη των πλευρών του, οι κορυφές του και η γύρο περιοχή, δηλαδή οι δρόμοι και τα οικόπεδα με τα οποία συνορεύει. Στο τοπογραφικό επίσης καταγράφονται κάποια από τα πιο σημαντικά στοιχεία του οικοπέδου, όπως οι όροι αρτιότητας και δόμησής του, η εμβαδομέτρησή του, ένα υπόμνημα με τα στοιχεία του γηπέδου που το υπογράφει ο ιδιοκτήτης και μια υπεύθυνη δήλωση που την υπογράφει ο μηχανικός.

Είναι απαραίτητο να υπάρχει ένα οδοιπορικό σκαρίφημα, με κάποια χαρακτηριστικά σημεία της περιοχής για την κατανόηση της τοποθεσίας της γης. Επίσης, ονοματίζονται οι οδοί και οι δρόμοι και επισημαίνεται το πλάτος τους.

Το τοπογραφικό σχέδιο είναι το εξής:

- T01: Τοπογραφικό

Το τοπογραφικό είναι σε κλίμακα 1:500

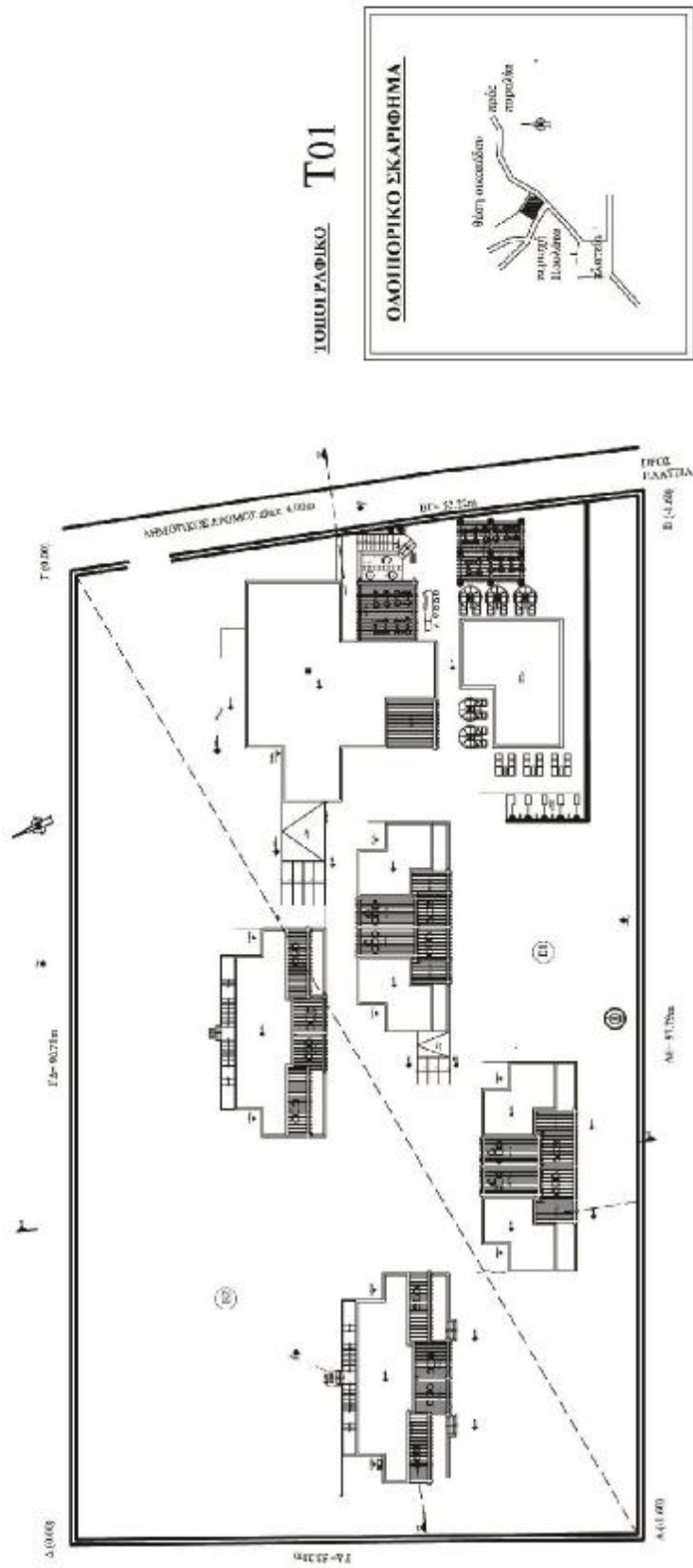
<u>ΟΡΟΙ</u> <u>ΑΡΤΙΟΤΗΤΑΣ-ΔΟΜΗΣΗΣ</u>	<u>ΕΜΒΛΑΔΟΜΕΤΡΗΣΗ</u>
Οικισμός προ του '23 ΦΕΚ 138Δ' 13/03/81 Κάλυψη 60% για κατοικία Κάλυψη 80% για επαγγελματική χρήση Δόμηση 0.8 Σύστημα πτέρυγας Ορόφοι 2 Μέγιστο ύψος 7.50 μ.	$E = \sqrt{\pi(\tau-\alpha)(\tau-\beta)(\tau-\gamma)}$ όπου $\tau = (\alpha + \beta + \gamma)/2$ $E1 = 2524.89 \text{ m}^2$ $E2 = 2491.01 \text{ m}^2$ Συνολικό εμβαδόν οικοπέδου (ΑΒΓΔΑ) = 5016.90 m ²

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

1. Εμβαδόν οικοπέδου με στοιχεία (ΑΒΓΔΑ) = 4850.34 m²
2. Το οικόπεδο στις τρεις πλευρές του συνορεύει με ιδιοκτησίες και στην μια πλευρά με δημόσιο δρόμο. Βρίσκεται εντός σχεδίου του οικισμού Πουλιάτα της κεντρικής Κεφαλονιάς στην περιοχή Σάμη.
3. Το οικόπεδο είναι άρτιο και οικοδομήσιμο με συντελεστή κάλυψης 60% για κατοικία και 80% για επαγγελματική χρήση.
4. Το οικόπεδο έχει περιορισμό μέγιστης δόμησης για κατοικία 400 m², αλλά επιτρέπεται η χρήση ολής της δόμησης για επαγγελματική χρήση και για σύστημα με πτέρυγας.
5. Τα όρια του οικοπέδου υποδείχθηκαν από τον ιδιοκτήτη και είναι υλοποιημένα.

Ο ιδιοκτήτης

- Τ01: Τοπογραφικό

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΚΑΛΥΨΗΣ

Στο διάγραμμα κάλυψης απεικονίζει και σε αυτό το οικόπεδο, οι κορυφές του και οι γύρο οδοί του με τα πλάτη τους με την διαφορά ότι υπάρχουν και τα περιγράμματα των κτιρίων της σύνθεσης με τις γενικές μετρήσεις τους και κάποια από τα βασικά στοιχεία του περιβάλλοντα χώρου. Επίσης στο διάγραμμα κάλυψης υπάρχει το υπόμνημα με τα επιτρεπόμενα και πραγματοποιούμενα στοιχεία της σύνθεσης, που είναι πολύ σημαντικό γιατί επισημαίνει τους όρους δόμησης και τις μαθηματικές πράξεις που μας επαληθεύουν ότι η σύνθεσή μας είναι νόμιμη σύμφωνα με τα επιτρεπόμενα στοιχεία.

Παρακάτω αναλύεται το υπόμνημα με τα επιτρεπόμενα και πραγματοποιούμενα στοιχεία του διαγράμματος κάλυψης:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Επιτρεπόμενα Στοιχεία:

$$\text{ΚΑΛΥΨΗ}=0.80 \times 5016.90=4013.52\text{m}^2$$

$$\text{ΔΟΜΗΣΗ}=0.80 \times 5016.90=4013.52\text{m}^2$$

$$\text{ΗΜΧ}+\text{ΕΞΩΣΤΕΣ}=35\% \times \text{ΔΟΜΗΣΗ}=0.35 \times 4013.52=1404.73\text{m}^2$$

$$\text{ΗΜΧ}=15\% \times \text{ΔΟΜΗΣΗ}=0.15 \times 4013.52=601.95\text{m}^2$$

$$\Sigma.0=5 \times \Sigma.\Delta=5 \times 0.8=4$$

$$\Delta=3+0.10 \times 7.5=3.75\text{m}$$

Πραγματοποιούμενα Στοιχεία:

Κάλυψη:

-κεντρικό κτίριο

$$(5.00 \times 5.55)+(15.58 \times 9.00)+(8.86 \times 10.00)+(5.58 \times 6.86)+(4.39 \times 1.85)+ \\ +(1.95 \times 3.36)+(0.77 \times 1.95)/2+[(0.66+1.42) \times 1.85]/2+(2.23 \times 2.77)+ \\ +(2.77 \times 9.26)+(2.23 \times 4.33)+(2.60 \times 4.33)/2+(4.83 \times 2.83)/2=359.66\mu^2$$

-πισίνα

$$(3.00 \times 6.00)+(11.50 \times 4.39)+(4.21 \times 1.61)+(1.61 \times 7.29)/2=81.14 \mu^2$$

-κτίρια 1-2-3-4

$$4 \times [(6.30 \times 19.50)+(14.40 \times 2.50)]+2 \times (0.08 \times 1.70)+2 \times (0.64 \times 2.10)= \\ =639.36\mu^2$$

$$\text{-Σύνολο Κάλυψης: } 359.66+81.14+639.36=1080.16 \mu^2 < 2697.44 \mu^2$$

Δόμηση:

-Ισόγειο:

κεντρικό κτίριο

$$(9.00 \times 15.58) + (5.00 \times 5.55) + (10.00 \times 8.85) = 256.47 \mu^2$$

κτίρια 1-2-3-4

$$4[(6.50 \times 5.50) + 2(4.00 \times 5.00) + 2(4.50 \times 2.00) + 2(2.50 \times 2.50)] = 425.00 \mu^2$$

-Όροφος:

κεντρικό κτίριο

$$(9.00 \times 15.58) + (5.55 \times 5.00) + (10.00 \times 4.23) + (4.63 \times 5.56) = 234.51 \mu^2$$

κτίρια 1-2

$$2[(6.50 \times 5.50) + 2(4.00 \times 5.00) + 2(2.50 \times 2.50)] = 176.50 \mu^2$$

κτίρια 3-4

$$2[2(4.50 \times 5.00) + 2(2.00 \times 2.00) + 2(2.50 \times 4.50)] = 151.00 \mu^2$$

$$\begin{aligned} \text{-Σύνολο Δόμησης: } & 256.47 + 425.00 + 234.51 + 176.50 + 151.00 = \\ & = 1243.48 \mu^2 < 2697.44 \mu^2 \end{aligned}$$

Εξώστες:

κτίρια 1-2

$$4(2.00 \times 2.00) = 16.00 \mu^2$$

HMX:

-Ισόγειο:

κεντρικό κτίριο

$$(6.85 \times 5.58) + (4.29 \times 1.85) = 46.16 \mu^2$$

κτίριο 1

$$2(4.50 \times 1.50) + 2(2.00 \times 3.50) + (6.50 \times 3.00) = 47.00 \mu^2$$

κτίριο 2

$$(4.00 \times 1.70) + 2(2.00 \times 3.70) + (6.50 \times 3.20) + (4.50 \times 1.70) = 50.05 \mu^2$$

κτίριο 3

$$2(4.50 \times 1.50) + 2(2.00 \times 3.50) + (6.50 \times 3.00) = 47.00 \mu^2$$

κτίριο 4

$$2(1.80 \times 4.50) + 2(2.00 \times 3.80) + (6.50 \times 3.30) = 52.85 \mu^2$$

-Όροφος:

κεντρικό κτίριο

$$(4.44 \times 4.63) = 20.56 \mu^2$$

κτίριο 1

$$2(4.50 \times 2.00) = 18.00 \mu^2$$

κτίριο 2

$$2(4.50 \times 2.00) = 18.00 \mu^2$$

κτίριο 3

$$(5.50 \times 5.00) + (0.50 \times 6.50) = 30.75 \mu^2$$

κτίριο 4

$$(5.50 \times 5.00) + (0.50 \times 6.50) = 30.75 \mu^2$$

-Σύνολο ΗΜΧ:

$$46.16 + 47.00 + 50.05 + 47.00 + 52.85 + 20.56 + 18.00 + 18.00 + 30.75 + 30.75 = 361.12 \mu^2$$

$$\text{-Σύνολο ΗΜΧ + Εξωστών: } 16.00 + 361.12 = 377.12 \mu^2 < 1078.98 \mu^2$$

Όγκος:

κεντρικό κτίριο ισόγειο

$$(3.50 \times 312.19) = 1092.66 \mu^3$$

κεντρικό κτίριο όροφος

$$(3.00 \times 312.19) = 936.57 \mu^3$$

κτίρια 1-2-3-4

$$(5.60 \times 639.36) = 3580.42 \mu^3$$

$$\text{-Σύνολο Όγκου: } 1092.66 + 936.57 + 3580.42 = 5609.65 \mu^3$$

$$\text{-Πραγματοποιούμενος Όγκος: } 5609.64 / 3371.80 = 1.66 < 4$$

Έλεγχος Θέσεων Στάθμευσης:

$$\text{Συνολική δόμηση} / 200 \mu^2 = 1243.48 / 200 = 6.21$$

$$(6 \text{ θέσεις στάθμευσης}) < 13 \text{ υπάρχουσες}$$

Φύτευση:

$$2/3 \times (1 - \text{συντ. κάλυψης}) \times E = 2/3 \times (1 - 0.80) \times 40068 = 5342.4 \text{ m}^2$$

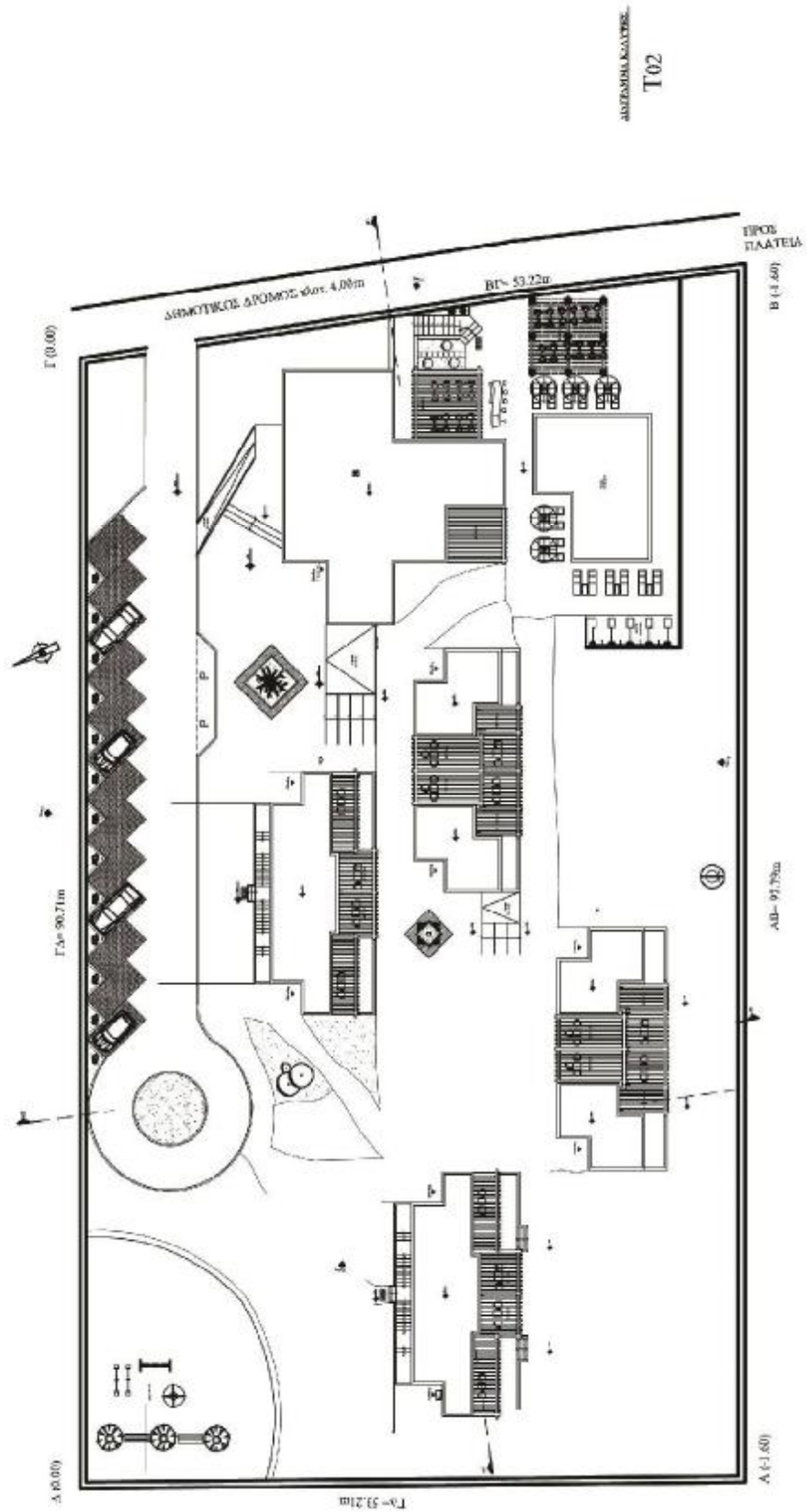
$$\begin{aligned} & [(2.75 \times 1.38) / 2] + [(4.34 \times 2.21) / 2] + [(4.66 \times 4.64) / 2] + [(9.25 \times 18.35) / 2] + \\ & [(18.99 \times 1.31) / 2] + [(3.78 \times 18.98) / 2] + [(5.74 + 5.08) \times 3.11] / 2 + [(4.70 \times 21.33) / 2] + \\ & [(21.33 \times 1.00) / 2] + [(4.94 \times 6.55) / 2] + [(2.45 \times 7.54) / 2] + [(2.40 \times 6.55) / 2] + \\ & [(6.00 \times 7.70) / 2] + [(4.75 \times 7.06) / 2] + [(3.79 \times 7.80) / 2] + [(5.73 \times 2.90) / 2] + \\ & [(4.90 \times 0.60) / 2] + [(2.20 \times 8.55) / 2] + \\ & [(4.08 \times 7.60) / 2] + [(5.00 \times 8.85) / 2] + [(3.36 \times 2.44) / 2] + [(1.97 + 2.44) \times 0.46] / 2 + \\ & [(0.80 \times 5.17) / 2] + [(3.14 \times 8.12) / 2] = 608.90 \mu^2 > 449.57 \mu^2 \end{aligned}$$

Το διάγραμμα κάλυψης είναι το εξής σχέδιο

- T02: Διάγραμμα κάλυψης

Το σχέδιο του διαγράμματος κάλυψης είναι σε κλίμακα 1:250.

- T02: Διάγραμμα κάλυψης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΓΕΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

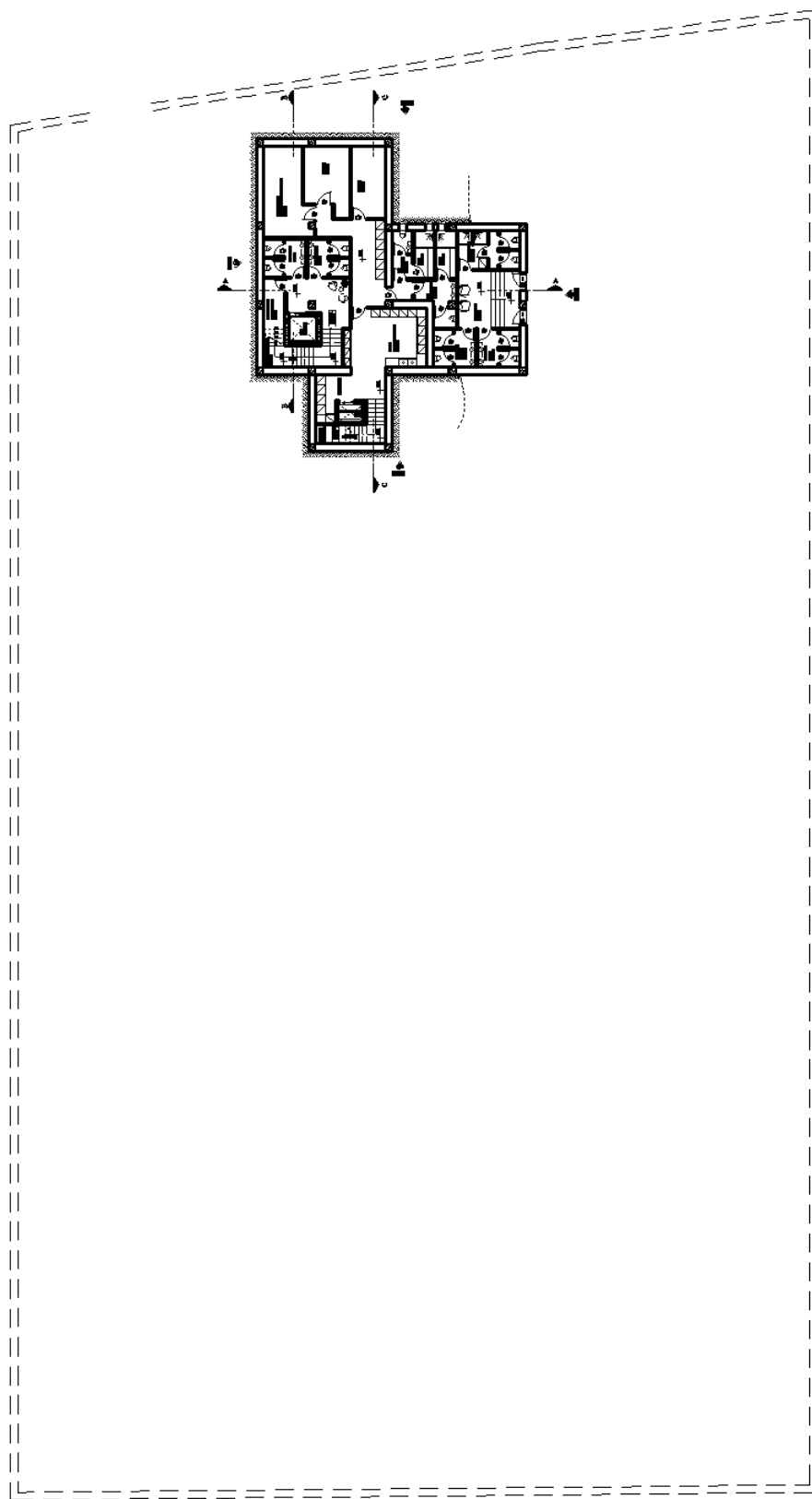
Τα γενικά σχέδια είναι τα σχέδια που απεικονίζουν όλη την σύνθεση σαν γενικό, ενιαίο σύνολο μέσα στο οικόπεδο. Υπάρχουν όχι τόσο για να βλέπουμε τις λεπτομέρειες της σύνθεσης σε κάθε κτίριο εφόσον αναλύεται παρακάτω κάθε κτίριο ξεχωριστά , αλλά για την κατανόηση της διαμόρφωσης και του στησίματος των κτιρίων σαν σύνολο στον χώρο.

Τα σχέδια που υπάρχουν στην κατηγορία των γενικών σχεδίων είναι τα εξής:

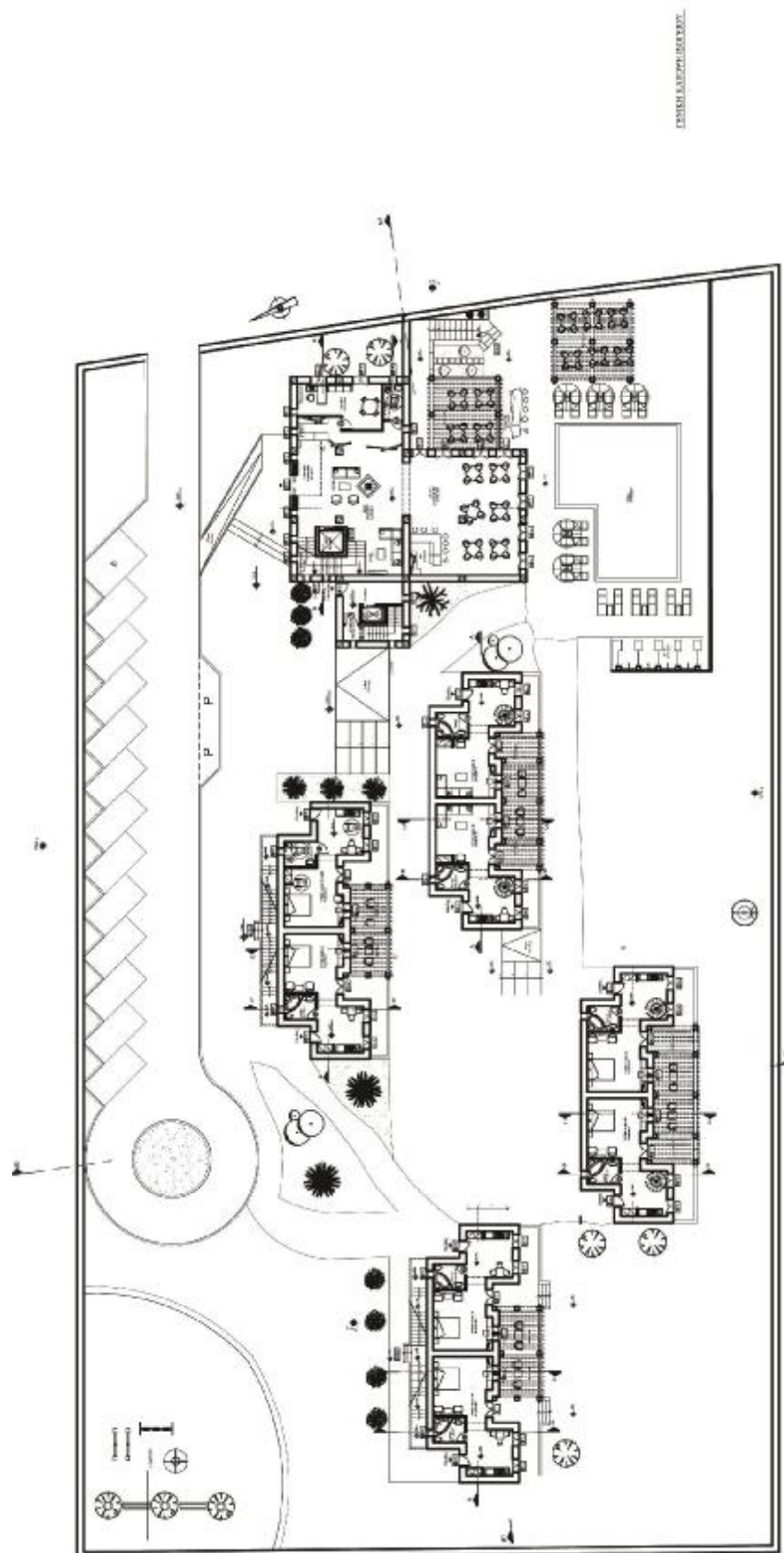
- Σ01: Γενική κάτοψη υπογείου
- Σ02: Γενική κάτοψη ισογείου
- Σ03: Γενική κάτοψη ορόφου
- Σ04: Γενική κάτοψη δώματος
- Σ05: Διάγραμμα περιβάλλοντος χώρου
- Σ06: Γενική όψη 1
- Σ07: Γενική όψη 2
- Σ08: Γενική όψη 3
- Σ09: Γενική όψη 4
- Μ01: Μηκοτομή 1
- Μ02: Μηκοτομή 2

Τα σχέδια των κατόψεων και του διαγράμματος περιβάλλοντα χώρου είναι όλα σε κλίμακα 1:250, ενώ τα σχέδια των τομών και των όψεων είναι σε κλίμακα 1:200.

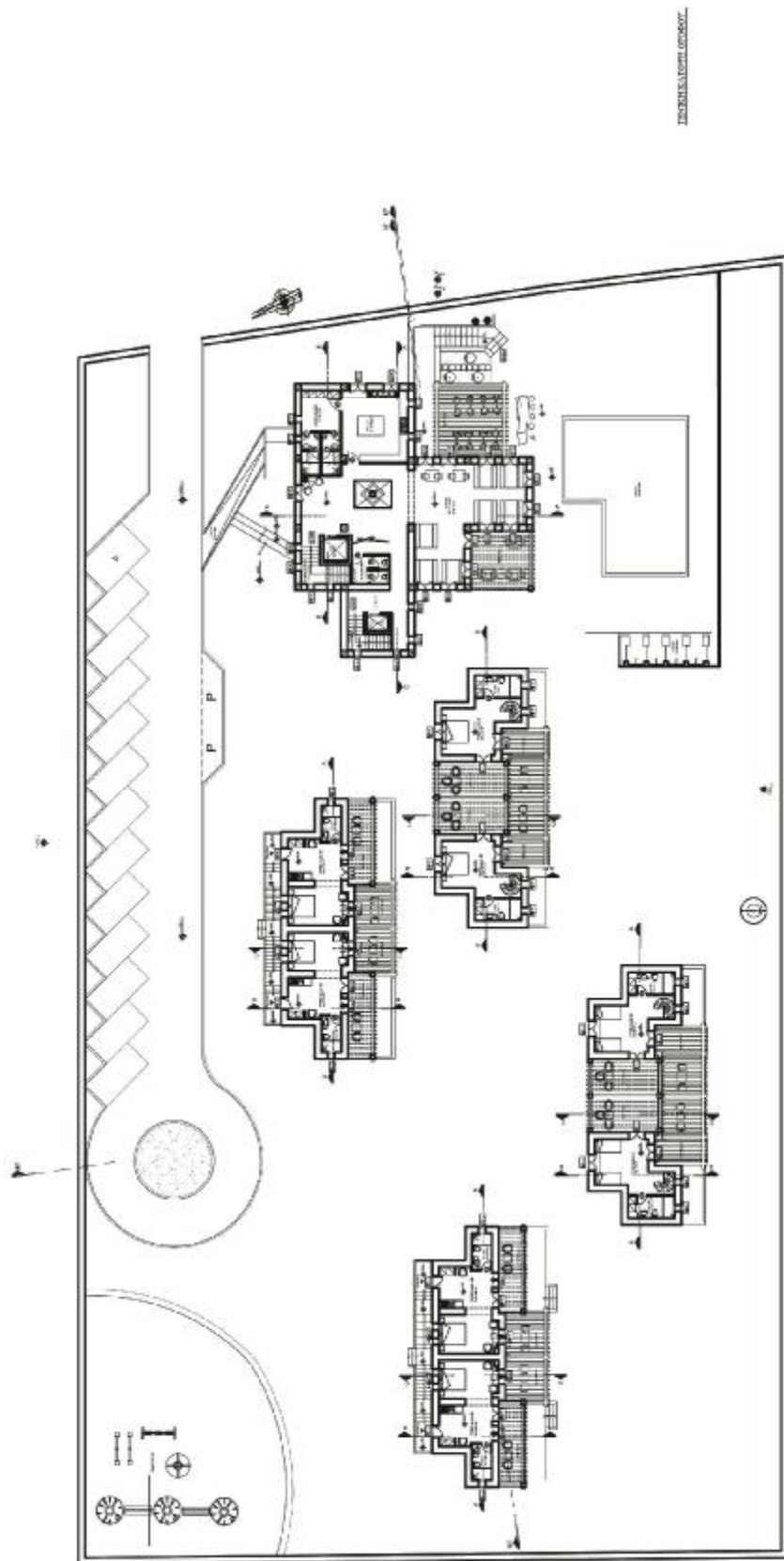
- Σ01: Γενική κάτοψη υπογείου

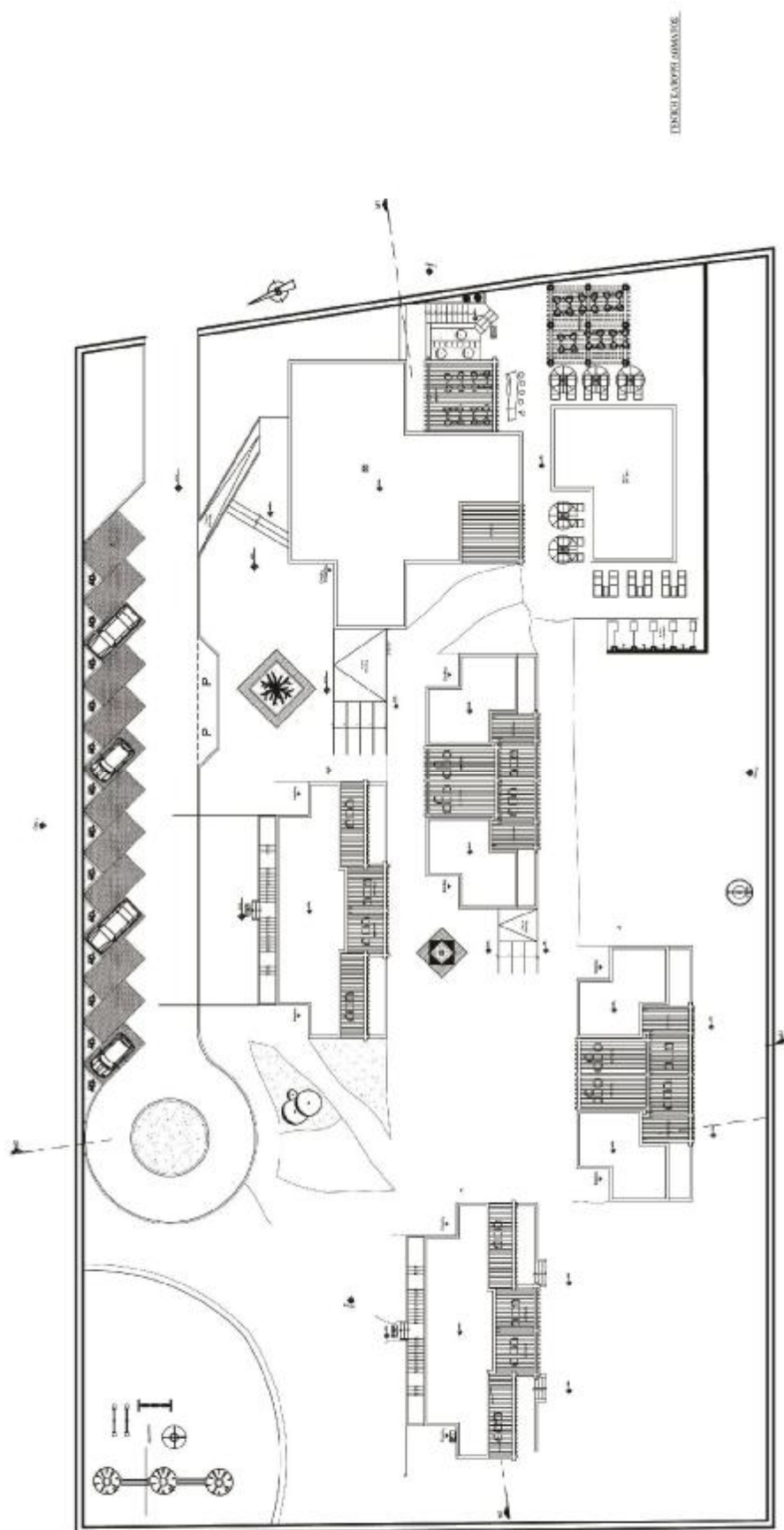
- Σ02: Γενική κάτοψη ισογείου

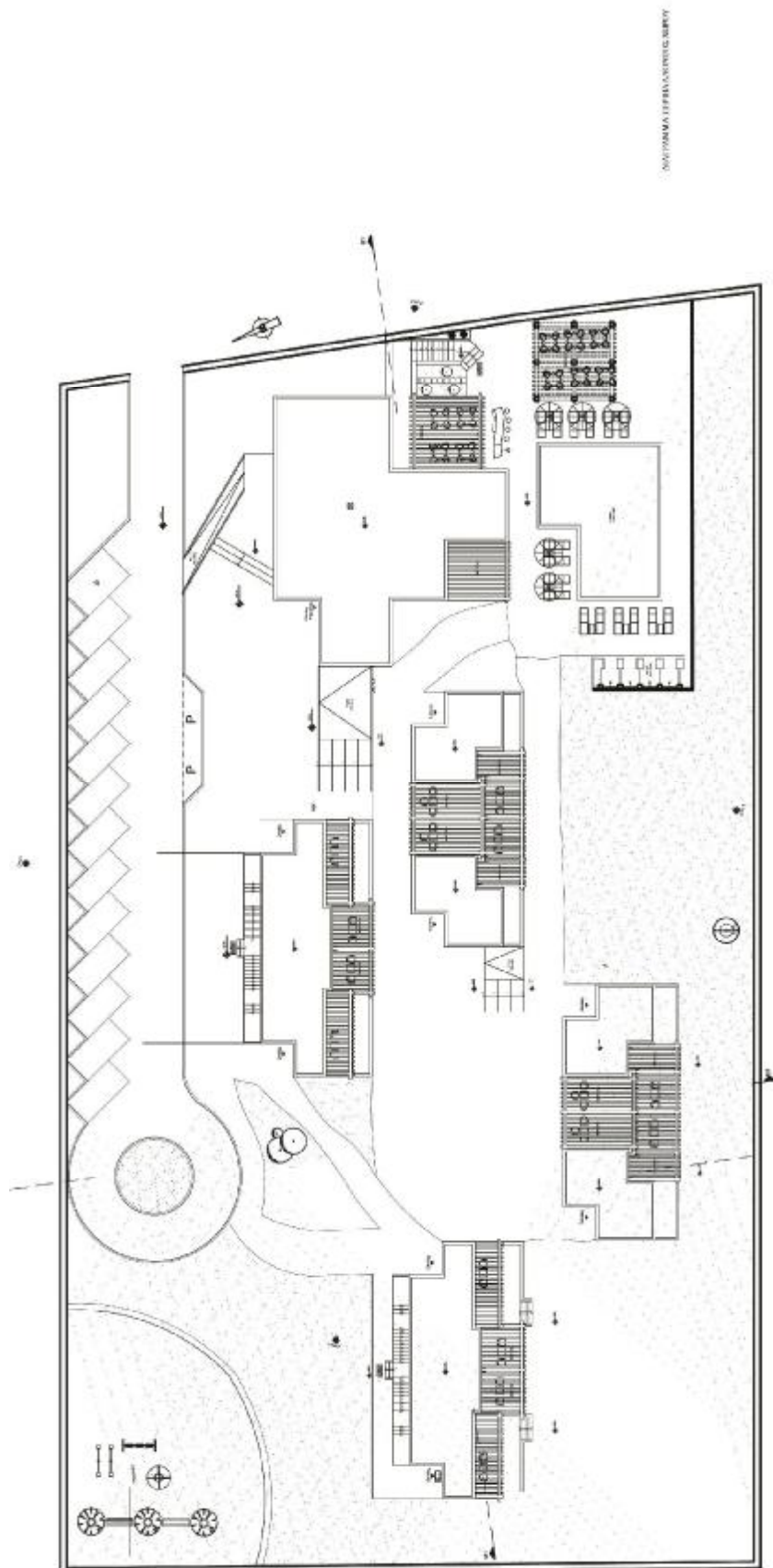
- Σ03: Γενική κάτοψη ορόφου

• Σ04: Γενική κάτοψη δώματος

- Σ05: Διάγραμμα περιβάλλοντος χώρου

- Σ06: Γενική όψη 1

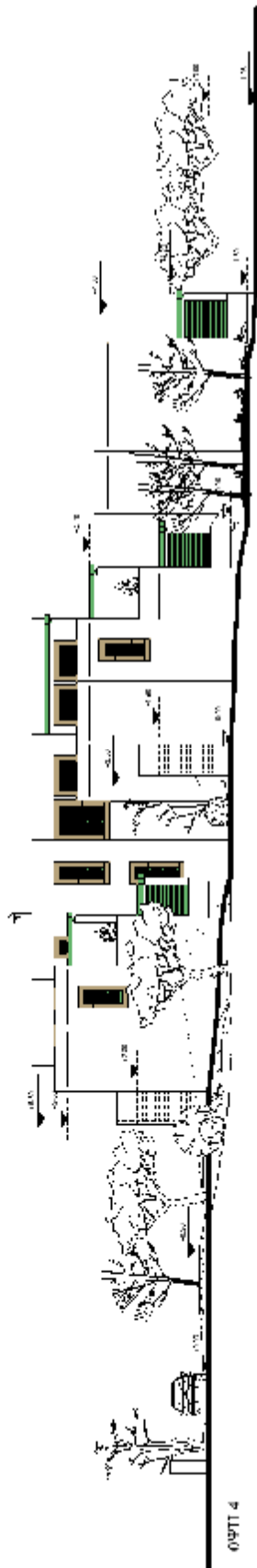
- Σ07: Γενική όψη 2

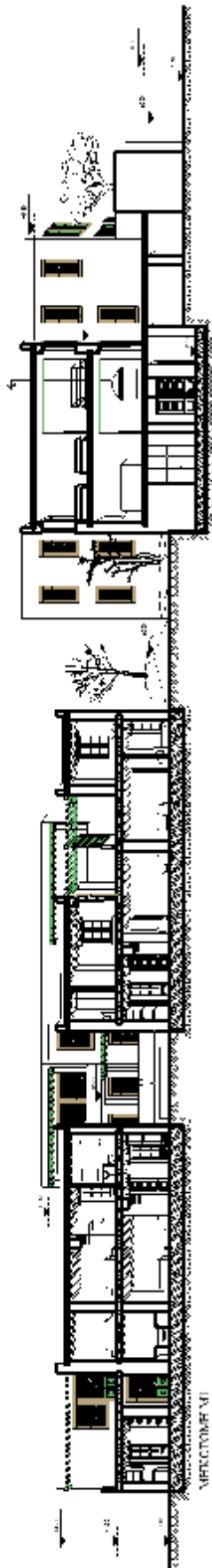
- Σ08: Γενική όψη 3

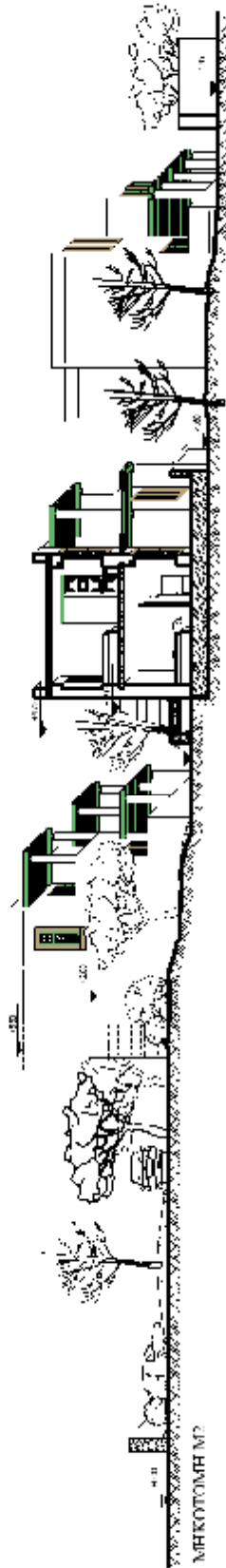
- Σ09: Γενική όψη 4

• Μ01: Μηκοτομή 1

• M02: Μηκοτομή 2

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ – (ΚΤΙΡΙΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ)

Το κεντρικό κτίριο υποδοχής είναι το κτίριο που συναντάει πρώτο ο επισκέπτης μόλις μπει στο συγκρότημα.. Είναι διώροφο με υπόγειο και δώμα, παραδοσιακού σχεδιασμού . Η κεντρική είσοδος του κτιρίου είναι στην βόρεια όψη του σε υψόμετρο +0.50 από το έδαφος. Στην ίδια όψη αλλά σε διαφορετικό όγκο υπάρχει και μία βοηθητική είσοδος προσωπικού σε στάθμη εδάφους ±0.00. Αυτός ο όγκος περιλαμβάνει το κλιμακοστάσιο του προσωπικού και ενώνεται στο υπόγειο και στον όροφο με το υπόλοιπο κτίριο.

Το κεντρικό κτίριο υποδοχής περιλαμβάνει στο ισόγειο την reception, τους χώρους υποδοχής (σαλόνι-χώρος TV), το γραφείο διεύθυνσης, WC για ΑΜΕΑ, κεντρικό κλιμακοστάσιο και αίθουσα cafe-snack-bar. Επίσης η καφετερία διαθέτει βεράντα με πέργκολα και τραπεζάκια και με μια μεγάλη πέτρινη σκάλα έχει πρόσβαση στον χώρο της πισίνας και στο υπαίθριο bar.

Στον όροφο του κεντρικού κτιρίου βρίσκεται ο χώρος του εστιατορίου με τραπέζια. Η αίθουσα εστιατορίου διαθέτει και μικρή βεράντα με πέργκολα. Στον ίδιο όροφο βρίσκονται τα WC του εστιατορίου για το κοινό, το μαγειρείο, αποθήκη μαγειρείου και WC- αποδυτήρια προσωπικού. Ο όροφος επίσης συνδέεται με το κλιμακοστάσιο προσωπικού όπου υπάρχει και μικρή λινοθήκη. Ο χώρος υποδοχής του εστιατορίου διαθέτει εσωτερικό μπαλκόνι που επικοινωνεί με το ισόγειο και η καμινάδα του τζακιού της reception το διαπερνάει.

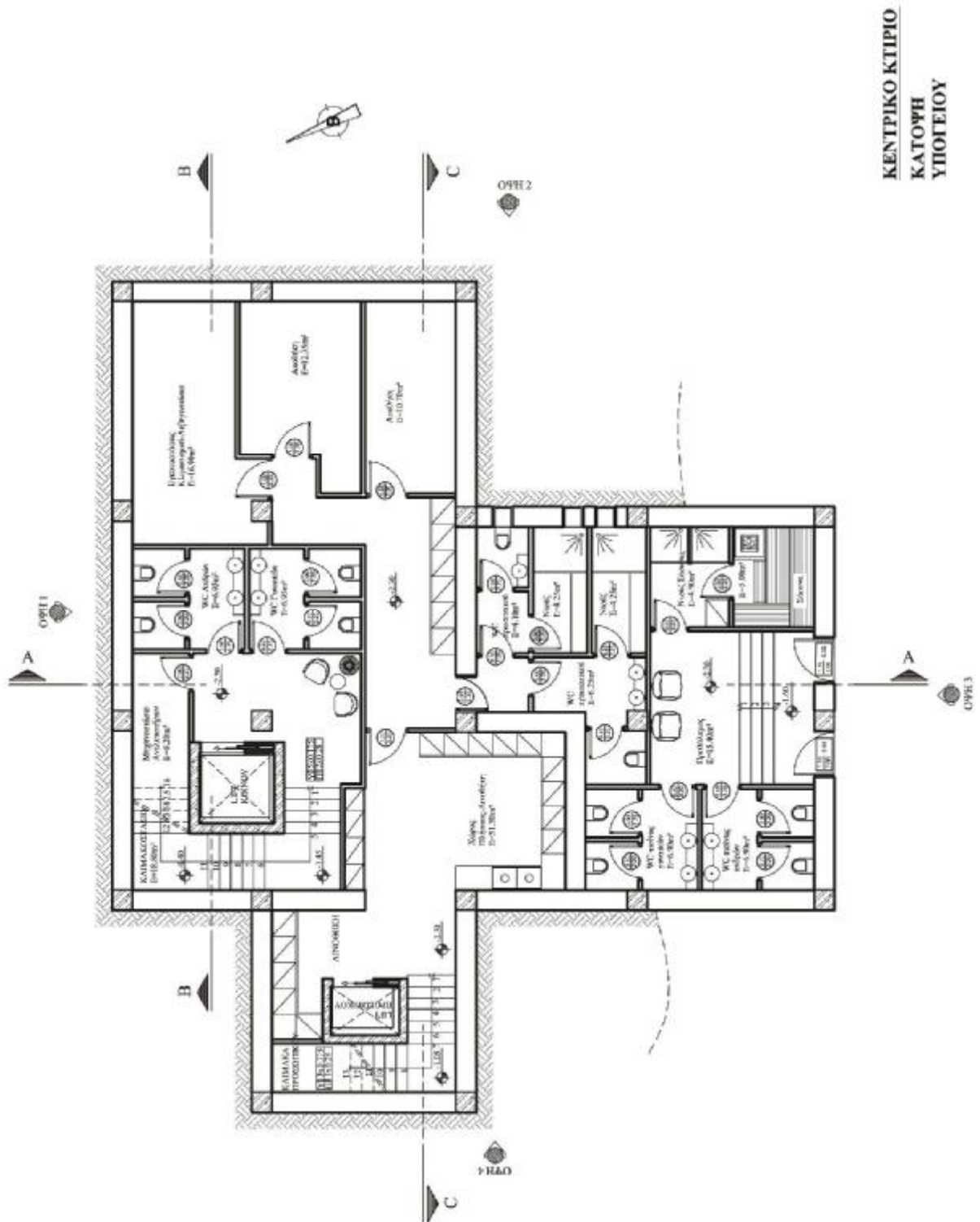
Το υπόγειο του κτιρίου χωρίζεται σε τρία μέρη. Το ένα που συνδέεται με το κεντρικό κλιμακοστάσιο κοινού, έχει τα κεντρικά WC κοινού και το μηχανοστάσιο των ανελκυστήρων. Το άλλο μέρος του υπογείου συνδέεται με το κλιμακοστάσιο προσωπικού και περιλαμβάνει χώρο πλύσεως και λινοθήκες, 2 κεντρικές αποθήκες και χώρο με εγκαταστάσεις κλιματισμού και λεβητοστασίου και το τρίτο μέρος έχει πρόσβαση από τον εξωτερικό χώρο της πισίνας σε υψόμετρο -1.60μ. και διαθέτει τα WC πισίνας και χώρο σάουνας.

Τα σχέδια που υπάρχουν στο κεντρικό κτίριο είναι τα εξής:

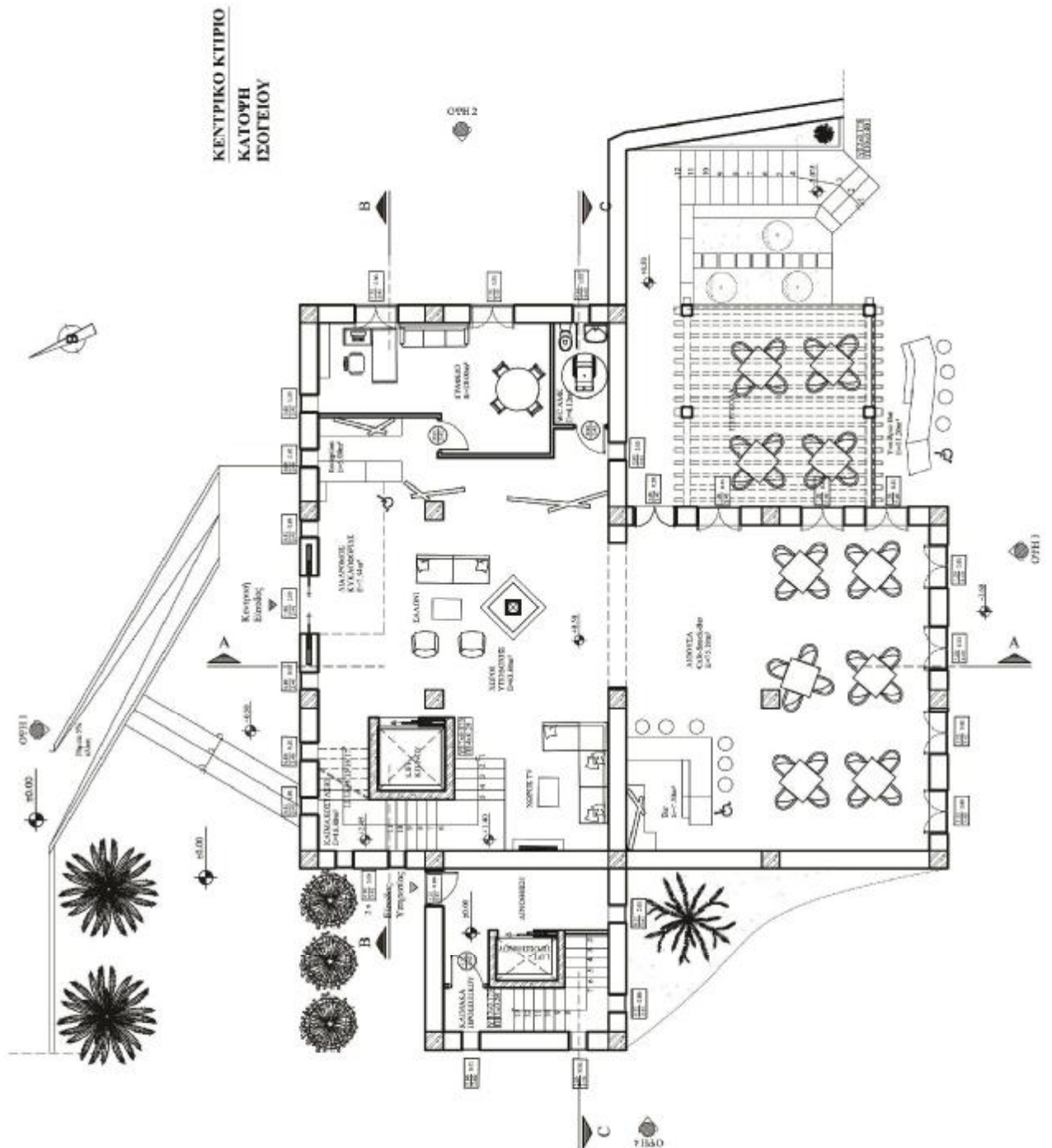
- Σ10: Κεντρικό κτίριο-Κάτοψη υπογείου
- Σ11: Κεντρικό κτίριο-Κάτοψη ισογείου
- Σ12: Κεντρικό κτίριο-Κάτοψη ορόφου
- Σ13: Κεντρικό κτίριο-Κάτοψη δώματος
- Σ14: Κεντρικό κτίριο-Τομή Α-Α
- Σ15: Κεντρικό κτίριο-Τομή Β-Β
- Σ16: Κεντρικό κτίριο-Τομή C-C
- Σ17: Κεντρικό κτίριο-Όψη 1
- Σ18: Κεντρικό κτίριο-Όψη 2
- Σ19: Κεντρικό κτίριο-Όψη 3
- Σ20: Κεντρικό κτίριο-Όψη 4

Όλα τα σχέδια κατόψεων, τομών και όψεων έχουν σχεδιαστεί σε κλίμακα 1:100.

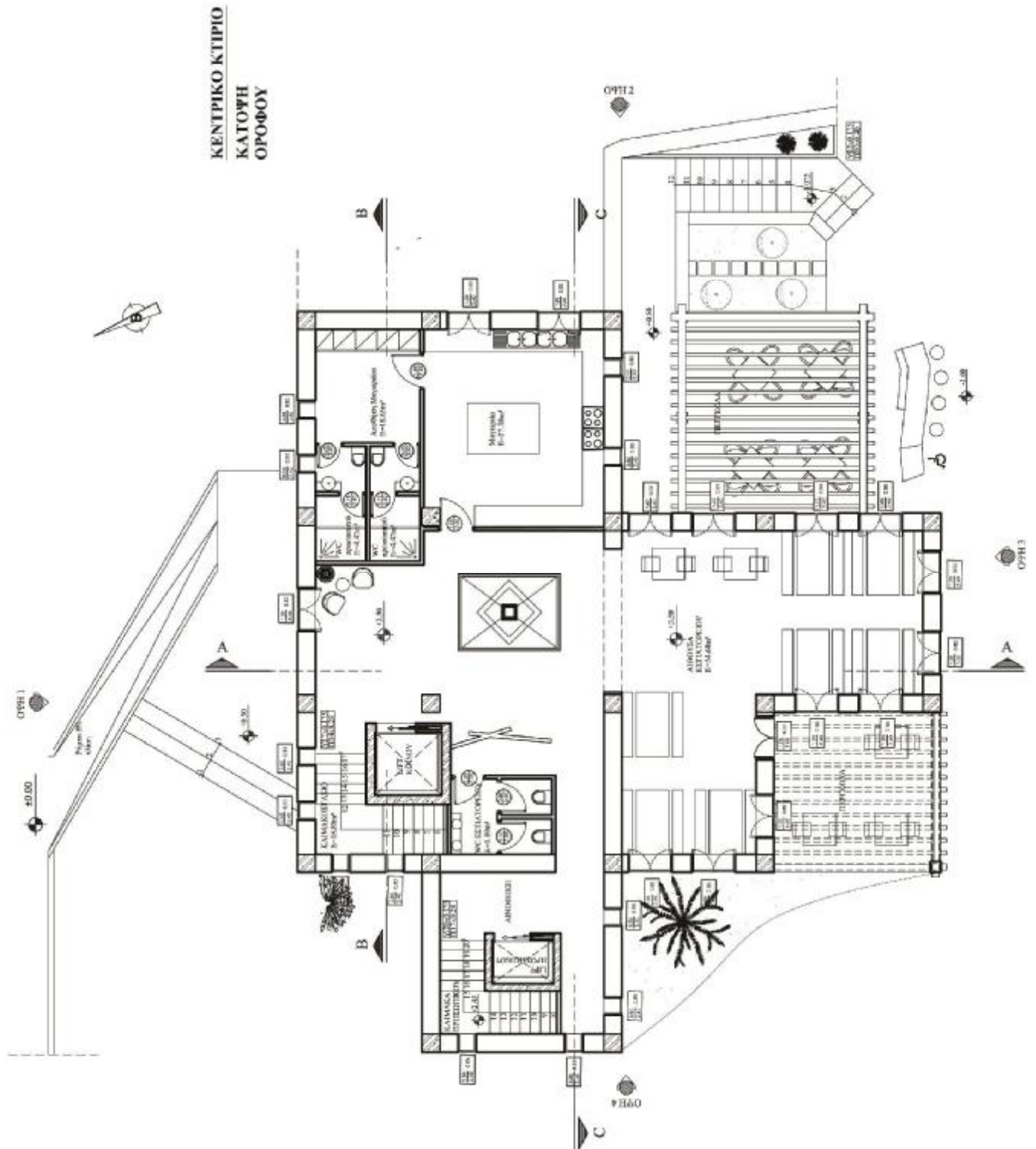
- Σ10: Κεντρικό κτίριο-Κάτοψη υπογείου

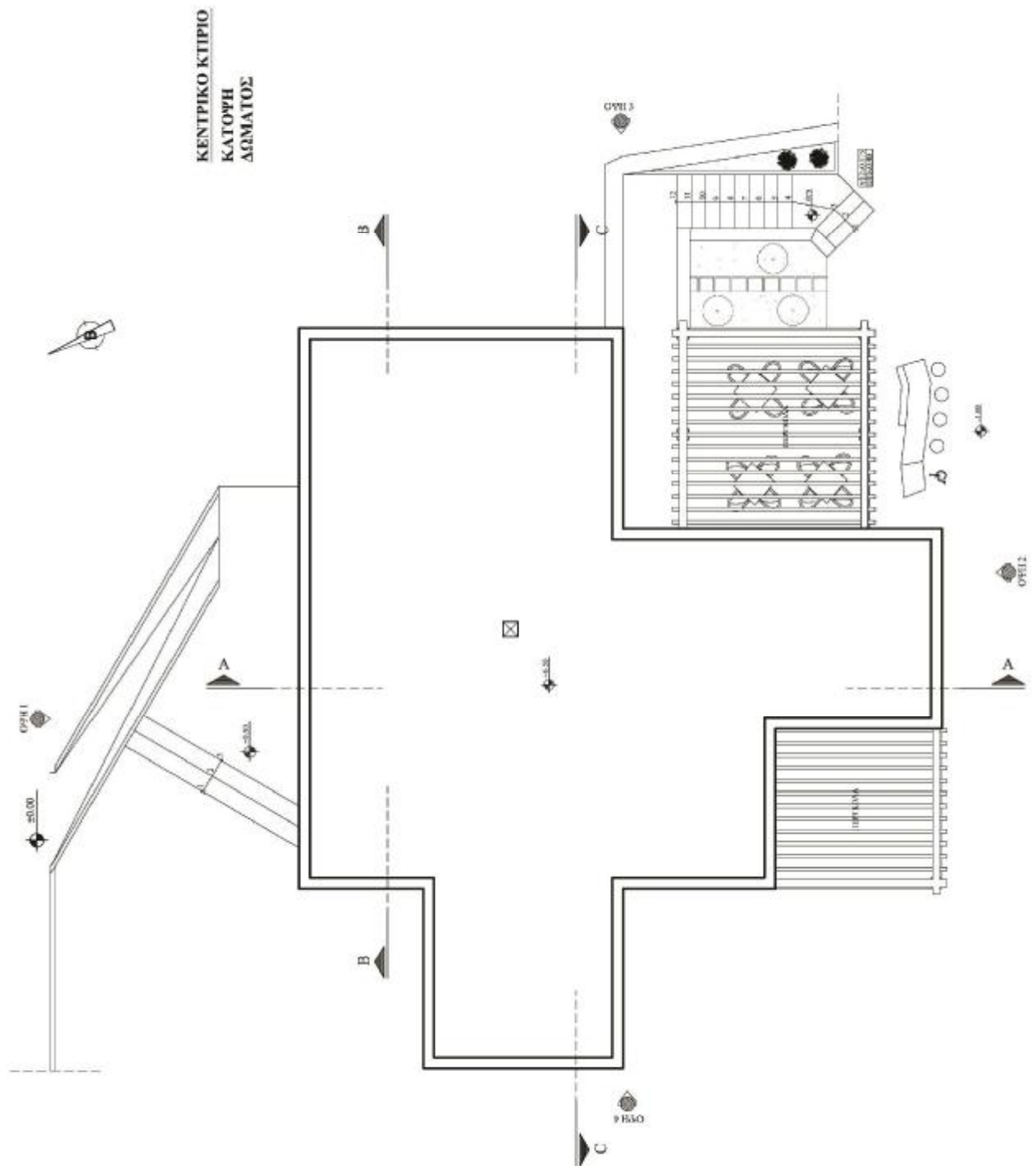
- Σ11: Κεντρικό κτίριο-Κάτοψη ισογείου

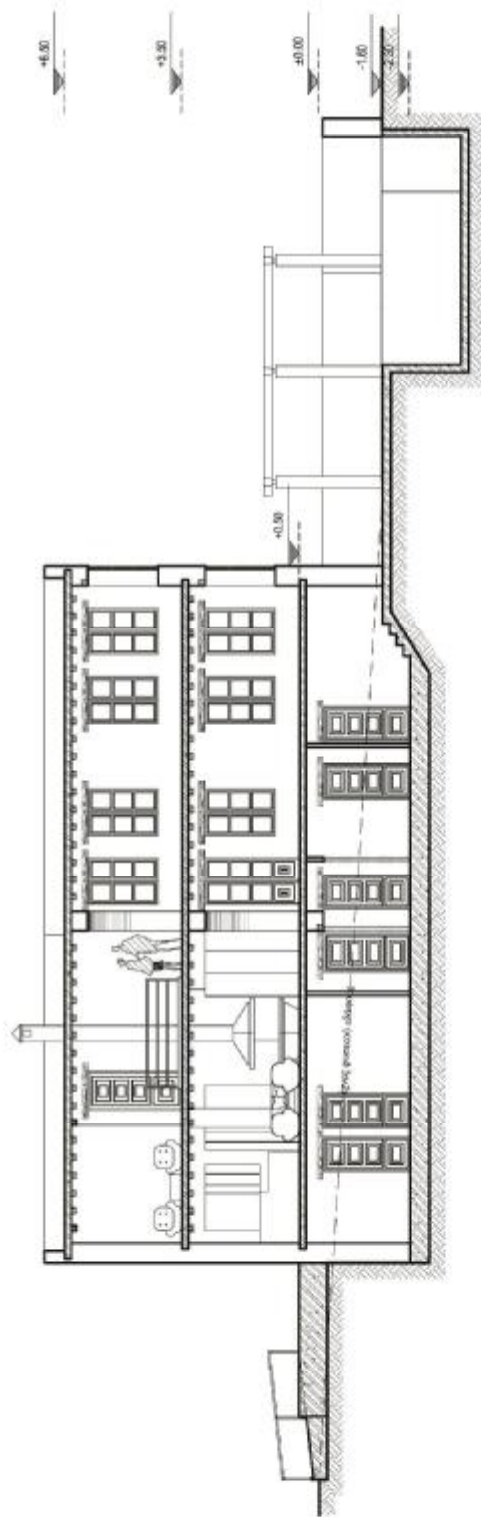
- Σ12: Κεντρικό κτίριο-Κάτοψη ορόφου

- Σ13: Κεντρικό κτίριο-Κάτοψη δώματος

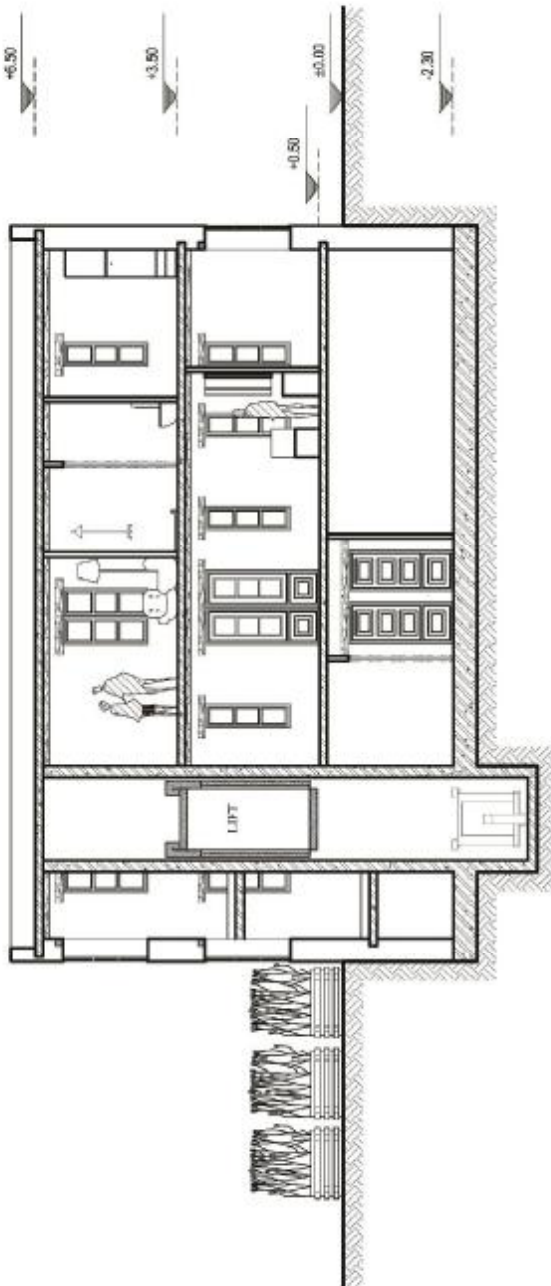

- Σ14: Κεντρικό κτίριο-Τομή Α-Α

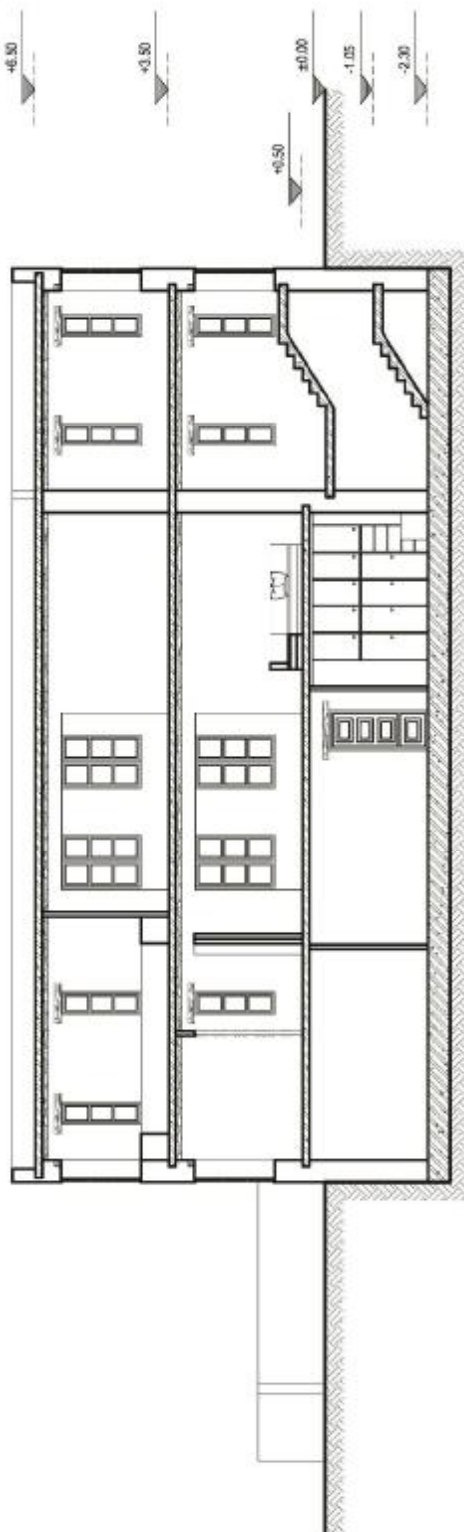
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ
ΤΟΜΗ Α-Α

- Σ15: Κεντρικό κτίριο-Τομή Β-Β

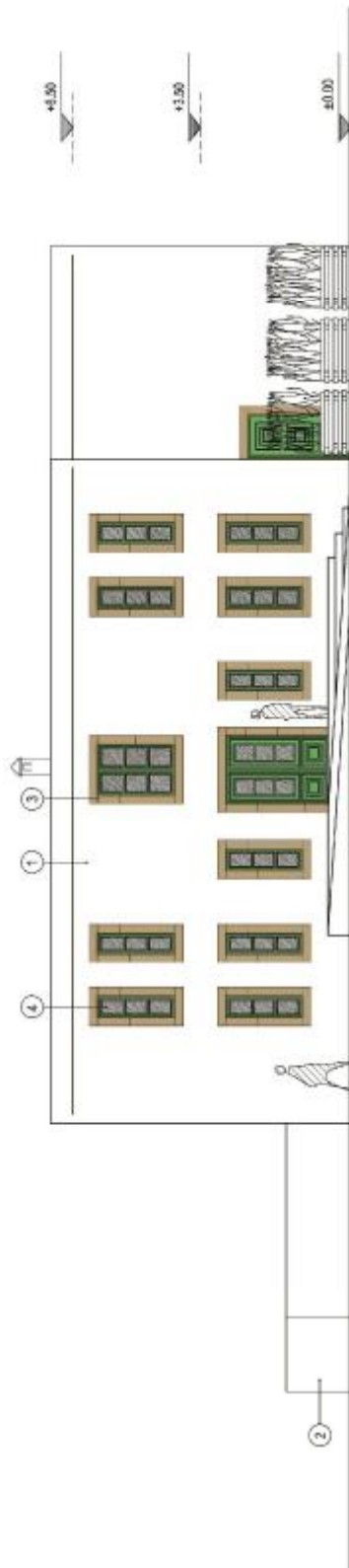
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ
ΤΟΜΗ Β-Β

- Σ16: Κεντρικό κτίριο-Τομή C-C

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ
ΤΟΜΗ C-C

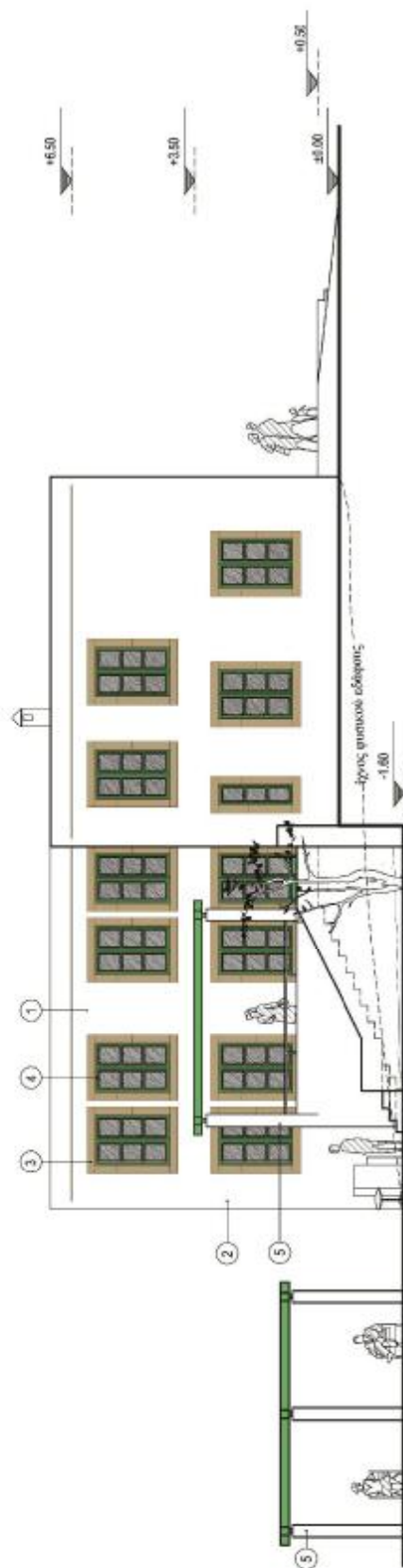
• Σ17: Κεντρικό κτίριο-Όψη 1

**ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ
Όψη 1**

- ΥΠΟΜΟΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ**
1. Σοβαρισμένη Λιθοδομή με επίχρυσια χρώματος λευκό
 2. Ελαστική Λιθοδομή
 3. Λίθους πλάκες χρώματος μπεζ
 4. Ξύλινα κουφώματα χρώματος ανοιχτού κίτρινου

• Σ18: Κεντρικό κτίριο-Όψη 2

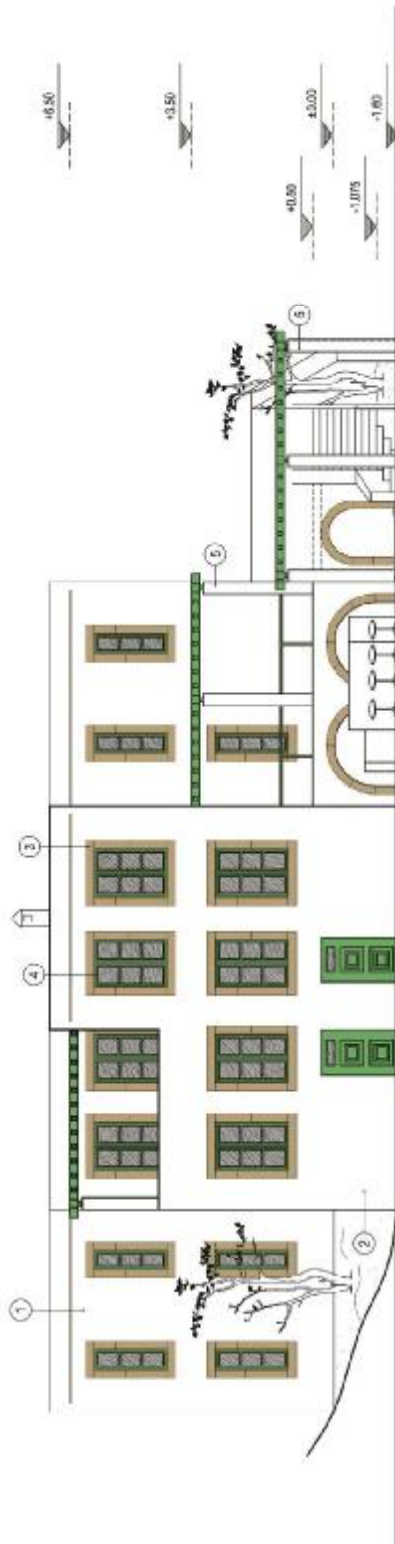

**ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ
Όψη 2**

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ

1. Σοφιστωμένη λιθοδομή με επίχρυσμα χρώματος λευκού
2. Εμπροσής λιθοδομή
3. Λίθινες πλάκες χρώματος μαύ
4. Ξύλινα κοσμήματα χρώματος ανοιχτού πράσινου
5. Πέργκολα με λίθινες κολώνες και ξύλινα οκλαστέρα.

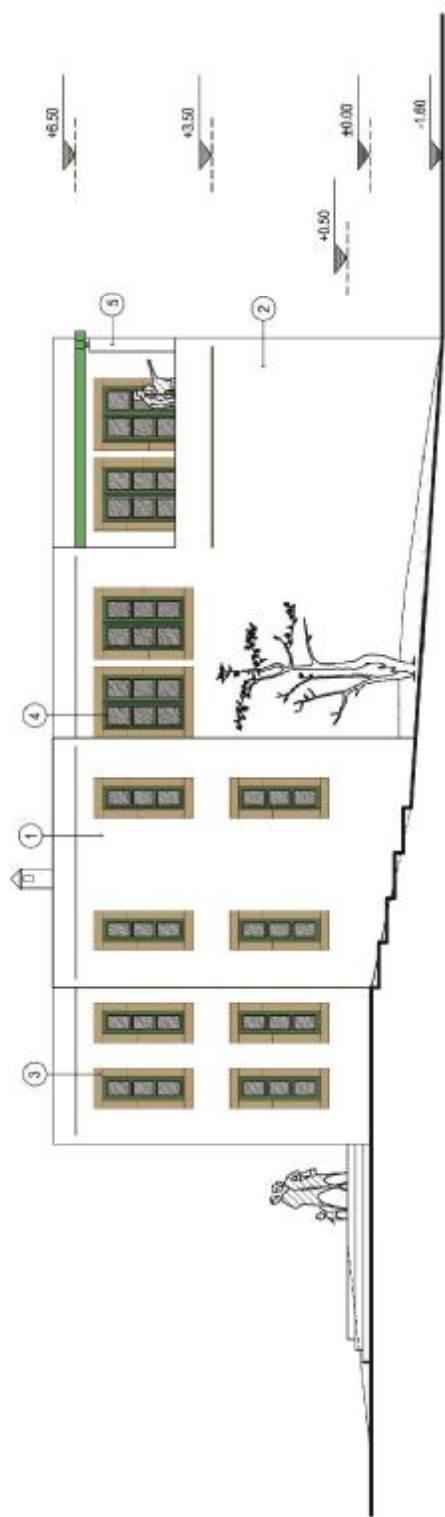
• Σ19: Κεντρικό κτίριο-Όψη 3

**ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ
Όψη 3**

- ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΔΡΕΩΣ**
 1. Σοβιετισμένη λιθοδοχή με επίχρωμα χρώματος: λισσοί
 2. Ειρηνική λιθοδοχή
 3. Λιθόες πόλεες χρώματος μπλε
 4. Στόλια κοσμήματα χρώματος ανοικτού πράσινου
 5. Πέργολα με λίκνες, κολώνες και ξύλινα οκτώγωνα

• Σ20: Κεντρικό κτίριο-Όψη 4

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ
Όψη 4

- ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ**
1. Σοβατεμένη λιθοδομή με εστρώσιμα χρώματος λευκού
 2. Εμπροσθής λιθοδομή
 3. Λιθινές πλάκες χρώματος ματίς
 4. Ξύλινα κουφώματα χρώματος ανοιχτού πράσινου
 5. Πέργολες με λιθινές κοιλίες και ξύλινα σκίαστρα

ΚΤΙΡΙΟ 1

Το κτίριο 1 είναι διώροφο κτίσμα και αποτελείται από τέσσερα δωμάτια τριών διαφορετικών τύπων. Είναι το κτίριο που έχει την πιο κοντινή και εύκολη πρόσβαση στο κεντρικό κτίριο και στον χώρο προσωρινής στάθμευσης. Γι' αυτόν τον λόγο στο ισόγειο του κτιρίου βρίσκεται ο τύπος δωματίου Aii για ΑΜΕΑ. Επίσης στο ισόγειο του ίδιου κτιρίου βρίσκεται και άλλο ένα δωμάτιο δίκλινο με λουτρό και κουζίνα και έχει τύπο δωματίου Ai. Τα δωμάτια του ισόγειου διαθέτουν μπροστινή βεράντα με πέργκολα.

Στον όροφο του κτιρίου 1 υπάρχουν δύο πανομοιότυπα δωμάτια δίκλινα, τύπου Aiii, με λουτρό, κουζίνα και βεράντα με πέργκολα. Το κτίριο είναι πέτρινο με πενήντάρηδες σοβατισμένους τοίχους . Τα κουφώματα είναι ξύλινα και το εσωτερικό διαμορφώνεται με πέτρινες καμάρες, ξύλινα δοκάρια στα ταβάνια και παραδοσιακά πατώματα με ξύλο.

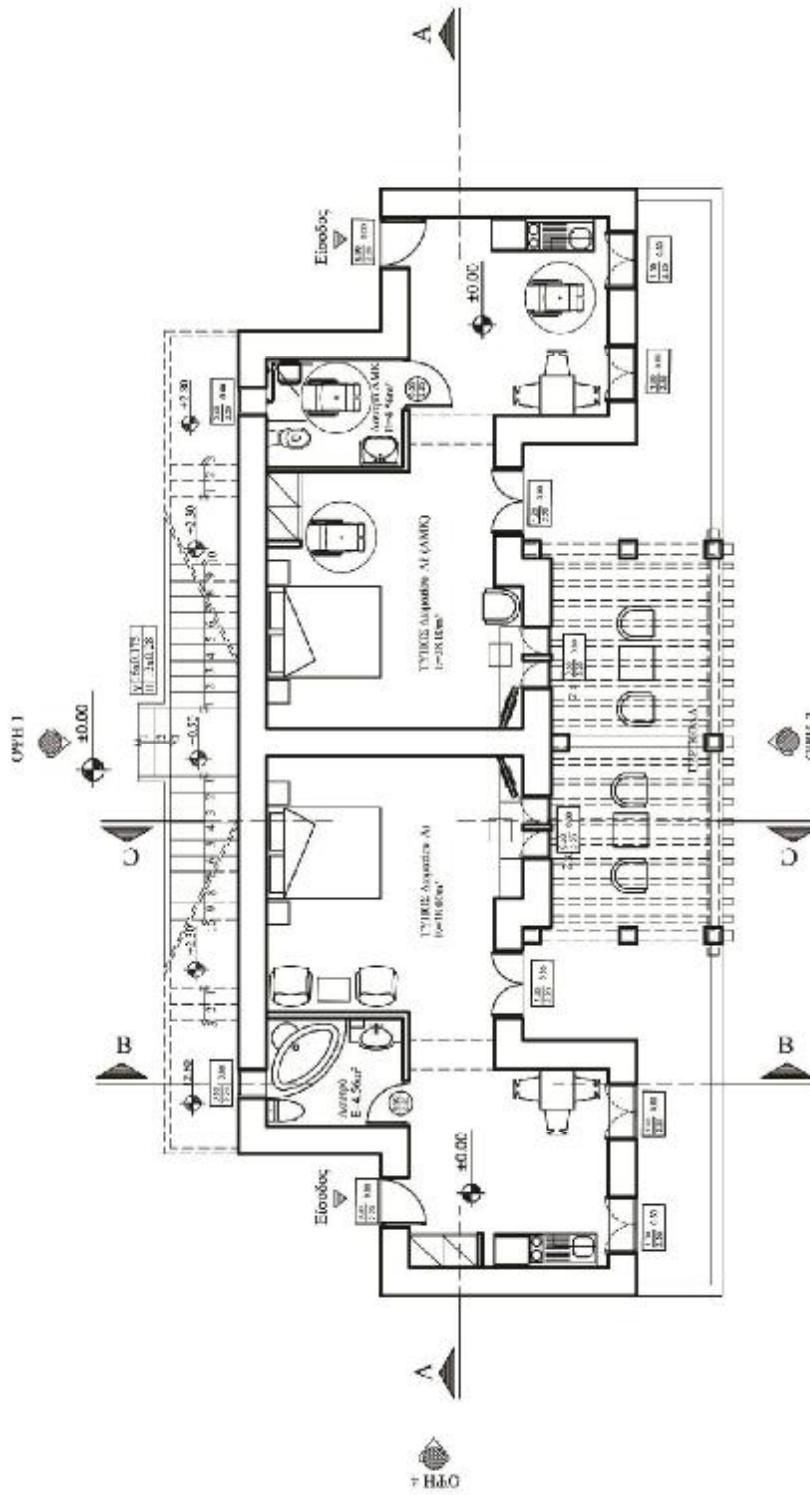
Το δωμάτιο τύπου Aii, είναι διαμορφωμένα για ΑΜΕΑ σύμφωνα με την νομοθεσία. Οι χώροι είναι ανοιχτοί για να κινείται άνετα το αναπηρικό καροτσάκι και η κουζίνα και το λουτρό είναι ιδιαίτερα διαμορφωμένα.

Το κτίριο 1 αποτελείται από τα εξής σχέδια:

- Σ21: Κτίριο1- Κάτοψη ισόγειου
- Σ22: Κτίριο1- Κάτοψη ορόφου
- Σ23: Κτίριο1- Κάτοψη δώματος
- Σ24: Κτίριο1- Τομές
- Σ25: Κτίριο1- Όψεις 1-2
- Σ26: Κτίριο1- Όψεις 3-4

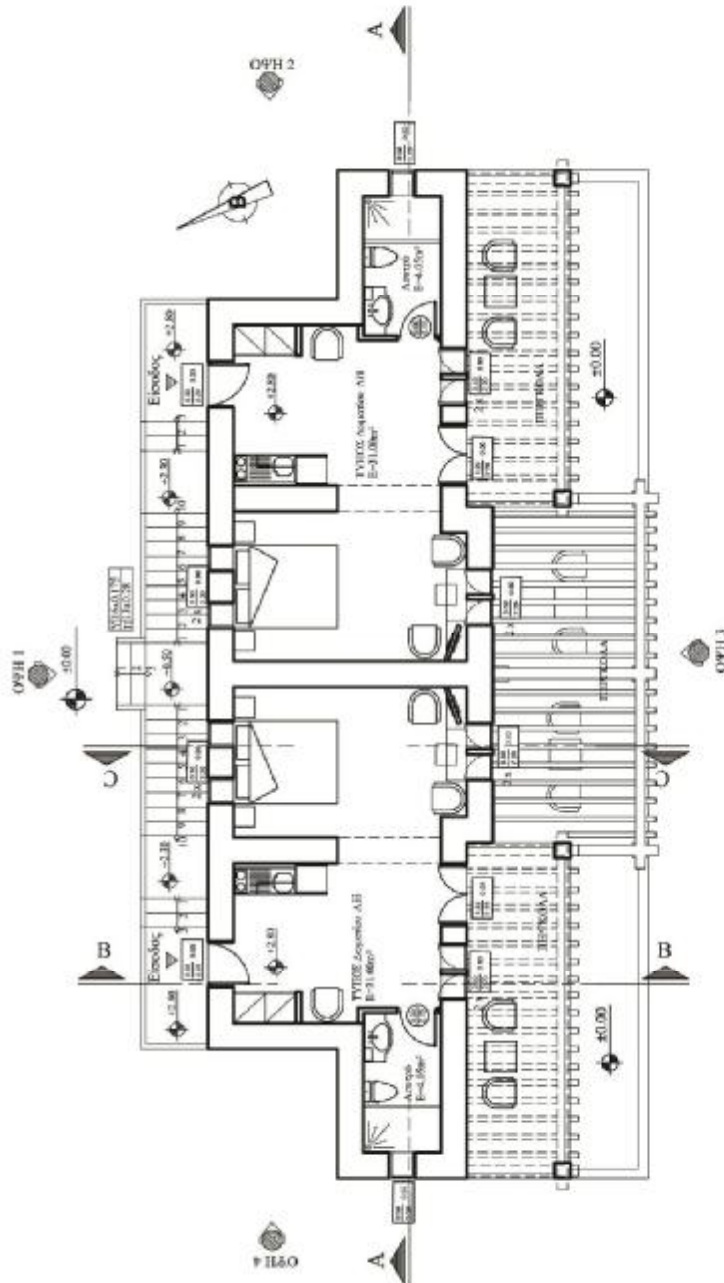
Όλα τα σχέδια κατόψεων, τομών και όψεων έχουν σχεδιαστεί σε κλίμακα 1:100.

- Σ21: Κτίριο1- Κάτοψη ισογείου

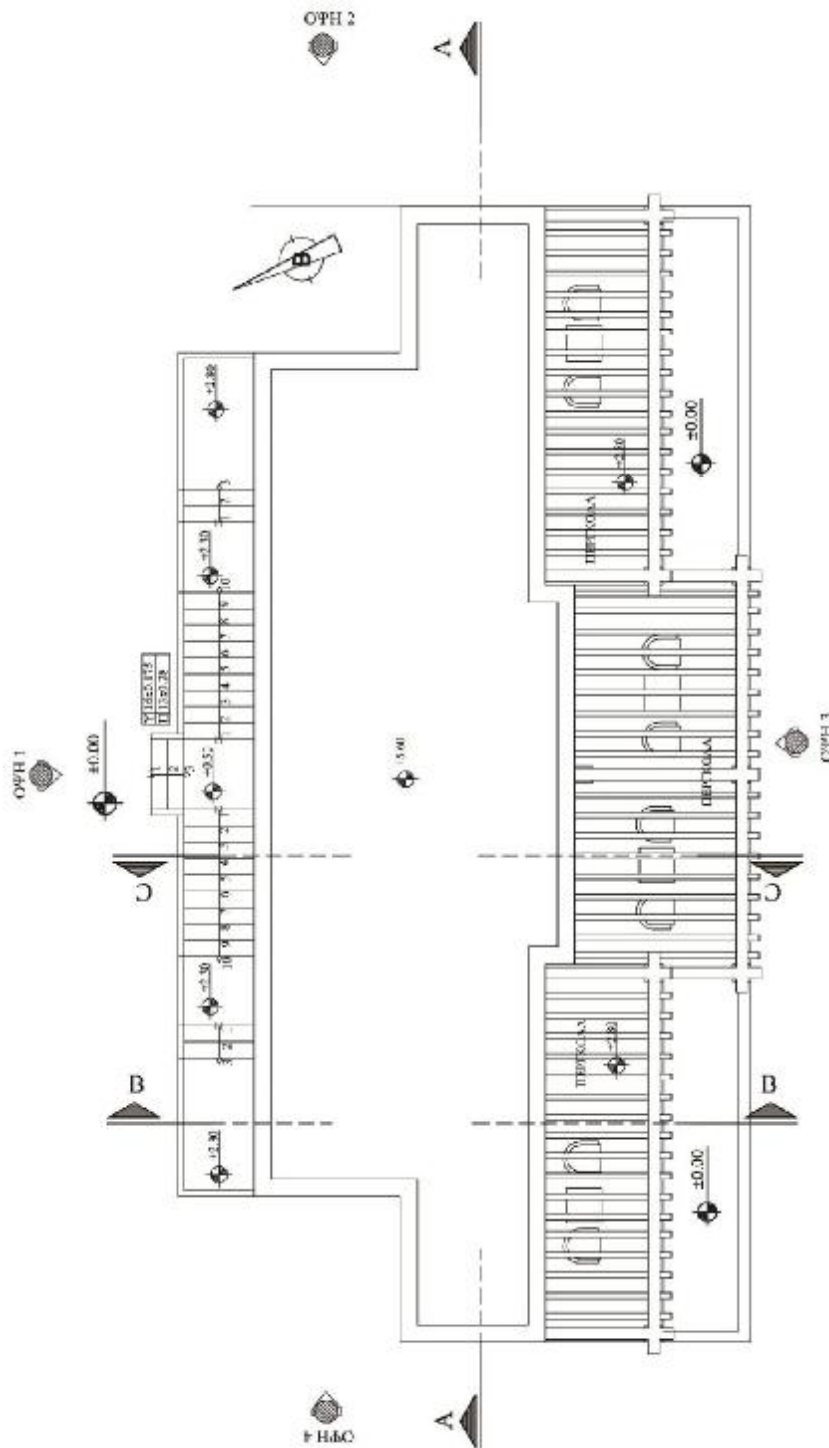
ΚΤΙΡΙΟ 1
ΚΑΤΟΨΗ
ΙΣΟΓΕΙΟΥ

- Σ22: Κτίριο1- Κάτοψη ορόφου

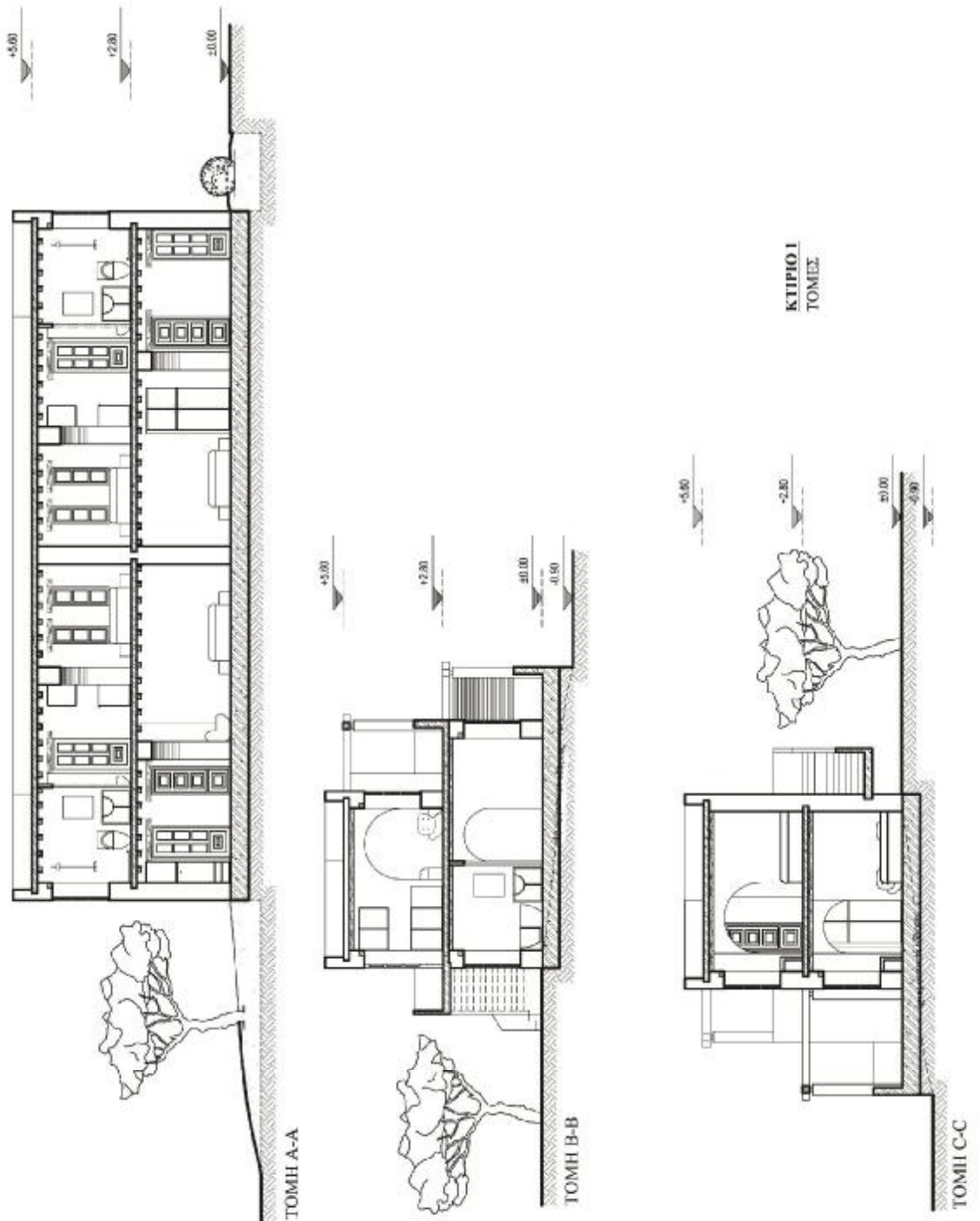
ΚΤΙΡΙΟ 1
ΚΑΤΟΨΗ
ΟΡΟΦΟΥ

- Σ23: Κτίριο1- Κάτοψη δώματος

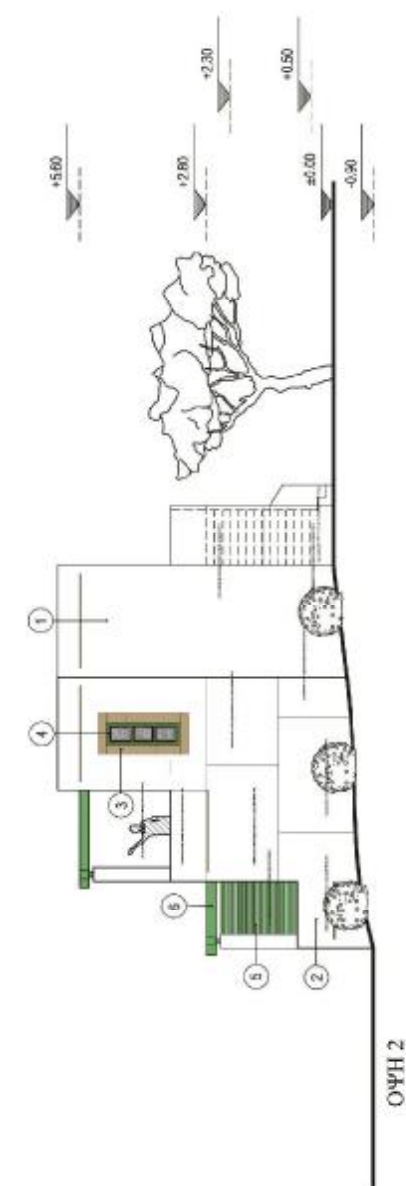
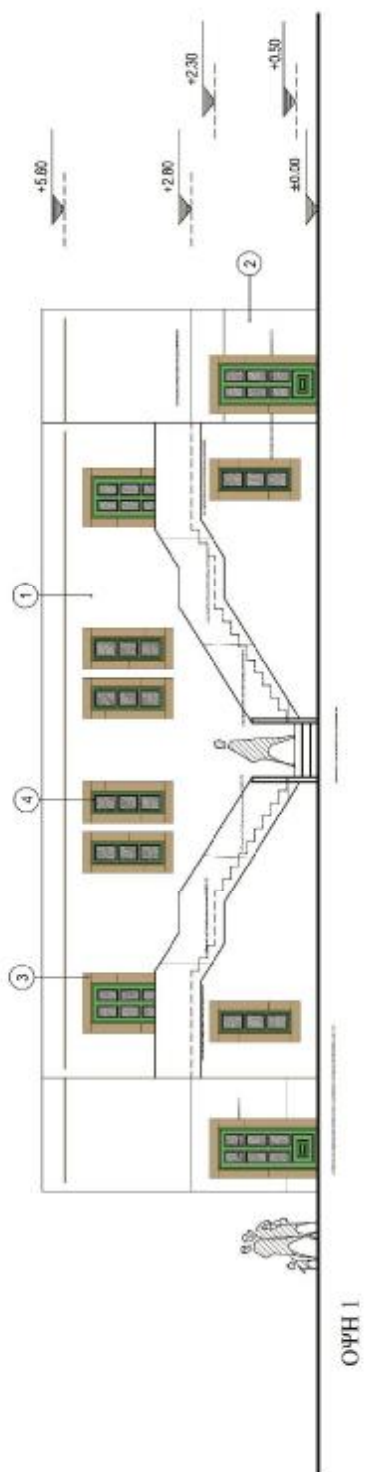

ΚΤΙΡΙΟ 1
ΚΑΤΟΨΗ
ΔΩΜΑΤΟΣ

- Σ24: Κρίπιο1- Τομές

• Σ25: Κτίριο1- Όψεις 1-2

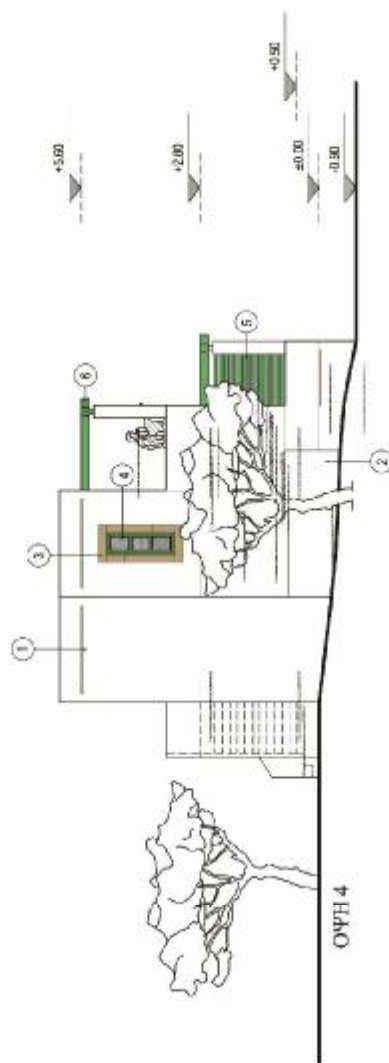
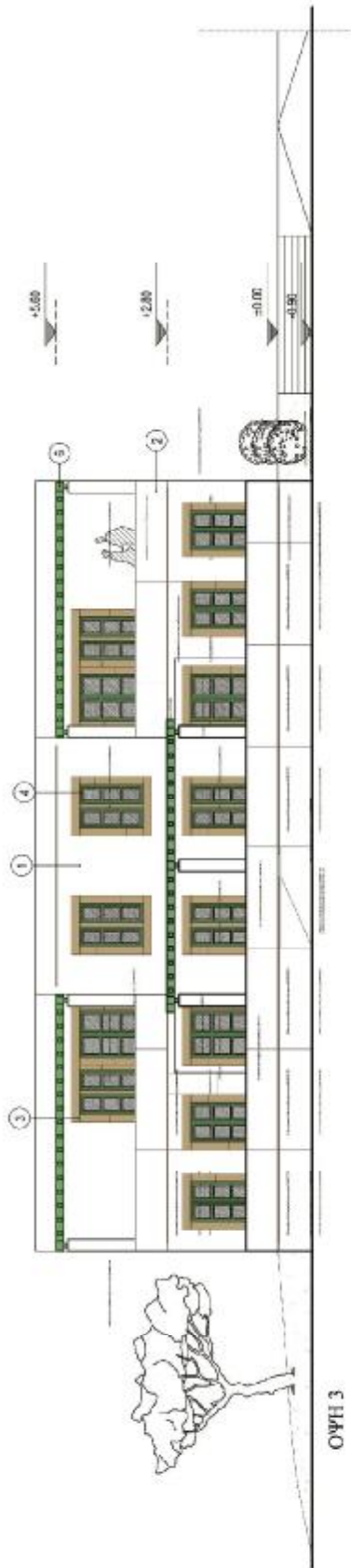

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ

1. Σοφιστημένη λιθοδομή με επάρσιμα χρώματος λευκού
2. Επιστρώση λιθοδομή
3. Λίθινες πλάκες χρώματος μαξι
4. Ξύλινα κοσμήματα χρώματος ανοιχτού πράσινου
5. Ξύλινες περσίδες χρώματος ανοιχτού πράσινου
6. Πέργολα με λίθινες κολώνες και ξύλινα οριζόντια

ΚΤΙΡΙΟ 1
ΟΨΕΙΣ 1-2

• Σ26: Κτίριο1- Όψεις 3-4

ΥΠΟΜΟΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ

1. Σφιγερτομένη λιθόδομη με επίχρωμα χρώματος λευκού
2. Επίχρωσης λιθόδομη
3. Λιθός πλάκας χρώματος μαύζ
4. Ξύλινα κορφοβότα χρώματος ανοιχτού κίτρινου
5. Ξύλινες κερπίδες χρώματος ανοιχτού κίτρινου
6. Πίρρολοι με λίθους κολώνες και ξύλινα σκεύητρα

**ΚΤΙΡΙΟ 1
ΟΨΕΙΣ 3-4**

ΚΤΙΡΙΟ 2

Το κτίριο2 είναι διώροφο κτίσμα και εξωτερικά ίδιο με το κτίριο 1. Αποτελείται από τέσσερα δωμάτια δύο διαφορετικών τύπων. Δύο ίδια στο ισόγειο τύπου Αi, δίκλινα με λουτρό, κουζίνα, βεράντα με πέργκολα και κήπο και δυο ίδια στον όροφο τύπου Αiii, δίκλινα με λουτρό, κουζίνα και βεράντα με πέργκολα.

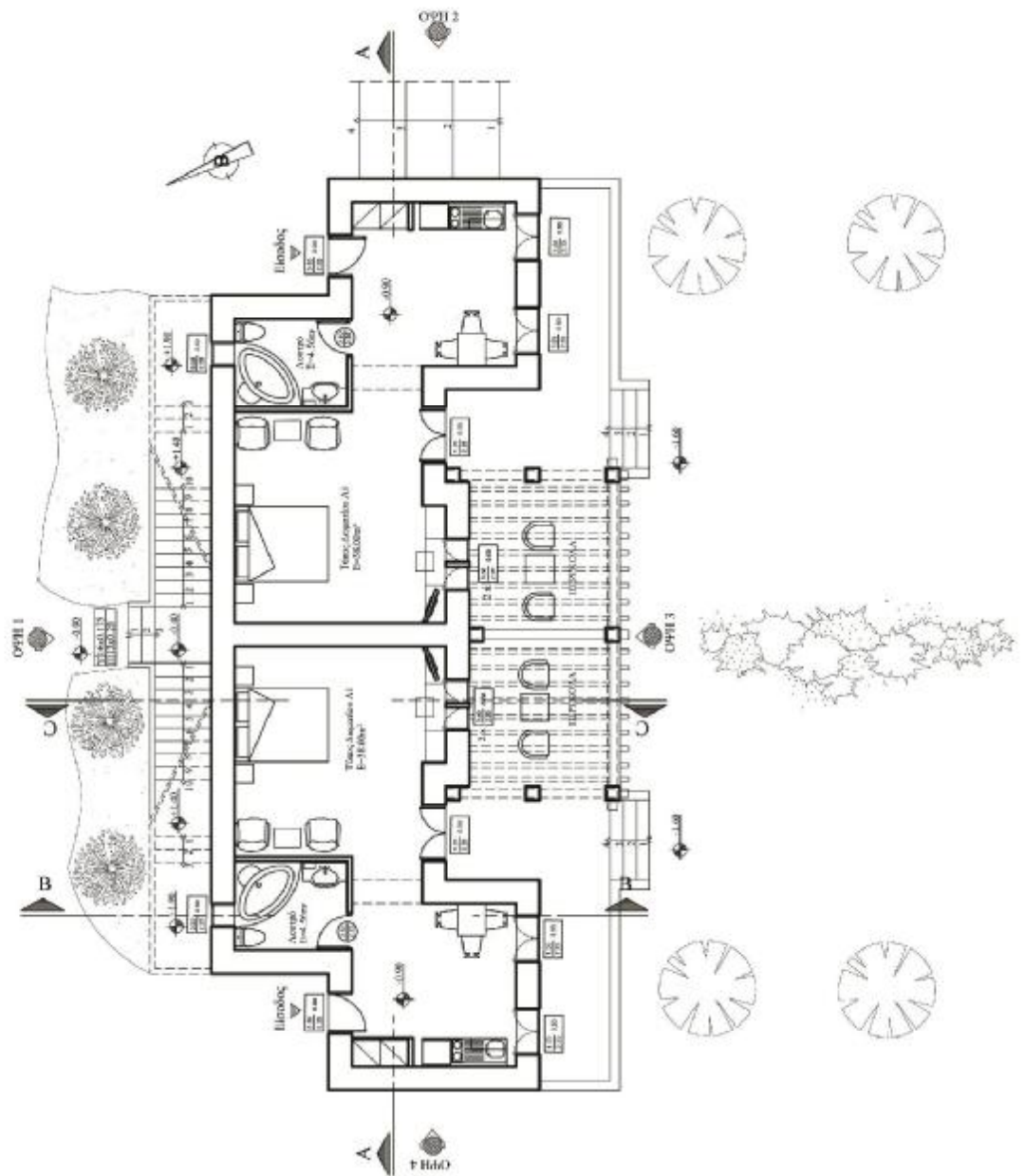
Το κτίριο είναι πέτρινο με πενήντάρηδες τοίχους με ασβεστωμένη πέτρα. Τα κουφώματα είναι ξύλινα και το εσωτερικό διαμορφώνεται με πέτρινες καμάρες, ξύλινα δοκάρια στα ταβάνια και παραδοσιακά πατώματα με κεραμίδι. Οι πέργκολες είναι ξύλινες και αυτές στο χρώμα των κουφωμάτων, πράσινο .

Το κτίριο 2 αποτελείται από τα εξής σχέδια:

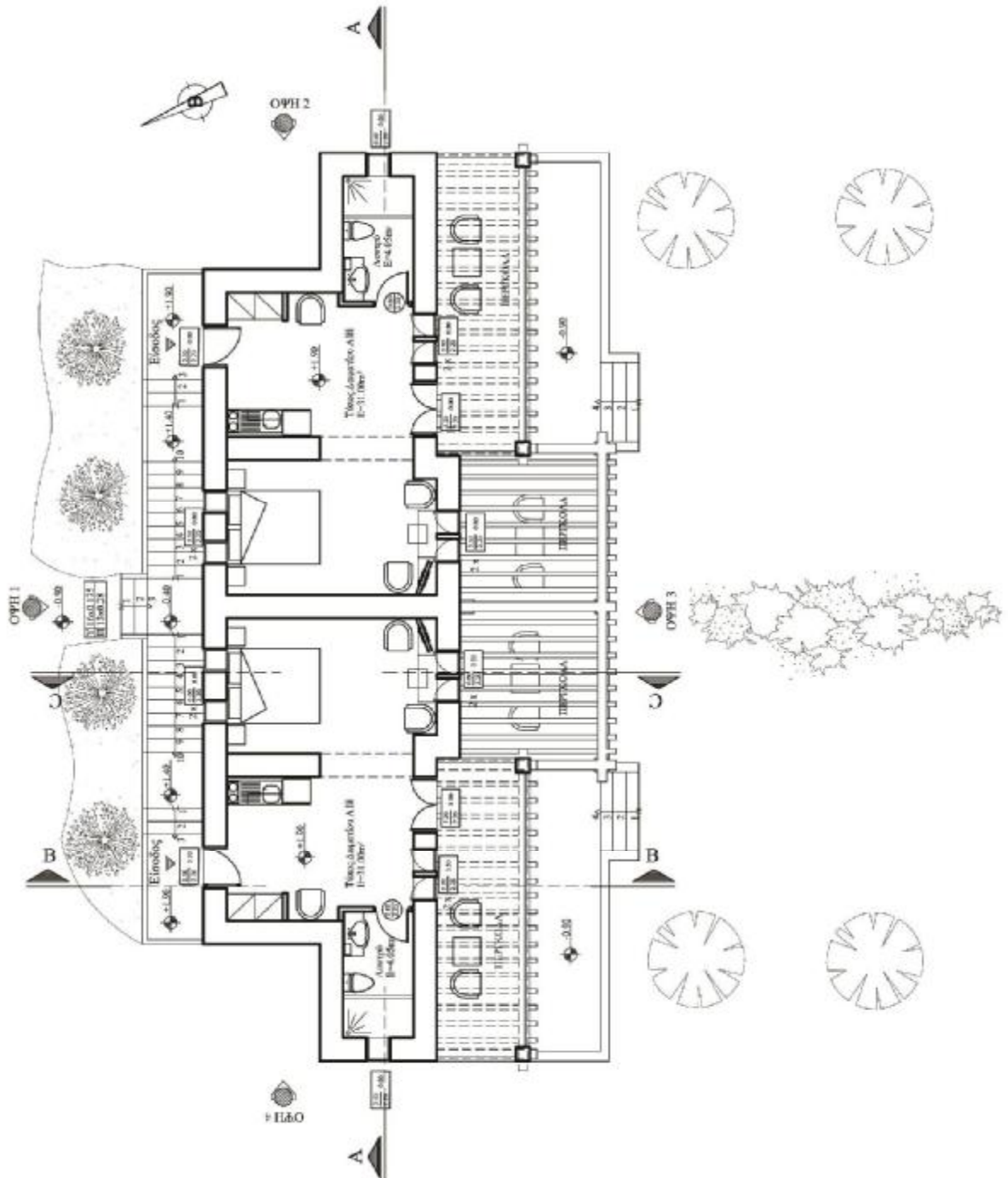
- Σ27: Κτίριο2- Κάτοψη ισογείου
- Σ28: Κτίριο2- Κάτοψη ορόφου
- Σ29: Κτίριο2- Κάτοψη δώματος
- Σ30: Κτίριο2- Τομές
- Σ31: Κτίριο2- Όψεις 1-2
- Σ32: Κτίριο2- Όψεις 3-4

Όλα τα σχέδια κατόψεων, τομών και όψεων έχουν σχεδιαστεί σε κλίμακα 1:100.

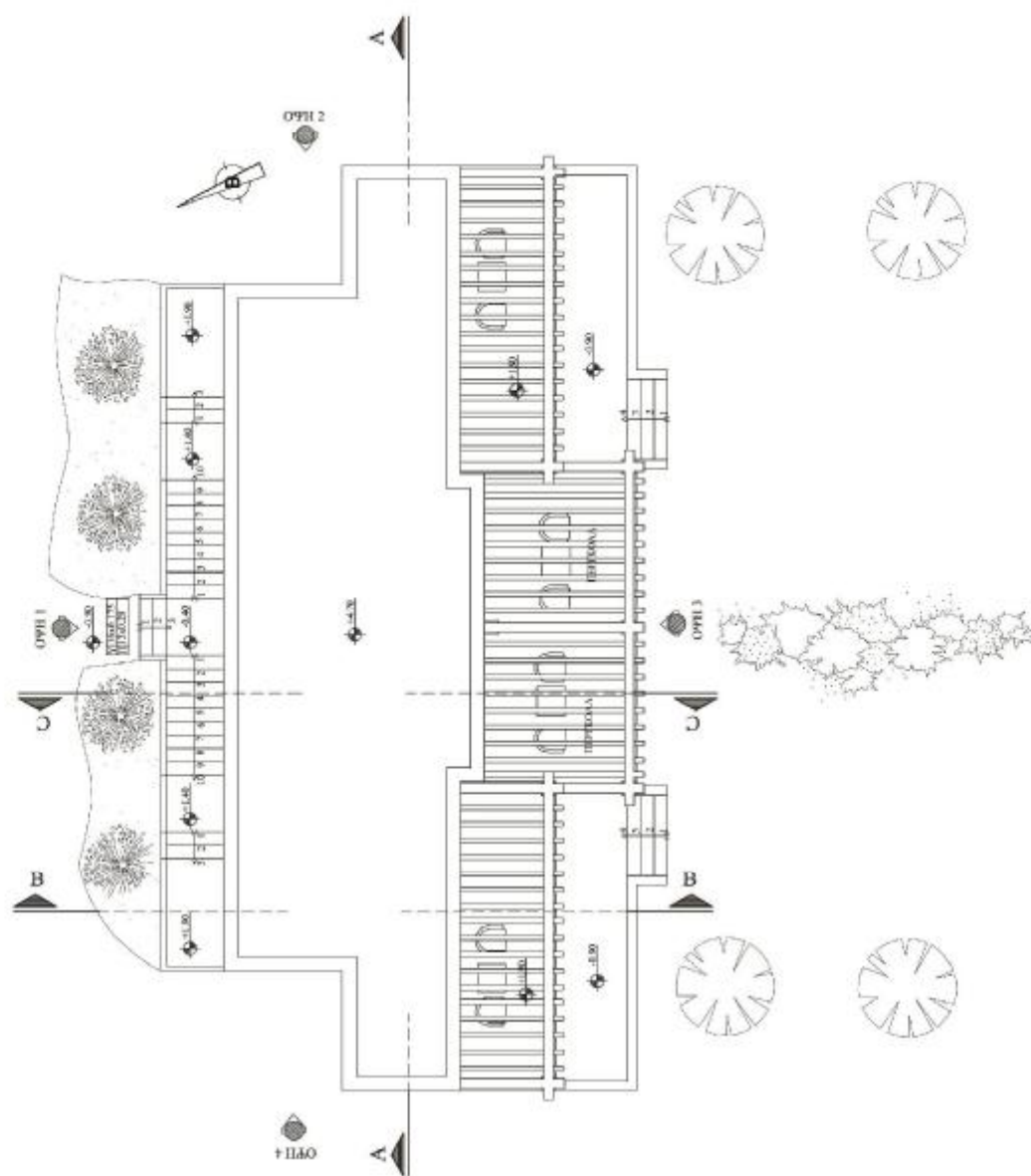
- Σ27: Κτίριο2- Κάτοψη ισογείου

- Σ28: Κτίριο2- Κάτοψη ορόφου

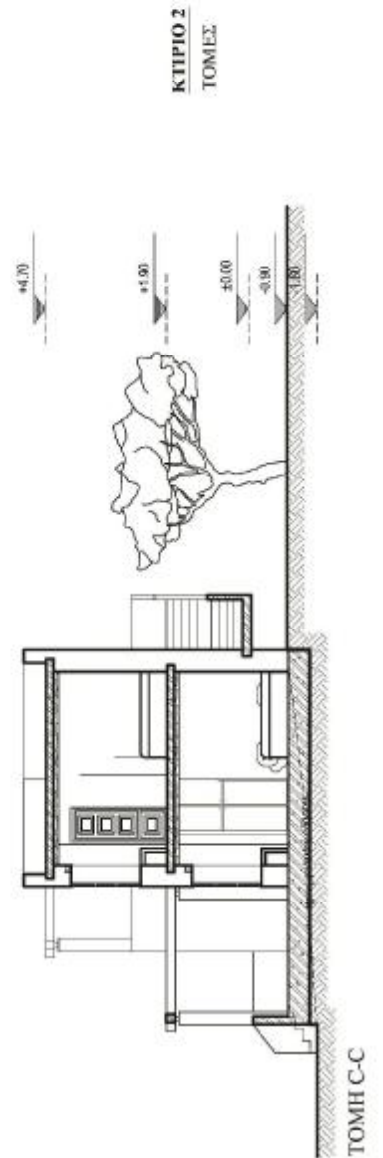
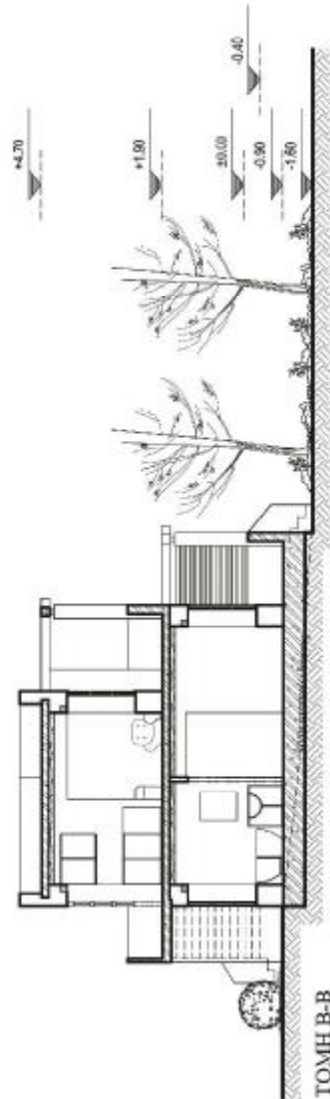
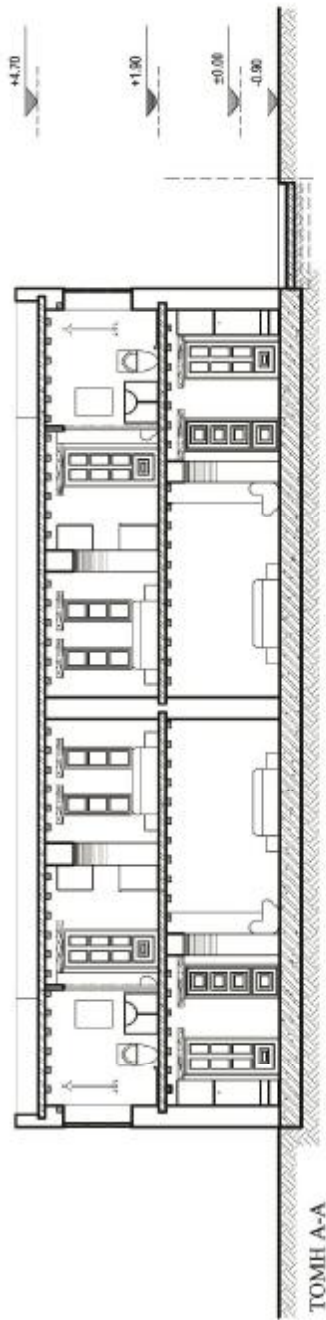

- Σ29: Κτίριο2- Κάτοψη δώματος

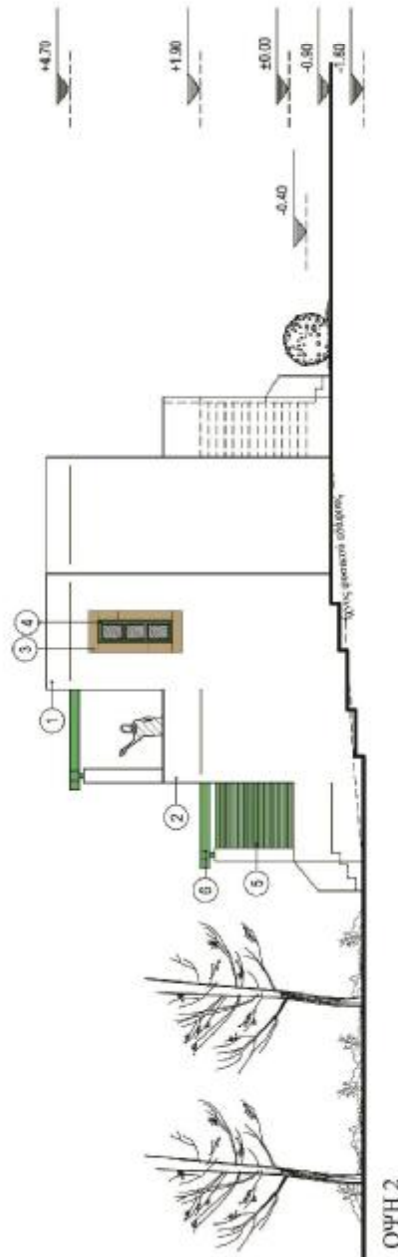
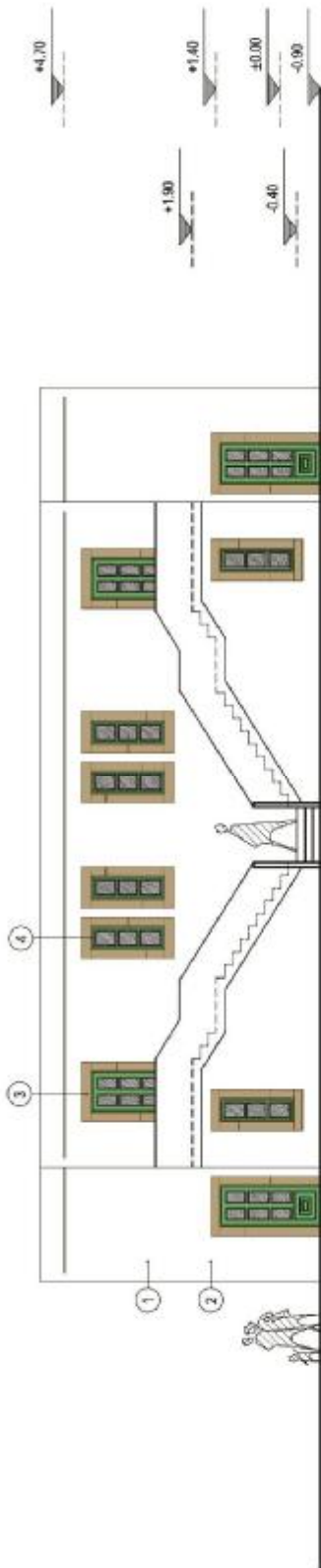

ΚΤΙΡΙΟ 2
ΚΑΤΟΦΗ
ΔΩΜΑΤΟΣ

- Σ30: Κρίριο2- Τομές

• Σ31: Κτίριο2- Όψεις 1-2

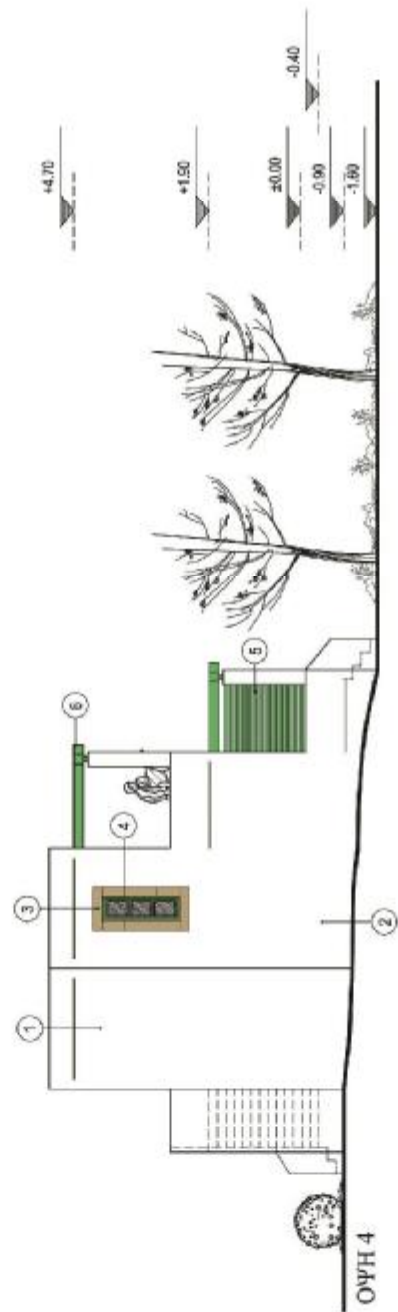
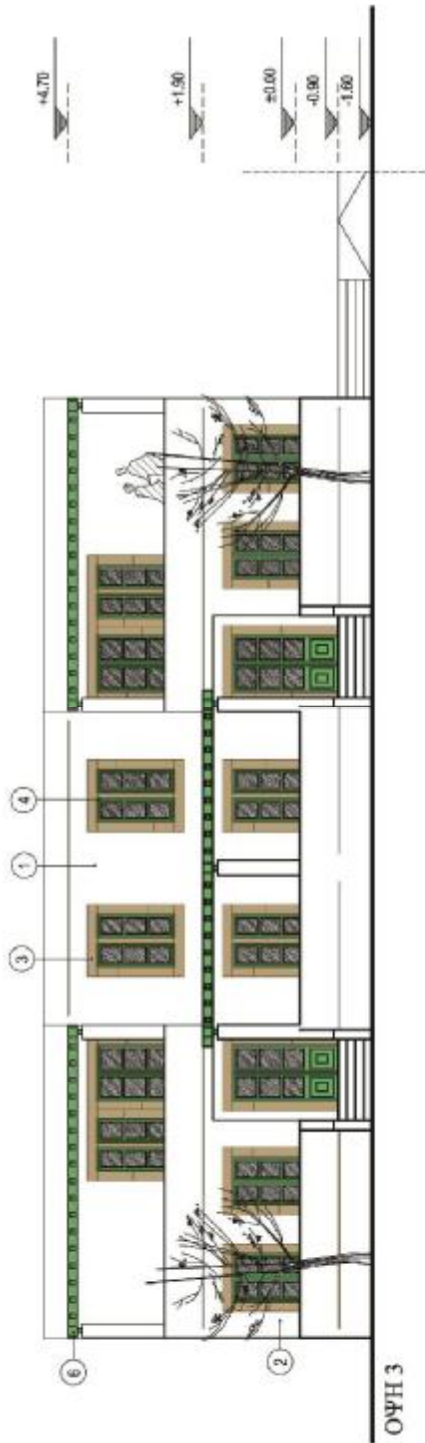

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ

1. Σοβαρισμένη λιθόδομη με εστρώμα χρώματος λευκού
2. Εμφανής λιθόδομη
3. Λιθινές πλάκες χρώματος μαύς
4. Ξύλινα κοιφώματα χρώματος ανοιχτού πράσινου
5. Ξύλινες περσίδες χρώματος ανοιχτού πράσινου
6. Πέργκολα με λιθινές κολώνες και ξύλινα σκίαστρα

**ΚΤΙΡΙΟ 2
Όψεις 1-2**

• Σ32: Κτίριο2- Όψεις 3-4

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ

1. Σοβιετική λιθοδομή με επικάλυψη χρώματος λευκού
2. Εμφανής λιθοδομή
3. Λιθίνες πλάκες χρώματος μπεζ
4. Ξύλινα κομμάτια χρώματος ανοιχτού πράσινου
5. Ξύλινες περσίδες χρώματος ανοιχτού πράσινου
6. Πέργκολα με λιθίνες κολώνες και ξύλινα σκέλετρα

**ΚΤΙΡΙΟ 2
Όψεις 3-4**

ΚΤΙΡΙΟ 3

Το κτίριο3 είναι διώροφο κτίσμα και αποτελείται από δύο διώροφα δωμάτια με εσωτερική σκάλα ίδιου τύπου, Βi. Τα δωμάτια είναι δίκλινα και ευρύχωρα. Στο ισόγειο υπάρχει κουζίνα λουτρό και σαλόνι μεγάλο που μπορεί αν χρειαστεί να γίνει κρεβάτι για επιπλέον άτομο και στον όροφο υπάρχει η κρεβατοκάμαρα με το λουτρό. Και το ισόγειο και ο όροφος έχουνε μεγάλες βεράντες με πέργκολες.

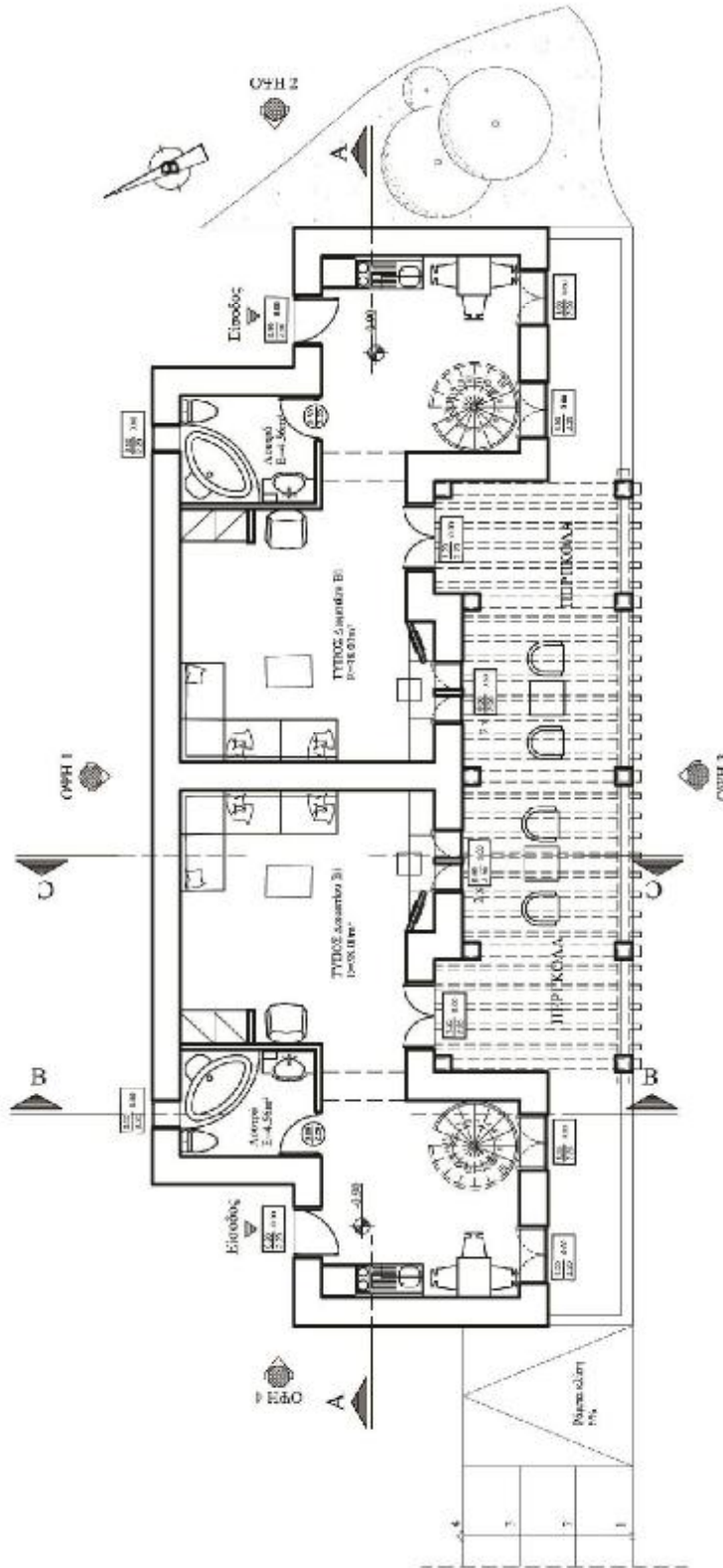
Το κτίριο είναι πέτρινο με πενηντάρηδες τοίχους με ασβεστωμένη πέτρα διαφορετικού μορφολογικού τύπου από τα κτίρια 1 και 2. Τα κουφώματα είναι ξύλινα και το εσωτερικό διαμορφώνεται με πέτρινες καμάρες, ξύλινα δοκάρια στα ταβάνια και παραδοσιακά πατώματα με κεραμίδι. Οι πέργκολες είναι ξύλινες και αυτές στο χρώμα των κουφωμάτων, πράσινο. Επίσης η εσωτερική σκάλα είναι περιστρεφόμενη, από λευκή ξυλεία

Το κτίριο 3 αποτελείται από τα εξής σχέδια:

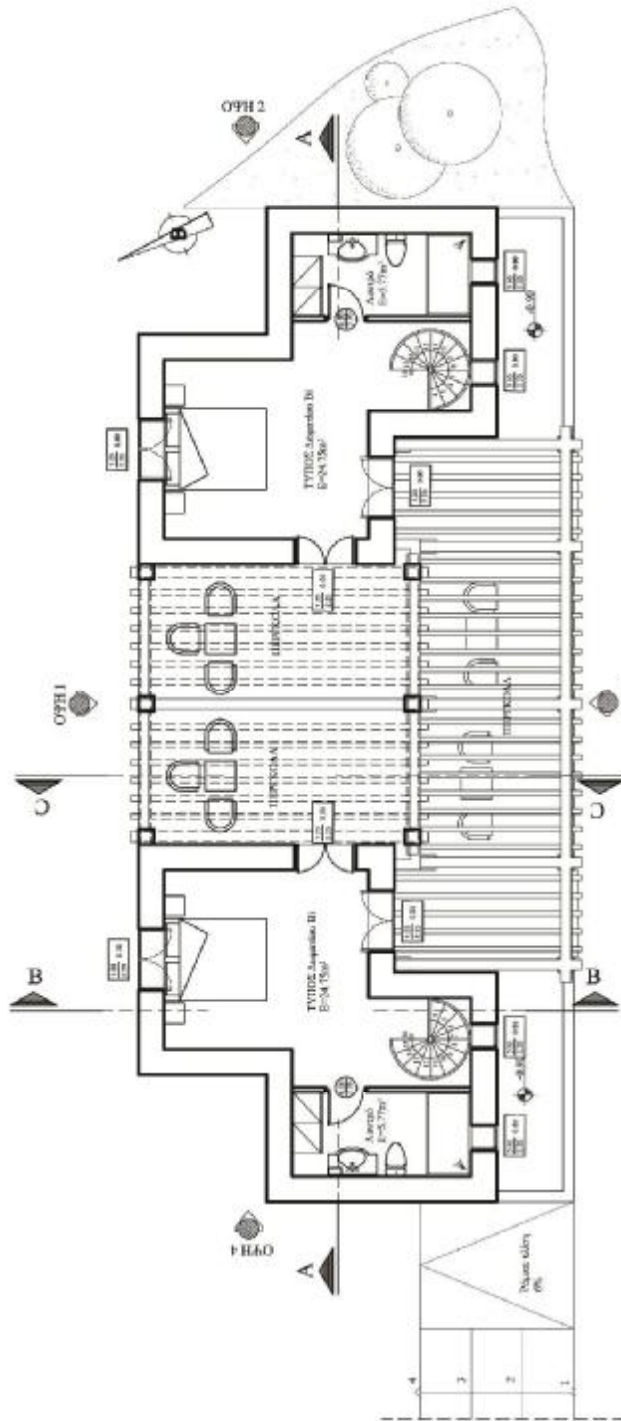
- Σ33: Κτίριο3- Κάτοψη ισογείου
- Σ34: Κτίριο3- Κάτοψη ορόφου
- Σ35: Κτίριο3- Κάτοψη δώματος
- Σ36: Κτίριο3- Τομές
- Σ37: Κτίριο3- Όψεις 1-2
- Σ38: Κτίριο3- Όψεις 3-4

Όλα τα σχέδια κατόψεων, τομών και όψεων έχουν σχεδιαστεί σε κλίμακα 1:100.

- Σ33: Κτίριο3- Κάτοψη ισογείου

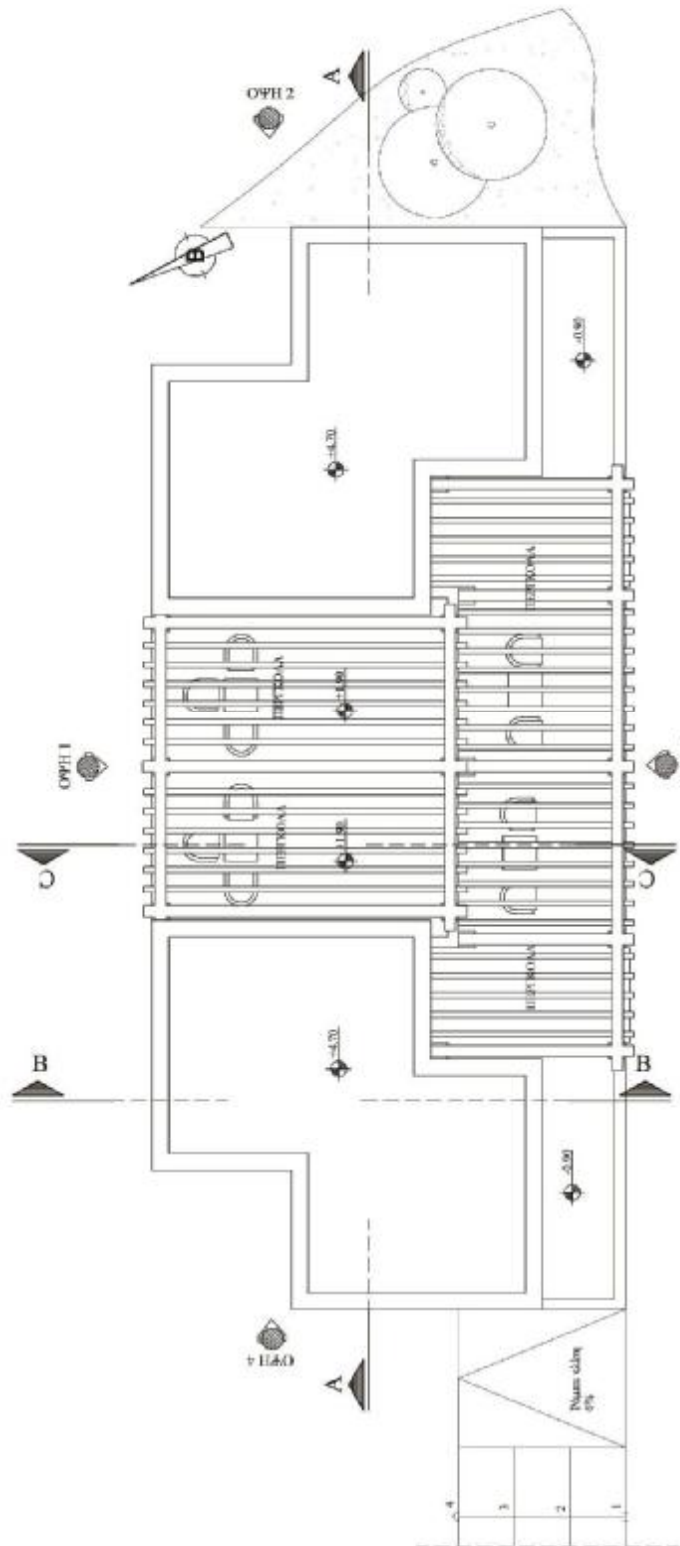

- Σ34: Κτίριο3- Κάτοψη ορόφου

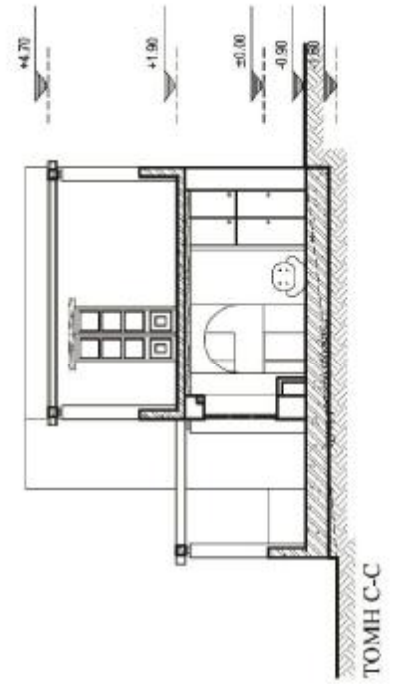
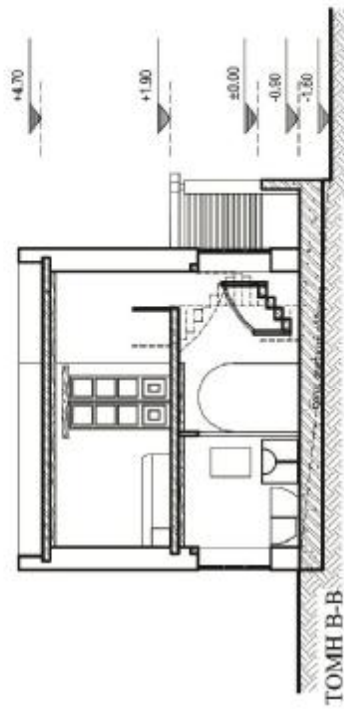
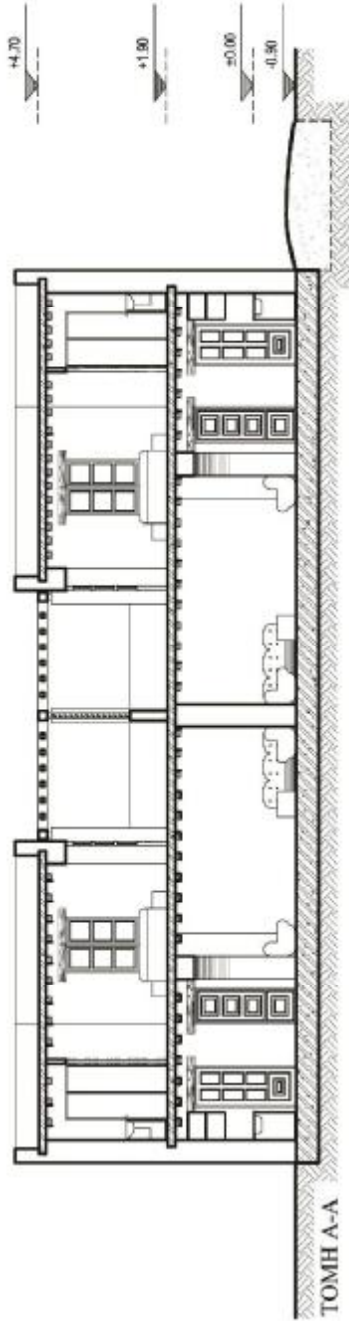

ΚΤΙΡΙΟ 3
ΚΑΤΟΨΗ
ΟΡΟΦΟΥ

- Σ35: Κτίριο3- Κάτοψη δώματος

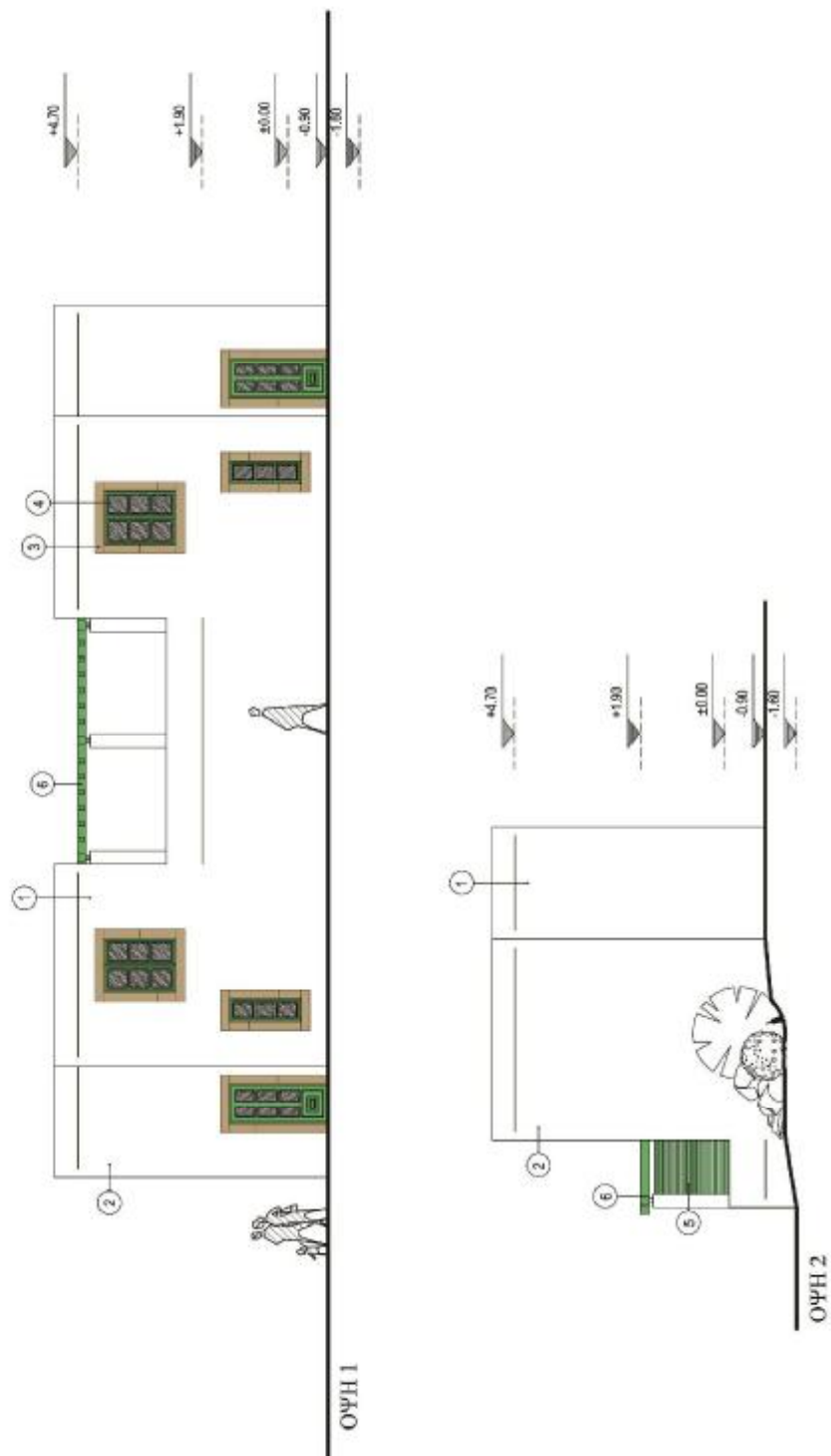

- Σ36: Κτίριο3- Τομές

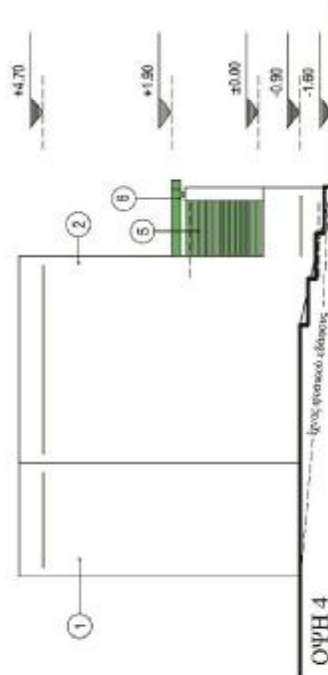
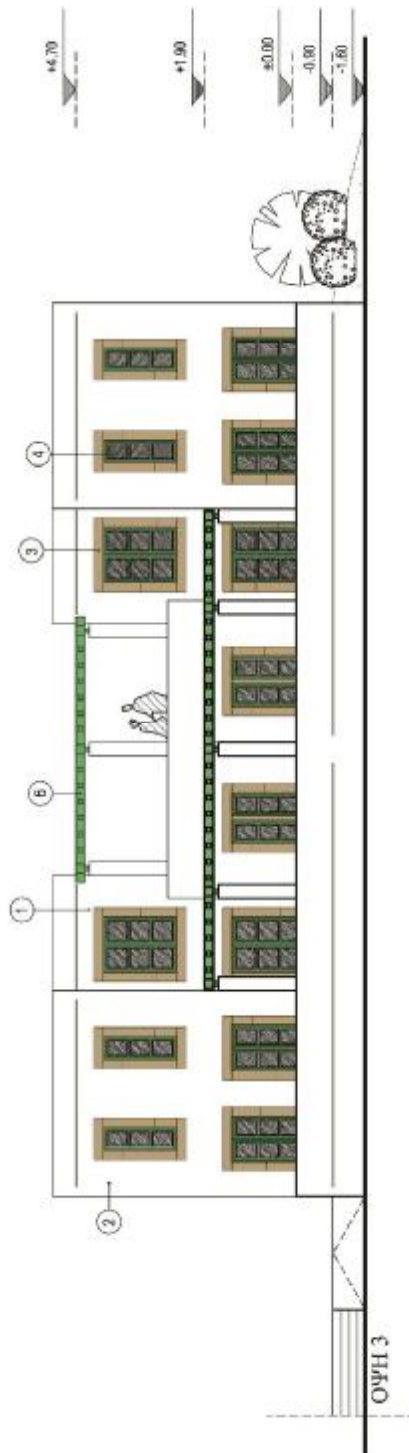
ΚΤΙΡΙΟ 3
ΤΟΜΕΣ

• Σ37: Κτίριο3- Όψεις 1-2

- ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ**
1. Σοβατισμένη λιθοδομή με εαχρυσία χρώματος λευκού
 2. Εμφανής λιθοδομή
 3. Λιθινές πλάκες χρώματος μαύ
 4. Ξύλινα κουφώματα χρώματος ανοιχτού πράσινου
 5. Ξύλινα παρτίδες χρώματος ανοιχτού πράσινου
 6. Πέργολα με λιθινές κολώνες και ξύλινα σκάστρα
- ΚΤΙΡΙΟ 3**
Όψεις 1-2

- Σ38: Κτίριο3- Όψεις 3-4

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ

- ΚΤΙΡΙΟ 3**
ΟΨΕΙΣ 3-4
1. Σοβιετισμένη λιθοδομή με επιχρυσισμα χρώματος λευκού
 2. Εμφανής λιθοδομή
 3. Λιθινές πλάκες χρώματος μαύζ
 4. Εύλινα κουρτίσματα χρώματος ανοιχτού πράσινου
 5. Εύλινα περιφύλας χρώματος ανοιχτού πράσινου
 6. Πέργκολα με λιθινές κολώνες και ξύλινα οριζόστρα

ΚΤΙΡΙΟ 4

Το κτίριο4 είναι διώροφο κτίσμα και αποτελείται από δύο διώροφα δωμάτια με εσωτερική σκάλα ίδιου τύπου, Βii. Τα δωμάτια είναι τετράκλινα. Στο ισόγειο υπάρχει κουζίνα λουτρό και κρεβατοκάμαρα και στον όροφο υπάρχει δυο μονά κρεβάτια και λουτρό. Και το ισόγειο και ο όροφος έχουν μεγάλες βεράντες με πέργκολες. Επίσης διαθέτει μεγάλο κήπο που έχει πρόσβαση από την βεράντα του ισογείου.

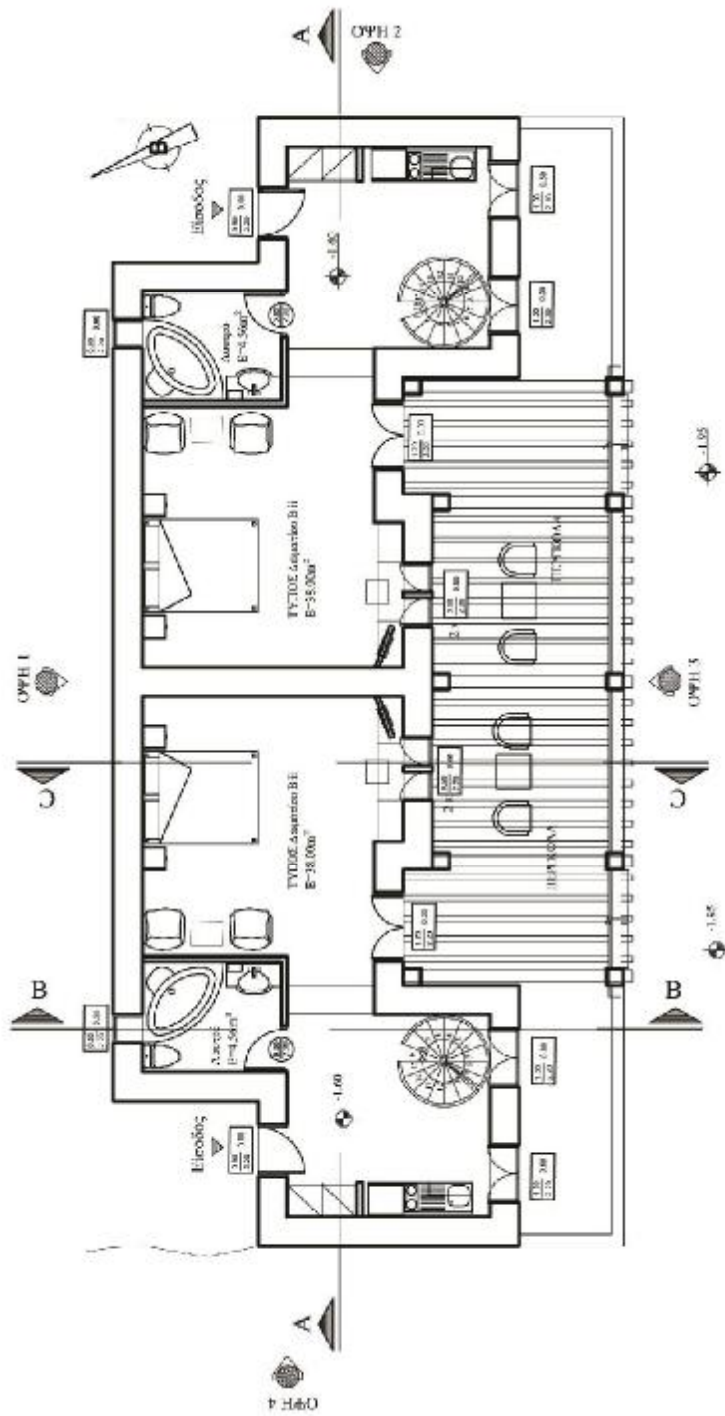
Το κτίριο είναι πέτρινο με πενήντάρηδες τοίχους με ασβεστωμένη πέτρα διαφορετικού μορφολογικού τύπου από τα κτίρια 1 και 2 και ίδιο με το κτίριο3. Τα κουφώματα είναι ξύλινα και το εσωτερικό διαμορφώνεται με πέτρινες καμάρες, ξύλινα δοκάρια στα ταβάνια και παραδοσιακά πατώματα με κεραμίδι. Οι πέργκολες είναι ξύλινες και αυτές στο χρώμα των κουφωμάτων, πράσινο . Επίσης η εσωτερική σκάλα είναι περιστρεφόμενη, από λευκή ξυλεία .

Το κτίριο 3 αποτελείται από τα εξής σχέδια:

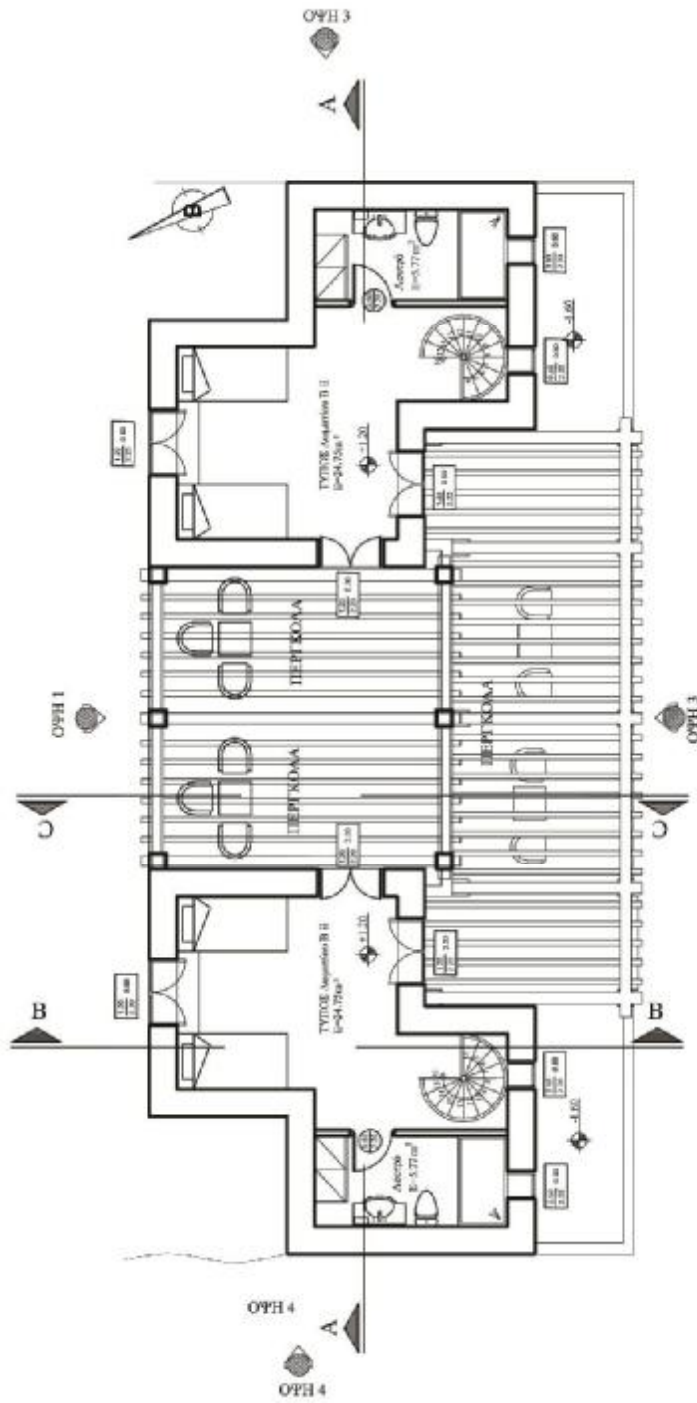
- Σ39: Κτίριο4- Κάτοψη ισογείου
- Σ40: Κτίριο4- Κάτοψη ορόφου
- Σ41: Κτίριο4- Κάτοψη δώματος
- Σ42: Κτίριο4- Τομές
- Σ43: Κτίριο4- Όψεις 1-2
- Σ44: Κτίριο4- Όψεις 3-4

Όλα τα σχέδια κατόψεων, τομών και όψεων έχουν σχεδιαστεί σε κλίμακα 1:100.

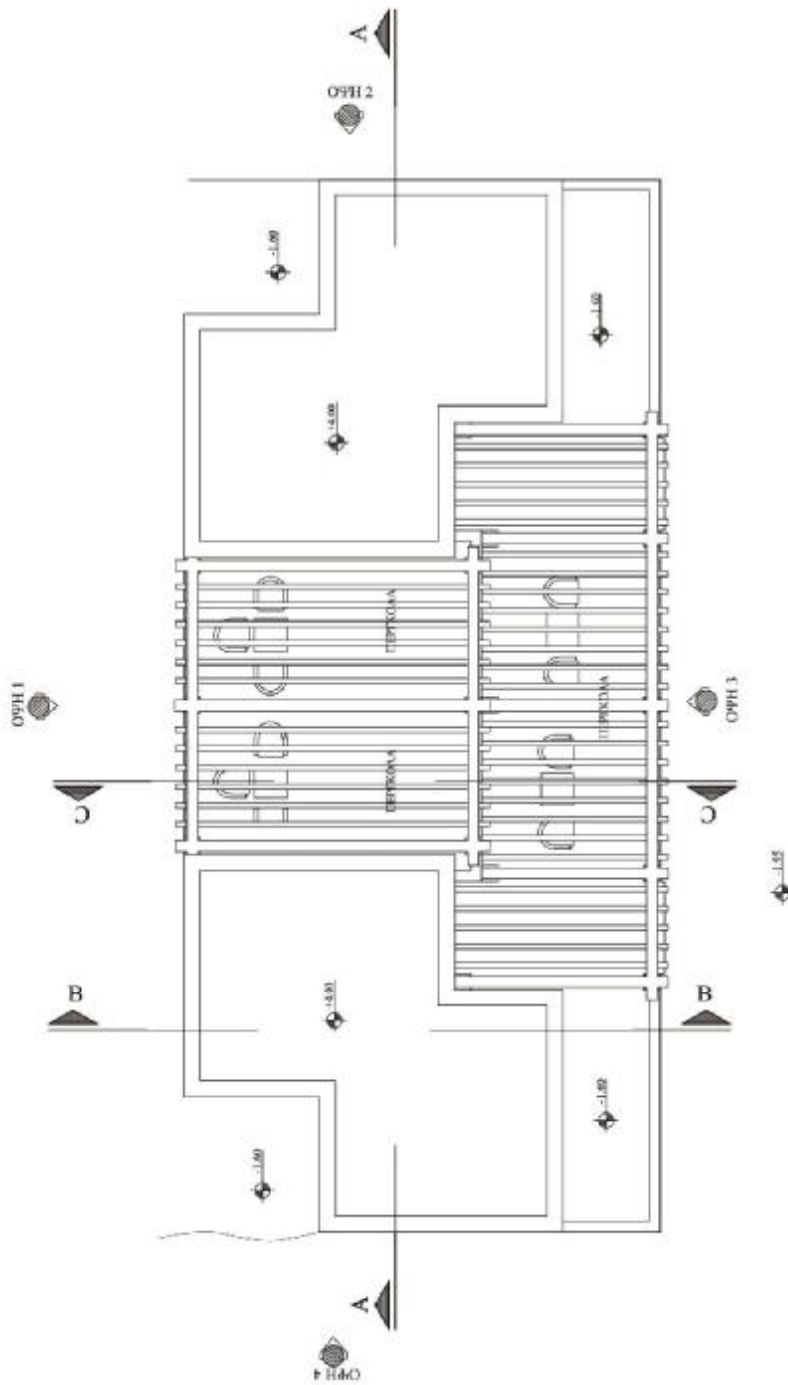
- Σ39: Κτίριο4- Κάτοψη ισογείου

- Σ40: Κτίριο4- Κάτοψη ορόφου

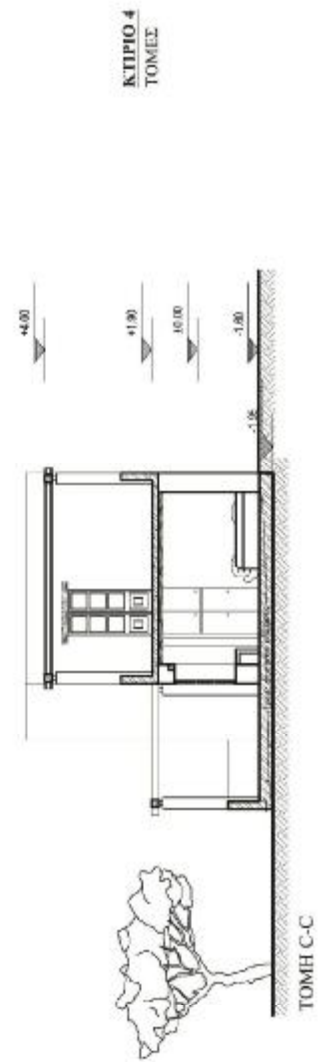
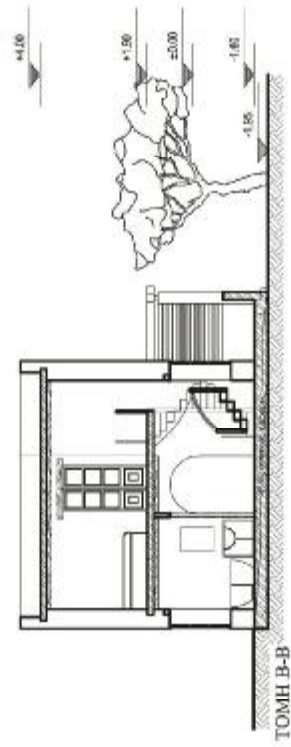
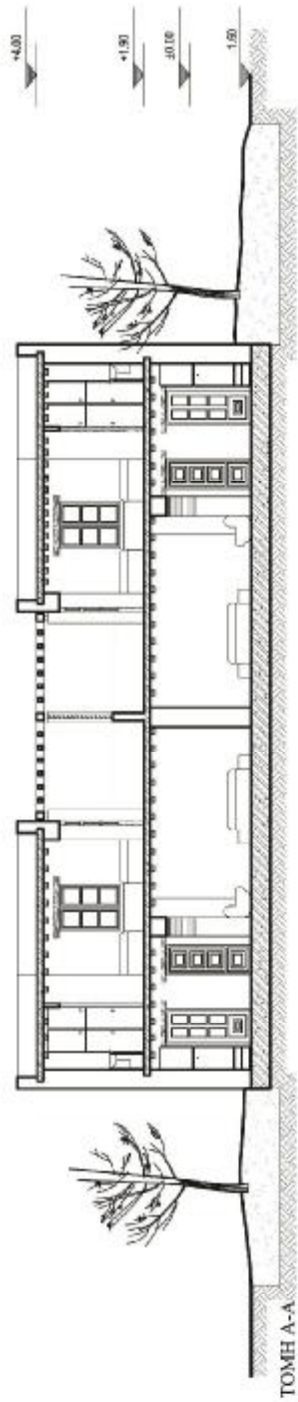

- Σ41: Κτίριο4- Κάτοψη δώματος

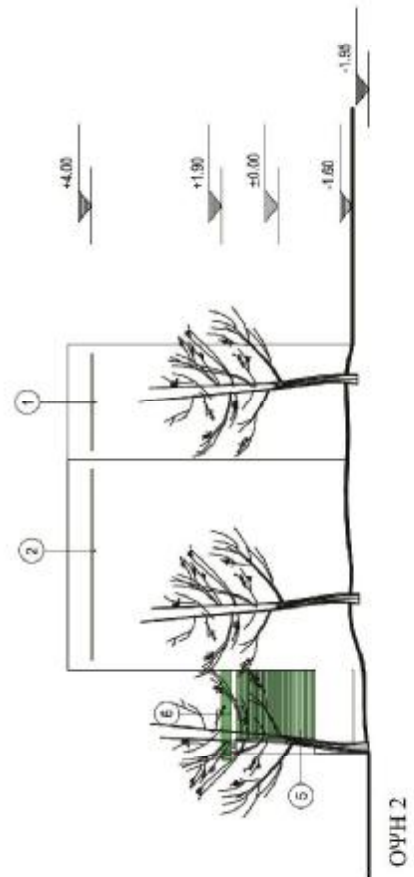
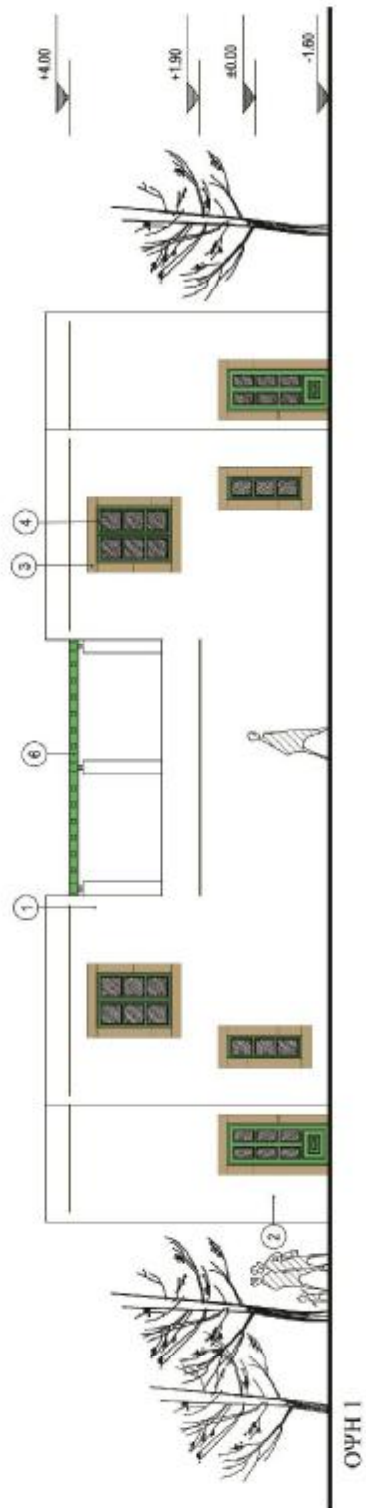

ΚΤΙΡΙΟ 4
ΚΑΤΟΨΗ
ΔΩΜΑΤΟΣ

- Σ42: Κτίριο4- Τομές

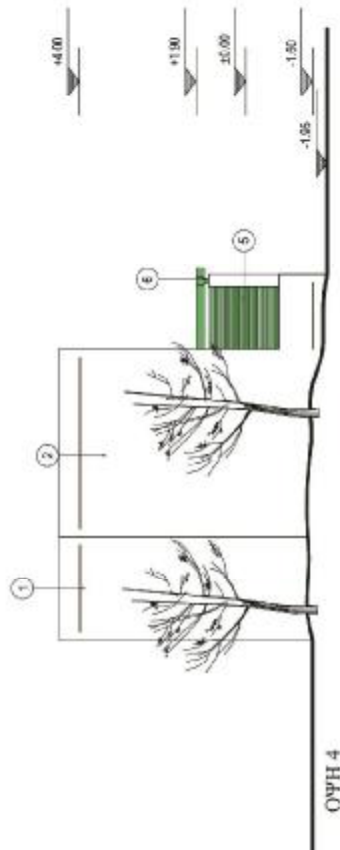
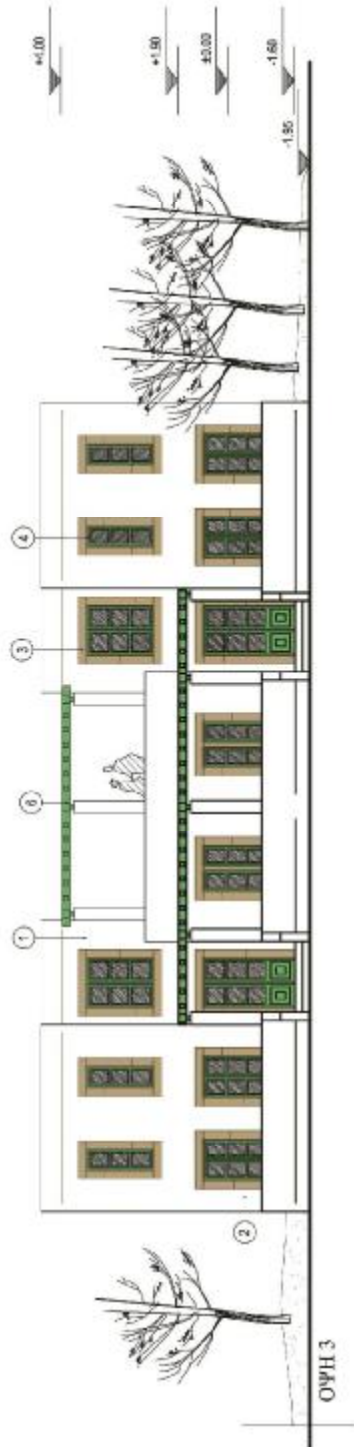
• Σ43: Κτίριο4- Όψεις 1-2

ΚΤΙΡΙΟ 4
ΟΨΕΙΣ 1-2

- ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΥΛΙΚΩΝ**
1. Σοφιστεμένη λίθοδομη με επίχρωμα χρώματος λευκού
 2. Εμποτισμένη λίθοδομη
 3. Λίθινες πλάκες χρώματος ιαδί
 4. Ξύλινα κεντημένα χρώματος ανοξείδωτου ατσάλιου
 5. Ξύλινα παρτέλια, χρώματος ανοξείδωτου ατσάλιου
 6. Πέργολα με λίθινες κολόνες και ξύλινα οριζόντια

• Σ44: Κτίριο4- Όψεις 3-4

ΚΤΙΡΙΟ 4
ΟΨΗ 3-4

ΥΠΟΜΟΝΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣ

1. Διακοσμητική διάθεση με επιρροές αρχαϊσμού, ζωστή
2. Επιρροές, διακοσμητικά
3. Αίθρες, ελάνες, ποικίλων λαιών
4. Ξύλινα κορφοκάρνα, γυψοκάρνα, αναστροφή στέγαστρο
5. Ξύλινα κερπίδες, γυψοκάρνα, αναστροφή στέγαστρο
6. Πάργκετα με λίθους, κολόνιας και ξύλινα πεδίασμα

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

ΚΑΡΤΕΛΑ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ

Η καρτέλα ανοιγμάτων περιέχει όλους τους τύπους εσωτερικών και εξωτερικών κουφωμάτων του κεντρικού κτιρίου και των κτιρίων 1-2-3-4. Τα κουφώματα είναι χωρισμένα ανά τύπο και από τον κάθε τύπο υπάρχει εσωτερική και εξωτερική όψη και η προοπτική τομή του. Επιπλέον δίπλα από κάθε τύπο ανοίγματος υπάρχει μια σύντομη περιγραφή των στοιχείων του.

Στο κάτω μέρος της καρτέλας επιλέχθηκαν ενδεικτικά κάποιες προοπτικές τομές και τοποθετήθηκαν σε μεγαλύτερη λεπτομέρεια κλίμακας 1:50.

Τα κουφώματα που θα χρησιμοποιηθούν είναι παραδοσιακά ξύλινα, όπως ορίζει η αρχιτεκτονική του νησιού, χρώματος ανοιχτού πράσινου της ελιάς και είναι τοποθετημένα στην εξωτερική παρειά της ποδιάς με το πατζούρι στο εσωτερικό.

Το σχέδιο της καρτέλας ανοιγμάτων είναι το εξής:

- Λ01: Καρτέλα ανοιγμάτων

Το σχέδιο της καρτέλας ανοιγμάτων είναι σε κλίμακα 1:125.

• Λ01: Καρτέλα ανοιγμάτων

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΚΤΙΡΙΩΝ 1-2-3-4			
ΕΣΤΕΡΙΚΗ ΟΡΗ	ΕΣΤΕΡΙΚΗ ΟΡΗ	ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΟΜΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 16
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 12
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 24
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 24
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 15
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 15

ΕΣΤΕΡΙΚΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

ΕΣΤΕΡΙΚΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ

ΚΑΡΤΕΛΑ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ			
ΕΣΤΕΡΙΚΗ ΟΡΗ	ΕΣΤΕΡΙΚΗ ΟΡΗ	ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΟΜΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 1
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 2
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 21
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 26
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 2
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 2
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 4
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 4
			-Ανοικτός αέρας -Δύο ημικυκλικά με μια ελαφρώς αν- επισκευαστά ξύλινα καύσηρα -Φρέζα αρμόνιο ανοιγ- -τροχός, καταρτάται 22

ΕΣΤΕΡΙΚΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

ΕΣΤΕΡΙΚΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ

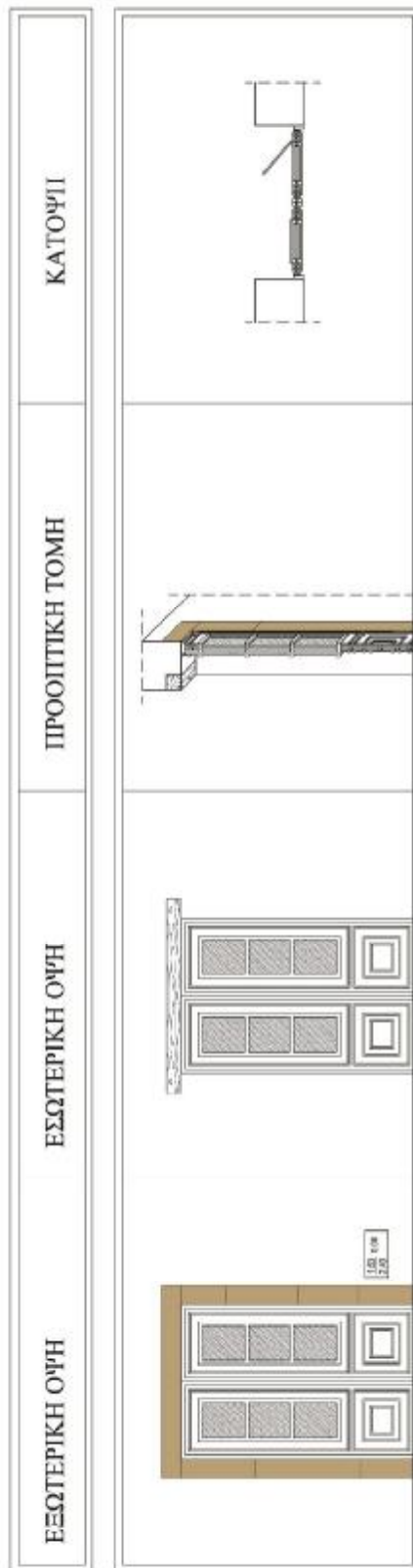
Επιλέχθηκαν τέσσερα ενδεικτικά κουφώματα, ένα από κάθε κατηγορία και έγιναν ξεχωριστές, μεμονωμένες λεπτομέρειες σε μεγαλύτερη κλίμακα διότι στην καρτέλα κουφωμάτων δεν γίνονται όλες οι λεπτομέρειες κατανοητές. Τα κουφώματα που επιλέχθηκαν είναι η κεντρική εξωτερική πόρτα του κεντρικού κτιρίου υποδοχής, ένα δίφυλλο παράθυρο ένα μονόφυλλο παράθυρο και μία εσωτερική πόρτα των καταλυμάτων.

Τα σχέδια των λεπτομερειών ανοιγμάτων είναι τα εξής:

- Λ02: Λεπτομέρεια- Κεντρική πόρτα
- Λ03: Λεπτομέρεια- Δίφυλλο παράθυρο
- Λ04: Λεπτομέρεια- Μονόφυλλο παράθυρο
- Λ05: Λεπτομέρεια- Εσωτερική πόρτα

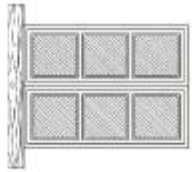
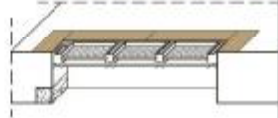

Όλα τα σχέδια λεπτομερειών των ανοιγμάτων είναι σε κλίμακα 1:50.

- Λ02: Λεπτομέρεια- Κεντρική πόρτα

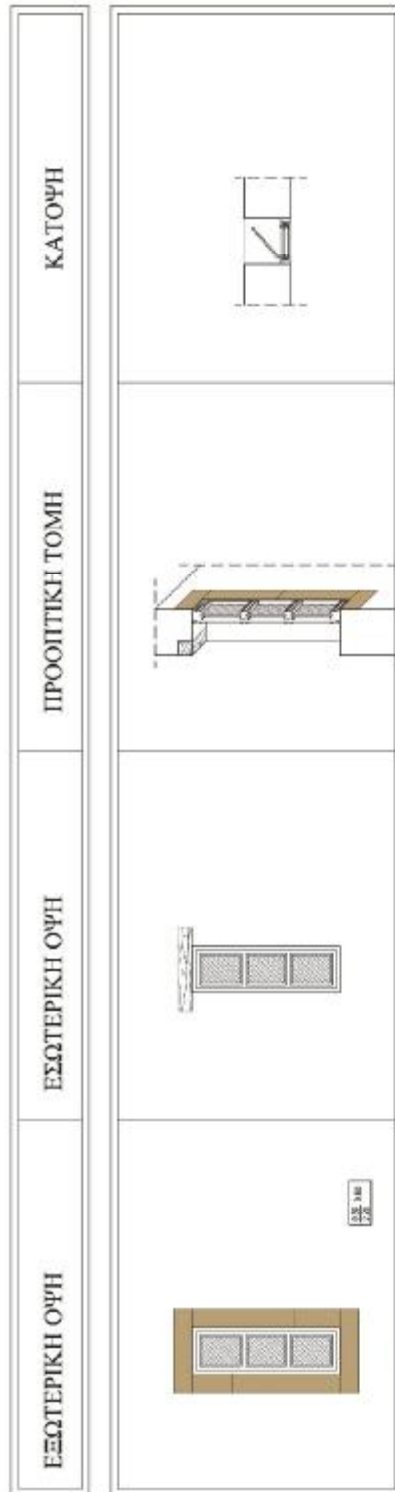
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΠΟΡΤΑ

- Λ03: Λεπτομέρεια- Δίφυλλο παράθυρο

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ	ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΟΜΗ	ΚΑΤΟΥΨΗ
			

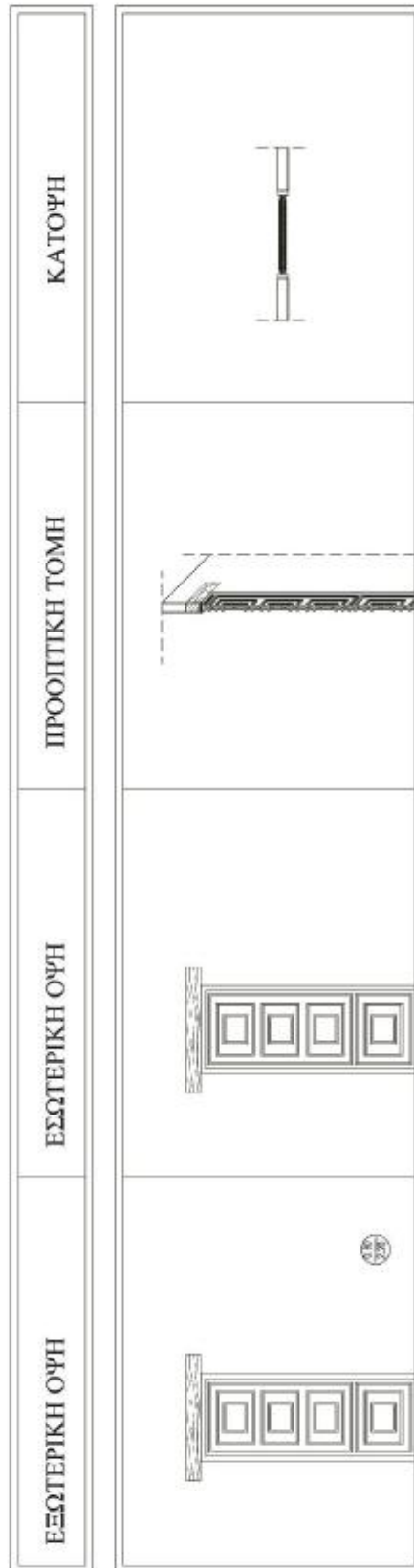
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
ΔΙΦΥΛΛΟ
ΠΑΡΑΘΥΡΟ

- Λ04: Λεπτομέρεια- Μονόφυλλο παράθυρο

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
ΜΟΝΟΦΥΛΛΟ
ΠΑΡΑΘΥΡΟ

• Λ05: Λεπτομέρεια- Εσωτερική πόρτα

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ
ΠΟΡΤΑ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Το Συγκρότημα Τουριστικών Καταλυμάτων 4*, αποτελείται από τέσσερα τμήματα με επιπλωμένα διαμερίσματα , δύο κτιρίων το καθένα και από κεντρικό κτίριο υποδοχής. Υπόγειο διαθέτει μόνο το κεντρικό κτίριο για τον απαραίτητο μηχανολογικό εξοπλισμό και για βοηθητική χρήση . Το σύνολο των διαμερισμάτων ανέρχεται στα 12, 8 από τα οποία είναι μονόχωρα (studios) και 4 από αυτά δίχωρα διώροφα με σύνολο κλινών 28. Τα ο ξενοδοχείο έχει επιφάνεια 1080.16 μ², κατηγορίας 4* και βρίσκεται εντός σχεδίου στον οικισμό Πουλάτα της Κεφαλονιας στην περιοχή Σάμη.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ & ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

- Είδος του τουριστικού έργου: Συγκρότημα τουριστικών καταλυμάτων (Ξενοδοχείο τύπου Επιπλωμένων Διαμερισμάτων 4*)
- Μέγεθος τουριστικού έργου: 12 διαμερίσματα : 10 δίκλινα (ένα με πρόβλεψη ΑΜΚ) και 2 τετράκλινα, συνολικής Δυναμικότητας 28 κλινών.
- Διεύθυνση έδρας της επιχείρησης: περιοχή Πουλάτα Κεφαλονιάς.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ

Θέση , έκταση, διοικητική υπαγωγή & όρια γηπέδου:

Το παραπάνω περιγραφόμενο τουριστικό συγκρότημα θα ανεγερθεί σε οικοπέδο ιδιοκτησίας Νικολάτου Κωνσταντίνου στα Πουλάτα του Δήμου της Σάμης, ανατολικά του νησιού, και βρίσκεται εντός οικισμού. Στην περιοχή υπάρχουν κατοικίες και άλλα ξενοδοχειακά συγκροτήματα, καθώς και μαγαζιά.

Το εμβαδόν του οικοπέδου, όπου θα ανεγερθεί το εν λόγω τουριστικό συγκρότημα είναι σύμφωνα με το τοπογραφικό διάγραμμα είναι 50,085 μ². Το σχήμα του είναι πολύπλευρο (9 πλευρές), με την μεγαλύτερη πλευρά του εκτεινόμενη από τα ανατολικά προς τα δυτικά και έχει μια μικρή φυσική κλίση της τάξεως του 3%. Η κλίση αυτή διαμορφώνεται σταδιακά, από τα βόρεια που ορίζεται το σημείο +/- 0.00 και καταλήγει στα νότια του οικοπέδου που στην δεξιά πλευρά φτάνει. Στο -1.50μ και στην αριστερή στο -1.95μ.

Το οικόπεδο στην δυτική του πλευρά συνολικού μήκους 141μ , εφάπτεται με τις δυο ιδιοκτησίες Ι.Γρύλλη, ενώ οι υπόλοιπες πλευρές του, έχουν πρόσωπο σε δημοτικές οδούς. Η βόρεια πλευρά μήκους 300.00μ., η ανατολική πλευρά μήκους 140μ. εφάπτεται με δημοτικό δρόμο πλάτους 8.00μ που οδηγεί στην πλατεία του χωριού και οι νότιες δυο πλευρές μήκους 141μ, 92μ. και 78μ εφάπτονται σε δημοτικό δρόμο πλάτους 4.00μ.

Οι δημοτικοί δρόμοι είναι ασφαλτοστρωμένοι και η χιλιομετρική απόσταση του οικοπέδου μας από την πλατεία του χωριού είναι 900μ. και από την παραλία της Σάμης 1.3 χλμ.

Περιγραφή θέσης και συσχέτιση με τις υφιστάμενες χρήσεις γης στην ευρύτερη περιοχή:

Η Κεφαλονιά είναι νησί του Ιονίου Πελάγους και υπάγεται στο σύμπλεγμα των Επτανήσων. Η περιοχή Πουλάτα , όπου βρίσκεται το οικόπεδό μας, βρίσκεται ανατολικά του νησιού και απέχει 1.3 χλμ απο τη Σάμη (το λιμάνι του νησιού).

Η θέση όπου θα αναπτυχθεί η ξενοδοχειακή μονάδα, θεωρείται ιδανική για παραθεριστές κάθε ηλικίας, αφού είναι εύκολα προσβάσιμη, ήρεμη περιοχή σε σχέση με την Σκάλα και την Χώρα, αλλά κοντά σε αυτές, και προσφέρει παραλία και πλατεία με μαγαζιά . Επίσης είναι πλούσια σε τοπική βλάστηση και διαθέτει φυσική θέα προς τον Αίνο και τον Κόλπο της Σάμης.
Δίκτυα Υποδομής:

Τα δίκτυα υποδομής για την εξυπηρέτηση της μονάδας είναι δεδομένα:

Α) Οδικό Δίκτυο:

Ο δρόμος προσπέλασης της εγκατάστασης γίνεται από τον δημοτικό δρόμο, ο οποίος διασταυρώνεται με τους προαναφερθέντες δημοτικούς δρόμους που συνορεύει το οικόπεδό μας και συνδέει το οικόπεδό μας με το υπόλοιπο νησί. Ο δρόμος αυτός πλάτους 4.00μ., (στον οποίο έχουμε και πρόσωπο) είναι ασφαλτοστρωμένος.

Β) Δίκτυο Ύδρευσης:

Η εγκατάσταση θα υδροδοτείται με πόσιμο νερό από τον Δήμο της Σάμης για όλο το 24ώρο σύμφωνα με βεβαίωση που έχει προσκομίσει η ίδια κοινότητα.

Γ) Δίκτυο Τηλεπικοινωνιών:

Η σύνδεση με τον Ο.Τ.Ε. για την κάλυψη των αναγκών των πελατών της ξενοδοχειακής μονάδας, θα γίνει μέσω του υφιστάμενου δικτύου που διέρχεται από τα όρια του οικοπέδου.

Δ) Δίκτυο Ηλεκτρισμού:

Στην περιοχή υφίσταται δίκτυο χαμηλής τάσης της ΔΕΗ, από το οποίο θα ηλεκτροδοτείται και η Ξενοδοχειακή μονάδα.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Εντός του προαναφερθέντος οικοπέδου θα ανεγερθεί συγκρότημα τουριστικών καταλυμάτων που θα αποτελείται από το κεντρικό κτίριο υποδοχής (ισόγειο με όροφο και υπόγειο) και τα τέσσερα κτίρια επιπλωμένων διαμερισμάτων.

Το κεντρικό κτίριο είναι διώροφο με υπόγειο και βοηθητικούς χώρους.

Το κτίριο 1 περιλαμβάνει δύο δωμάτια στο ισόγειο, εκ των οποίων ένα είναι για ΑΜΕΑ και άλλα δυο όμοια μεταξύ τους στον όροφο, σε σύνολο 4 studios, άλλου τύπου του ισογείου και άλλου του ορόφου – 8 κλίνες.

Το κτίριο 2 είναι ίδιο με το κτίριο 1 με την διαφορά ότι έχει δυο ίδιους τύπους δωματίων στο ισόγειο και δυο ίδιους στον όροφο, σε σύνολο 4 studios, άλλου τύπου του ισογείου και άλλου του ορόφου – 8 κλίνες.

Τα κτίρια 3 και 4 είναι διώροφα, εντελώς όμοια μεταξύ τους, το καθένα αποτελείται από δυο studios με εσωτερική σκάλα, με την διαφορά ότι έχουν διαφορετικούς τύπους δωματίων. Το κτίριο 3 έχει δύο δίκλινα διώροφα διαμερίσματα και το κτίριο 4 δύο τετράκλινα – 12 κλίνες συνολικά.

Στον περιβάλλοντα χώρο του γηπέδου διαμορφώνονται θέσεις στάθμευσης, πέτρινες πεζούλες, πλακόστρωτοι πεζόδρομοι, κήποι μεσογειακής βλάστησης, παιδότοπος και μια κοινόχρηστη πισίνα 81.14μ² με bar. Η συνολική δόμηση ανέρχεται στα 1243.48μ², η κάλυψη στα 1080.16μ², ενώ οι υπόγειοι χώροι θα είναι έκτασης 219.30μ².

Αναλυτικότερα, το συγκρότημα θα περιλαμβάνει τα εξής:

ΚΤΙΡΙΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

Ισόγειο (στάθμη +0,50)

- Εμβαδόν ισογείου: 256.47 μ²
- Το ισόγειο περιλαμβάνει:
- Reception (5.00μ²)
- Υποδοχή (αναμονή, χώρος TV, σαλόνι) (63.80μ²)
- Γραφείο (20.00μ²)
- Διάδρομο κυκλοφορίας (7.54μ²)
- Κλιμακοστάσιο κοινού (18.80μ²)
- Κλιμακοστάσιο προσωπικού και λινοθήκη (στάθμη ±0.00) (20.48μ²)
- W.C AMK (4.12μ²)
- Αίθουσα café-snack-bar (75.19μ²)
- Διάφοροι διάδρομοι (41,80μ²)
- Ημυπαίριοι χώροι (46.16μ²)

Όροφος (στάθμη +3.50)

Εμβαδόν ορόφου: 234.51μ²

Ο όροφος περιλαμβάνει:

- Αίθουσα εστιατορίου (54.64μ²)
- Μαγειρείο (27.38μ²)
- Αποθήκη μαγειρείου (18.65μ²)
- WC- ντους προσωπικού (2x4,47=8.94μ²)
- WC κοινού (5.89μ²)
- Κλιμακοστάσιο κοινού (18.80μ²)
- Κλιμακοστάσιο- λινοθήκη προσωπικού (20.48μ²)
- Γενικοί χώροι- διάδρομοι (79.73μ²)
- Ημιυπαίριοι χώροι (20.56μ²)

Υπόγειο (στάθμη -2.38)

Εμβαδόν του υπογείου: 219.30μ²

Το υπόγειο περιλαμβάνει:

- WC κοινού (2x6.95=13.90μ²)
- Μηχανοστάσιο ανελκυστήρων (8.20μ²)
- Κλιμακοστάσιο κοινού (18.80μ²)
- Κλιμακοστάσιο προσωπικού και λινοθήκη (20.48μ²)
- Χώρο πλύσεως- λινοθήκη (31.30μ²)
- Εγκαταστάσεις κλιματισμού-Λεβητοστάσιο (16.90μ²)
- Αποθήκη (12.35μ²)
- Αποθήκη (10.70μ²)
- WC- ντους προσωπικού (18.85μ²)
- WC πισίνας (6.90 x2=13,80μ²)
- Σάουνα (5.00μ²)
- Ντους σάουνας (4.90μ²)
- Προθάλαμο (15.40μ²)
- Διάδρομοι (28.72μ²)

ΚΤΙΡΙΟ 1

- Ισόγειο (στάθμη ± 0.00)
- Εμβαδόν ισογείου: $76.00\mu^2$
- Το ισόγειο περιλαμβάνει:
- Ένα μονόχωρο δωμάτιο (studio) με λουτρό και κουζίνα, τύπος δωματίου Ai ($38.00\mu^2$)
- Ένα μονόχωρο δωμάτιο AMK (studio) με προσαρμοσμένο λουτρό AMK και κουζίνα, τύπος δωματίου Aii ($38.00\mu^2$)
- Ημιυπαίθριοι χώροι ($47.00\mu^2$)
- Όροφος (στάθμη $+2.80$)
- Εμβαδόν ορόφου: $62.00\mu^2$
- Ο όροφος περιλαμβάνει:
- Δύο όμοια μονόχωρα δωμάτια (studios) με λουτρό και κουζίνα, τύπος δωματίων Aiii ($2 \times 31.00 = 62.00\mu^2$)
- Ημιυπαίθριοι χώροι ($2 \times 9.00 = 18.00\mu^2$)
- Εξώστες ($2 \times 4.00 = 8.00\mu^2$)

ΚΤΙΡΙΟ 2

Ισόγειο (στάθμη -0.90)

Εμβαδόν ισογείου: $76.00\mu^2$

Το ισόγειο περιλαμβάνει:

- Δύο όμοια μονόχωρα δωμάτια (studios) με λουτρό και κουζίνα, τύπος δωματίων Ai ($2 \times 38.00 = 76.00\mu^2$)
- Ημιυπαίθριοι χώροι ($50.05\mu^2$)

Όροφος (στάθμη $+1.90$)

Εμβαδόν ορόφου: $62.00\mu^2$

Ο όροφος περιλαμβάνει:

- Δύο όμοια μονόχωρα δωμάτια (studios) με λουτρό και κουζίνα, τύπος δωματίων Aiii ($2 \times 31.00 = 62.00\mu^2$)
- Ημιυπαίθριοι χώροι ($2 \times 9.00 = 18.00\mu^2$)
- Εξώστες ($2 \times 4.00 = 8.00\mu^2$)

ΚΤΙΡΙΟ 3

Ισόγειο (στάθμη -0.90)

Εμβαδόν ισογείου : 76.00μ²

Το ισόγειο περιλαμβάνει:

- Δύο όμοια μονόχωρα δωμάτια με λουτρό κουζίνα σαλόνι και εσωτερική σκάλα που επικοινωνεί με τον όροφο, τύπος δωματίων Bi (2x38.00=76.00μ²)
- Ημιυπαίθριοι χώροι (47.00μ²)

Όροφος (στάθμη +1.90)

Εμβαδόν ορόφου: 49.50μ²

Ο όροφος περιλαμβάνει:

- Δύο όμοια μονόχωρα δωμάτια με λουτρό και σκάλα που επικοινωνεί με το ισόγειο, τύπος δωματίου Bi (2x24.75=49.50μ²)
- Ημιυπαίθριοι χώροι (30.75μ²)

ΚΤΙΡΙΟ 4

Ισόγειο (στάθμη -1.60)

Εμβαδόν ισογείου : 76.00μ²

Το ισόγειο περιλαμβάνει:

- Δύο όμοια μονόχωρα δωμάτια με λουτρό κουζίνα και εσωτερική σκάλα που επικοινωνεί με τον όροφο, τύπος δωματίων Bii (2x38.00=76.00μ²)
- Ημιυπαίθριοι χώροι (52.85μ²)

Όροφος (στάθμη +1.20)

Εμβαδόν ορόφου: 49.50μ²

Ο όροφος περιλαμβάνει:

- Δύο όμοια μονόχωρα δωμάτια με λουτρό και σκάλα που επικοινωνεί με το ισόγειο, τύπος δωματίου Bii (2x24.75=49.50μ²)
- Ημιυπαίθριοι χώροι (30.75μ²)

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΤΥΠΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Το παραπάνω περιγραφόμενο συγκρότημα θα κατασκευαστεί σε περιοχή εντός σχεδίου, αραιοδομημένη, ιδιαίτερου φυσικού κάλλους. Το επίμηκες οικοπέδο εκτείνεται από τα ανατολικά προς τα δυτικά, προσφέροντας άπλετη θεά προς το βουνό και τον Κόλπο της Σάμης.

Το ξεχωριστό φυσικό τοπίο που κυριαρχεί είναι το στοιχείο που λαμβάνεται σοβαρά υπ' όψη στην προτεινόμενη λύση. Έτσι, ο κύριος σκοπός της μελέτης είναι η δημιουργία ενός συγκροτήματος που να εντάσσεται αρμονικά στο ιδιαίτερο αυτό τοπίο.

Για το λόγο αυτό γίνεται διάσπαση των κτιρίων του συγκροτήματος σε περισσότερα τμήματα που διατάσσονται κάθετα στον επιμήκη άξονα του οικοπέδου από τα βόρεια προς τα νότια και σε διαφορετικές στάθμες, εξασφαλίζοντας έτσι την άπλετη θεά προς το βουνό και την παραλία της περιοχής.

Επίσης, για την καλύτερη ένταξη των κτιρίων στο κεκλιμένο έδαφος, επιλέγεται η είσοδος του ισογείου των κτιρίων να γίνεται κάθε φορά από το υψηλότερο σημείο του φυσικού εδάφους, αποφεύγοντας έτσι τα μεγάλα εξωτερικά κλιμακοστάσια. Το κάθε τμήμα αποτελείται από διώροφα κτίρια και ο περιβάλλον χώρος διαμορφώνεται αντίστοιχα, δίνοντας την εικόνα μικρής γειτονιάς ελληνικού χωριού.

Τα μορφολογικά στοιχεία των κτιρίων είναι οι πέτρινοι όγκοι σε συνδυασμούς με σκεπές, εξώστες και οι ημιυπαίθριοι χώροι με ξύλινη πέργκολα, ξύλινα παραδοσιακά κουφώματα, συμμετρικά ως επί το πλείστον ανοίγματα και γήινα χρώματα, τα οποία ενισχύουν και συμπληρώνουν την παραπάνω εικόνα, δημιουργώντας έτσι ένα ήρεμο περιβάλλον σε αρμονία με τη φύση, κατάλληλο και αναγκαίο άλλωστε για τη χρήση που προορίζεται.

Για την άνετη πρόσβαση στα διαμερίσματα θα κατασκευασθεί δρόμος κατά μήκος της βόρειας πλευράς του οικοπέδου που έχει πρόσβαση στις θέσεις στάθμευσης, περιορίζοντας έτσι την όχληση από την κίνηση στην πλευρά αυτή. Στη ανατολική πλευρά του οικοπέδου, όπου βρίσκεται και η είσοδος του συγκροτήματος, τοποθετείται το κεντρικό κτίριο της υποδοχής και των κοινόχρηστων χώρων το οποίο διαφοροποιείται λίγο μορφολογικά για να υποδηλώνει και τη χρήση του.

Για την ξεκούραστη διαμονή των παραθεριστών προτείνεται πισίνα 96.88μ² σε κατάλληλο σημείο του οικοπέδου, συνοδευόμενη από τα απαραίτητα WC και ντους, και bar, πλήρως ενταγμένα στο χώρο. Τέλος, ο υπόλοιπος ακάλυπτος χώρος του γηπέδου θα διαμορφωθεί κατάλληλα και χωρίς υπερβολές, με πέτρινες πεζούλες και θα φυτευτεί με δέντρα και θάμνους μεσογειακής και τοπικής βλάστησης, εξασφαλίζοντας έτσι την άνετη, ευχάριστη και ασφαλή κίνηση των χρηστών του ξενοδοχείου.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ο Τοιχοποιία

Το συγκρότημα σαν ένα κτίσμα που χτίζεται σήμερα, θα πρέπει να κτισθεί σύμφωνα με τους κανόνες της τέχνης και της επιστήμης και τις προδιαγραφές που ορίζουν οι νόμοι. Άρα λοιπόν μιλάμε για ένα αντισεισμικό κτίσμα με σκελετό από οπλισμένο σκυρόδεμα και τοίχους πληρώσεως από πενηντάρα λιθοδομή τοπικών λίθων, που θα εξασφαλίζει παράλληλα τις προδιαγραφές της θερμομόνωσης και της ηχομόνωσης.

Οι εσωτερικοί τοίχοι διαρρύθμισης, σε ελάχιστα μέρη που χρειάζεται θα γίνουν με γυψοσανίδα, ενώ σε κάποια κύρια σημεία χρησιμοποιείται πενηντάρα λιθοδομή και διαμορφώνονται εσωτερικές πέτρινες καμάρες κατά τα παραδοσιακά πρότυπα. Οι εσωτερικοί τοίχοι διαρρύθμισης θα επιχρισθούν με τριπτό σοβά και θα βαφούν με λευκό πλαστικά χρώματα όπως προτείνει η μελέτη, ενώ σε κάποια σημεία η λιθοδομή θα είναι εμφανής.

ο Επικαλύψεις- Δάπεδα

Η επικάλυψη των κτισμάτων θα είναι με δώμα σε όλα τα κτίρια όπως το καθορίζει η παραδοσιακή αρχιτεκτονική του νησιού. Η στέγη θα είναι κατασκευασμένη από πλάκα οπλισμένου σκυροδέματος με εξωτερική ανεστραμμένη μόνωση σύμφωνα με τη μελέτη θερμομόνωσης και επικάλυψη από το παραδοσιακό κεραμίδι .

Στο εσωτερικό του δώματος (ταβάνι), η επικάλυψη κατά την παράδοση θα γίνει με σανίδες από μαλακή ξυλεία σουηδικού τύπου και κάτω από τις σανίδες ανά 0.30εκ. θα τοποθετηθούν οι φίδες, δοκάρια διαστάσεων 0.10x0.15εκ. από ξυλεία ελάτης.

Τα εσωτερικά δάπεδα και τα μεσοπατώματα θα είναι από οπλισμένο σκυρόδεμα και θα έχουν ξύλινη δρύινη επικάλυψη και τα ταβάνια του μεσοπατώματος θα ακολουθούν την ίδια παραδοσιακή μορφή με τα ταβάνια του δώματος.

Όλες οι ξύλινες επενδύσεις θα είναι επεξεργασμένες και περασμένες με υδατόχρωμα σε υπόλευκο χρώμα.

ο **Κουφώματα**

Τα κουφώματα που χρησιμοποιήθηκαν στην σύνθεσή μας είναι ξύλινα και τοποθετημένα σύμφωνα με την αρχιτεκτονική του νησιού. Τα κουφώματα στην Κεφαλονιά, τοποθετούνται στην εξωτερική παρειά του τοίχου, με την ποδιά στο εσωτερικό του κτίσματος. Η ποδιά είναι ενδεδυμένη με πέτρα και στο πρέκι εσωτερικά είναι ξύλινο και εξωτερικά πέτρινο.

Τα ξύλινα εξωτερικά κουφώματα είναι ταμπλαδωτά με τζαμιλίκια και το πατζούρι είναι τοποθετημένο εσωτερικά. Οι εσωτερικές πόρτες είναι ταμπλαδωτές, χωρίς τζαμιλίκια, σκαλισμένες περίτεχνα. Τα κουφώματα στο κεντρικό κτίριο υποδοχής έχουν ύψος 2.40μ. , ενώ στα κτίρια καταλυμάτων το ύψος τους είναι 2.20μ.

Τα κουφώματα είναι από σκληρή ξυλεία αφρικανικού τύπου, και είναι βαμμένα στο χρώμα του ανοιχτού πράσινου της ελιάς

ο **Στηθαία – εξώστες και βεράντες**

Οι μπαζωμένες βεράντες, οι ημιυπαίθριοι χώροι και τα στηθαία των δωματίων, επειδή είναι προεκτάσεις των κτιρίων, κατασκευάζονται από λιθοδομή, όπως και τα κτίρια της σύνθεσης. Οι εξώστες και τα στηθαία των εξωστών και των βεραντών όμως, επειδή έχουν πάχος στηθαίου 0.20εκ και δεν μπορούν να κατασκευαστούν από πέτρα, είναι από οπλισμένο σκυρόδεμα με επένδυση από πέτρινες πλάκες.

ο **Διαχωριστικές Περσίδες-Πέργκολες**

Οι εξώστες και οι βεράντες των κτιρίων των καταλυμάτων, για να εξασφαλίσουν την ιδιωτικότητα από δωμάτιο σε δωμάτιο, χωρίζονται με στηθαίο μέχρι το ύψος των στηθαίων και μετά με ξύλινες περσίδες υπό κλίση, στο χρώμα των κουφωμάτων.

Επίσης σε όλες τις βεράντες και τους εξώστες, καθώς και στον χώρο της πισίνας, υπάρχουν ξύλινες πέργκολες με πέτρινες κολώνες, οι οποίες εξασφαλίζουν την σκίαση των χώρων και δημιουργούν ένα παραδοσιακό τοπίο και στυλ.

ο **Χώρος πισίνας**

Ο χώρος της πισίνας έχει διαμορφωθεί με υλικά που τον διαφοροποιούν και τον διαχωρίζουν από το υπόλοιπο συγκρότημα. Το δάπεδο του χώρου έχει καλυφθεί από ξυλεία deck για εξωτερικούς χώρους, και η πισίνα κατασκευάστηκε με ιδική τσιμεντοκονία και καλύφθηκε με γαλάζιες ψηφίδες. Τα εξωτερικά ντους της πισίνας είναι κατασκευασμένα από λίθους και στο δάπεδο κάτω από αυτά υπάρχει λίμνη με βότσαλα ως εικαστική παρέμβαση.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Ο δυσδιάστατος σχεδιασμός της σύνθεσης, έγινε σε ψηφιακή μορφή, με την βοήθεια του προγράμματος AutoCAD και Cad Ware.

Στον τρισδιάστατο σχεδιασμό έγινε προσπάθεια να αποδοθεί το σχέδιο όσο το δυνατόν πιο κοντά στην πραγματικότητα. Για τον λόγο αυτό, επιλέχθηκε ως σχεδιαστικό πρόγραμμα το 3ds Max, όπου δημιουργήθηκαν ιδιαίτερες βιβλιοθήκες με υλικά της περιοχής όπως η πέτρα και τα κουφώματα, που σχεδιάστηκαν ένα-ένα ξεχωριστά, έτσι ώστε να μοιάζουν με αυτά του τόπου.

Η αποτύπωση της υψομετρικής διαφοράς του οικοπέδου στο χώρο μέσω του προγράμματος Photoshop, έδωσε την δυνατότητα σωστής τοποθέτησης των κτισμάτων στο χώρο, σύμφωνα με την φυσική κλίση του εδάφους και με τρόπο τέτοιο που να εξασφαλίζει την ομαλή λειτουργία και την απρόσκοπτη θέα προς την μονή.

Έτσι πιστεύω ότι με την βοήθεια των συγκεκριμένων προγραμμάτων, καταφέραμε να αποδώσουμε σχεδιαστικά την σύνθεσή μας όσο πιο κατανοητά και κοντά στην πραγματικότητα γίνεται, τόσο για τους συναδέλφους που γνωρίζουνε να διαβάζουν αρχιτεκτονικά σχέδια, όσο και για κάποιον που δεν είναι του χώρου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Με την εκπόνηση της πτυχιακής εργασίας με θέμα «Συγκρότημα τουριστικών καταλυμάτων στην Κεφαλονιά», διδαχθήκαμε πολλά πράγματα τόσο κατά την συλλογή και μελέτη των πληροφοριών, όσο και κατά την απόδοσή τους σε σχέδια και χαρτιά. Με την εργασία αυτή κλείνει ο κύκλος φοίτησης στην σχολή Ανανακίνησης και Αποκατάστασης Κτιρίων, στην οποία διδαχθήκαμε όλα τα παραπάνω εφόδια για την δημιουργία μία τέτοιας μελέτης, καθώς και πολλά άλλα, τα οποία θα μας βοηθήσουν στην μετέπειτα καριέρα μας, φεύγοντας από εδώ.

Μέσα από αυτήν την εργασία μάθαμε πως πρέπει να δουλεύουμε, να συνεργαζόμαστε με ξένο κόσμο, να ρωτάμε, να ψάχνουμε και να μην ντρεπόμαστε να ζητάμε πληροφορίες και βοήθεια. Επίσης μαθαίνουμε πολλά καινούργια πράγματα όσο αφορούν το επάγγελμά μας και ακόμα περισσότερο μαθαίνουμε να τα εφαρμόζουμε στην πράξη και όχι μόνο στην θεωρία.

Συγκεκριμένα σε αυτήν την εργασία διδαχθήκαμε νέους τρόπους αρχιτεκτονικής και δόμησης και πώς να τους εφαρμόζουμε σε νέα κτίρια. Επίσης μάθαμε την νομοθεσία για κατασκευή ξενοδοχείου τύπου επιπλωμένων διαμερισμάτων και τον συνδυασμό του νόμου με την παραδοσιακή αρχιτεκτονική και τους περιορισμούς του.

Μελετήσαμε εις βάθος την ψηφιακή σχεδίαση και σε καινούργια σχεδιαστικά προγράμματα, όπως το 3ds Max που με την βοήθειά του δημιουργήσαμε τρισδιάστατο σχεδιασμό με κανονικά υλικά του νησιού και αποδώσαμε την σύνθεση όσο πιο πειστικά και κοντά στην πραγματικότητα γίνεται.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΡΩΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Η οικοδομική τέχνη κάθε τόπου, ανάλογα με τη χρονική περίοδο, είναι συνυφασμένη με τα διαθέσιμα υλικά και τα υπάρχοντα τεχνικά μέσα ενώ επηρεάζεται από την τοπική παράδοση, φορέας της οποίας είναι ο τεχνίτης. Ο τεχνίτης, μέλος μιας συντεχνίας, χρησιμοποιούσε ιδιαίτερους τεχνικούς όρους και εκφράσεις, που χαρακτηρίζουν τα υλικά, τον τρόπο κατασκευής και τα εργαλεία, για να συνεννοείται με τους ομοτέχνους του. Στην παραδοσιακή αρχιτεκτονική οι ιδιαίτεροι αυτοί όροι χαρακτηρίζονται ως τοπικοί τεχνικοί όροι της οικοδομικής.

Στην Κεφαλονιά οι περισσότεροι όροι έχουν βενετική-ιταλική προέλευση λόγω της μακρόχρονης Ενετοκρατίας, αλλά και της χρήσης της ιταλικής γλώσσας, ως επίσημης γλώσσας, κατά τις μεταγενέστερες περιόδους- της Επτανήσου Πολιτείας, της Γαλλοκρατίας και της Αγγλοκρατίας μέχρι το 1849. Άλλωστε, η παραδοσιακή αρχιτεκτονική της Κεφαλονιάς, όπως και όλων των Επτανήσων, είναι βαθιά επηρεασμένη από δυτικά, κυρίως ιταλικά πρότυπα. Αξιοσημείωτη είναι και η διατήρηση πολλών τεχνικών όρων με ελληνική, αρχαία ή μεσαιωνική προέλευση.

Τέλος, όροι της οικοδομικής με τουρκική προέλευση (πχ. νταμάρι, ντουβάρι, παντζούρι, σοβάς, χαρμάνι κλπ.) που έχουν επικρατήσει και χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα, εμφανίστηκαν κυρίως μετά τους σεισμούς του 1953, κατά την περίοδο της ανοικοδόμησης, όταν εργάστηκαν στην Κεφαλονιά πολλά συνεργεία οικοδόμων κυρίως από την Ήπειρο και την Πελοπόννησο. Η περίοδος αυτή συνέπεσε και με την αλλαγή του τρόπου οικοδόμησης, αφού νέα υλικά (πχ. μπετόν, τούβλα, τσιμεντόλιθοι κλπ. εκτόπισαν τα παλαιά και συνεπώς τον τρόπο κατασκευής. Έτσι, οι περισσότεροι όροι της παραδοσιακής οικοδομικής στην Κεφαλονιά έπαψαν να χρησιμοποιούνται και παραμένουν μόνο ως αντικείμενο ιστορικής έρευνας και γλωσσολογικής μελέτης.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

- αβδέλι** (το): ο μεντεσές του παράθυρου, της πόρτας
- αγκωνάρι** (το): γωνιόλιθος σχήματος ορθογωνίου παραλληλεπιπέδου [μεσν. *αγκωνή*]
- αγκωνή** (η): η γωνία της οικοδομής [αρχ. *αγκών*]
- αδελφομοίρι** (το): κατοικία που ανήκει σε αδελφούς και χωρίζεται σε δύο ίσα μέρη
- αναγκαίος** (ο): το αποχωρητήριο
- αναμινάλε** (το): φωταγωγό παράθυρο στη στέγη [ιταλ. *luminale*]
- αναφοράς** (ο): ο καπνοδόχος [αρχ. *άνω - φέρω*]
- ανώι** (το): ο όροφος ή το υπερυψωμένο ισόγειο [αρχ. *ανώγαιον*]
- ανώφλι** (το): το επάνω μέρος ενός ανοίγματος, το υπέρθυρο [μεσν. *ανώφλιον*]
- αρκιέτα** (η): μικρή αψίδα, τόξο [ιταλ. *archetto*]
- αρτάνα** (η): ανθοστοιχία, παρτέρι με άνθη [ιταλ. *Altana*]
- ατσούπι** (το): η τριγωνική απόληξη του τοίχου για τη στήριξη της δίριχτης στέγης
- βαρδιόλα** (η): το παρατηρητήριο, η σκοπιά [βεν. *vardian*]
- βένα** (η): η ίνα του ξύλου [λατ. *vena* = φλέβα]
- βέρα** (η): το στόμιο της στέρνας [βεν. *vera*]
- βόλτο** (το): η αψίδα [ιταλ. *volto*]
- βροντάλι** (το): η υδρορροή [ιταλ. *grondale*]
- γατότρυπα** (η): μικρό άνοιγμα στο κάτω μέρος της πόρτας για να μπαινοβγαίνει η γάτα
- γιαγλί** (το): σοβάς, κυρίως σε οροφές με ξυλόπηχες, ο οποίος αποτελείται από ασβεστοκονίαμα και τραγόμαλλο [τουρκ. *yagli* = λιπαρός]
- γλίνα** (η): λάσπη από ασπρόχωμα (ασκύλακα) που χρησιμοποιείται ως συνδετικό υλικό στην τοιχοποιία [αρχ. *γλίνη*]
- γουλί** (το): το στρογγυλό βότσαλο της θάλασσας
- γράβα** (η): το λατομείο [ιταλ. *Cava*]
- γραδέλα** (η): η εσχάρα [ιταλ. *Gratella*]
- γρέτζος** (ο): αυτός που έχει τραχιά επιφάνεια, ο κακότεχνος [ιταλ. *greggio*]
- γρίλια** (η): περσίδα στα εξώφυλλα των παραθύρων [γαλλ. *grille*]
- γρομπάδος** (ο): φουσκωμένος ετοιμόρροπος τοίχος [ιταλ. *grappa* = καμπούρα]
- γωνιά** (η): χώρος μαγειρέματος στην κουζίνα [αρχ. *γωνία*]
- εντι(γ)ός** (ο): χώρος ελεύθερος ανάμεσα στο πίσω μέρος του σπιτιού και στο γειτονικό οικόπεδο
- εντράτα** (η): η είσοδος [ιταλ. *entrata*]
- έρτα** (η): η κατακόρυφη πλευρά των ανοιγμάτων, ο λαμπάς [ιταλ. *erto* = όρθιο]
- ιζολάτο** (το): σπίτι με προαύλιο και αυλές [ιταλ. *isola* = νησί]

ινταγιαδόρος (ο): ο ξυλόγλυπτης
ιντάγιο (το): σκάλισμα στο ξύλο, ξυλογλυπτική [βεν. *intagio*]
καβαλέτο (το): ξύλινο υπόβαθρο με τέσσερα πόδια που συγκλίνουν σε οριζόντιο ξύλο, επάνω στο οποίο στηρίζονται τα μαδέρια [ιταλ. *cavalletto*]
καβελारीά (η): το οριζόντιο δοκάρι ή τα κεραμίδια στην κορυφή της στέγης [λατ. *caballarius*]
καδινάτσος (ο): ο σιδερένιος σύρτης ασφάλειας [ιταλ. *catenaccio*]
καδινέλα (η): το ξύλο που συγκρατεί ανοιχτά τα εξώφυλλα του παράθυρου [ιταλ. *catenella*]
καδινέλια (τα): οι λεπτές ξύλινες πήχες
καδρόνι (το): η ξύλινη δοκός τετράγωνης περίπου διατομής [ιταλ. *quadrona*]
καζάρμα (η): το μεγάλο, ευρύχωρο σπίτι [ιταλ. *caserma* = στρατώνας]
καζότο (το): βοηθητικό σπιτάκι στην αυλή, στον κήπο [ιταλ. *casotto* = σκοπιά]
καμαρό (το): το σαλόνι
κάναβα (η): η οйнаποθήκη [ιταλ. *canova*]
καναβωτό (το): η εσοχή στον τοίχο της κουζίνας με ράφια
καναλέτο (το): η μικρή τάφρος για δίοδο νερού [ιταλ. *canaletto*] **καντουνάδα** (η): ο πολύ στενός δρόμος, το διάκενο μεταξύ γειτονικών σπιτιών [ιταλ. *contonata*]
καντούνι (το): ο στενός δρόμος [ιταλ. *cantone*]
καπιτέλο (το): το κιονόκρανο [ιταλ. *capitello*]
καράβολας (ο): σιδερένιο διακοσμητικό στοιχείο με μορφή σπείρας, έλικας [βεν. *caraguol*]
κασέτα (η): το φάτνωμα της οροφής [ιταλ. *Casseta*]
καταπόρι (το): η εξωτερική γωνία της οικοδομής
καταρράχτης (ο): η εσωτερική ξύλινη σκάλα μεταξύ ορόφου και κατωγιού [αρχ. *καταρράχτης*]
καταρρίχωμα (το): το ανώτερο τμήμα της τοιχοποιίας κάτω από τα κεραμίδια
κατώι (το): το ισόγειο ή το υπόγειο που λειτουργεί ως αποθήκη [αρχ. *κατώγαιος*]
καυκιά (η): το πέτρινο γουδί για την παρασκευή σκορδαλιάς (αλιάδας) [μεσν. *καύκος* < αρχ. *καύκη*]
κιαρίνα (η): άσπρη άμμος για την επίστρωση δρόμων, δαπέδων
κιάρο τζάλο (το): χρώμα ανοικτό κίτρινο
κλειδωνιά (η): η κλειδαριά [μεσν. *κλειδώνω*]
κοκκινοπήλι (το): το κοκκινόχωμα
κολάρο (το): το χρώμα, η βαφή [ιταλ. *Colore*]

κοντότο (το): ο οχετός, υπόνομος [ιταλ. *condotto*]

κοντράδα (η): η συνοικία [ιταλ. *contrade*]

κόρδα (η): το οριζόντιο δοκάρι στο ζευκτό της στέγης [ιταλ. *corda*]

κορνίζα (η): γείσο, προεξοχή [βεν. *cornise*]

κουλούρι (το): ο περίγυρος της αυλής, η στρογγυλεμένη ράχη του μαντρότοιχου

κούνιο (το): ο ξερός ασβέστης

κούρμπα (η): η καμπύλη [γαλλ. *courbe*]

κουρτελάδα (η): το κρηπίδωμα, περίφραγμα [ιταλ. *Cortile*]

κουρτελάδες (οι): ισόπαχες πέτρινες πλάκες που τοποθετούνται στην τελευταία επάνω σειρά της κούρτης

κούρτη (η): ο μαντρότοιχος, το περιτοίχισμα της αυλής [ιταλ. *Corte*]

λαγουρέντες (ο): εργάτης, βοηθός τεχνίτη, κυρίως του κτίστη [ιταλ. *lavorante*]

λακοφούρني (το): ο χώρος κάτω από την πόρτα του φούρνου για να πέφτουν οι στάχτες

λανός (ο): η πολύ μεγάλη δεξαμενή, η στέρνα νερού

λάρτζινο (το): ξυλεία, από είδος πεύκου, ανθεκτική στις ατμοσφαιρικές επιδράσεις [λατ. *Larix*]

λαστρόνι (το): το μεγάλο τζάμι [ιταλ. *lastrone*]

λατινιέρης (ο): ο λευκοσιδηουργός

λοτός (ο): ο λευκοσίδηρος

λενιάμι (το): η ξυλεία [ιταλ. *legname*]

ληνοπάτι (το): το χώρισμα του ληνού

ληνός (ο): η μικρή δεξαμενή όπου πατιούνται τα σταφύλια, για να βγει ο μούστος, το πατητήρι [αρχ. *ληνός*]

λιθιά (η): ο πέτρινος τοίχος χωρίς συνδετικό κονίαμα και επίχρισμα [αρχ. *λίθος*]

λίμπα (η): η πέτρινη δεξαμενή νερού ή λαδιού [ιταλ. *Limba*]

λιμπραρία (η): η βιβλιοθήκη [ιταλ. *libro* = βιβλίο]

λιμπρέτο (το): το μισάνοιχτο παράθυρο

λό(ν)τζα (η): το υπόστεγο, ο υπόστεγος εξώστης [βεν. *Ioτζα*]

μάγγανο (το): το χειροκίνητο βαρούλκο του πηγαδιού [ιταλ. *mangano*]

μαγερειό (το): το μαγειρείο, η κουζίνα [αρχ. *Μαγειρείον*]

μαγιόλια (τα): τα κεραμικά εφυαλωμένα πλακάκια δαπέδου

μαδέρι (το): η πλατιά σανίδα πάχους 7 εκ. περίπου [βεν. *Madero*]

μαϊστρα (η): η κύρια δοκός της στέγης ή του πατώματος [βενετ. *maistra* = μεγίστη]

μαλάχτρα (η): το χαρμάνι της λάσπης για κτίσιμο [αρχ. *μαλάσσω*]

μάπα (η): η κωνική κατασκευή για την απομάκρυνση του καπνού από τη γωνιά της κουζίνας

μαραγκός (ο): ο ξυλουργός [βεν. *Marangon*]

μαρκίζα (η): η προεξοχή, το γείσο [γαλλ. *Marquise*]

μάρτα (η): ο διαλυμένος με νερό ασβέστης [ιταλ. *Malta*]
μάστορας (ο): ο τεχνίτης, ο επόπτης των εργαζομένων [λατ. *Magister*]
μεριντιάνα (η): το ηλιακό ρολόι [ιταλ. *meridiana*]
μετζαλούνα (η): το ημικυκλικό παράθυρο, ο φεγγίτης [*naX.mezzaluna* - ημισέληνος]
μετζάο (το): ο ισόγειος χώρος κατοικίας ή αποθήκης, το υπερυψωμένο ισόγειο [ιταλ. *mezzano* = μεσαίο]
μεσοχώρι (το): ο εσωτερικός ενδιάμεσος τοίχος, που χωρίζει δωμάτια
μογδόνι (το): το φουρούσι εξώστη, πέτρινο ή ξύλινο
μονήρονο (το): το σπίτι που έχει μονόριχτη στέγη
μοροφίντο (το): ο εσωτερικός διαχωριστικός, ξύλινος και επιχρισμένος τοίχος [ιταλ. *muro-finto* = τοίχος ψεύτικος]
μοσκιέρα (η): το ντουλάπι με σίτες στις πλευρές του για να αερίζονται τα τρόφιμα και να προφυλάσσονται από τα έντομα, αλλιώς φανάρι ή φρεσκιέρα [ιταλ. *mosca* = μύγα]
μό(ν)τζος (ο): ο εξώστης στον οποίο καταλήγει εξωτερική πέτρινη σκάλα και οδηγεί στην είσοδο του πρώτου ορόφου, το μπαλκόνι [ιταλ. *bonzo*]
μούντισμα (το): το ασβέστωμα
μουράγιο (το): ο εξωτερικός κτιστός τοίχος [ιταλ. *muro*, βεν. *muragia*]
μπαλκόνι (το): ο εξώστης [ιταλ. *balcone*]
μπανταδούρος (ο): το ρόπτρο [ιταλ. *battere* = κτυπώ]
μπασιά (η): η είσοδος, κυρίως χωραφιού [αρχ. *έμβασις*]
μπατίνα (η): το χρώμα, το βερνίκι [ιταλ. *patina*]
μπιζουτάδο (το): το σκαλοπάτι που έχει προεξοχή, ημικυκλικής διατομής, στην οριζόντια επιφάνεια του
μπορτσολάνα (η): η πορσελάνη, σκόνη θηραϊκής γης [ιταλ. *porcellana*]
μπουζαδόρος (ο): το αυλάκι που οδηγεί το νερό στη στέρνα
μπούζος (ο): ο κρουνός, οχετός [ιταλ. *buzzo*]
μπουτουγιόνι (το): η μεγάλη πέτρα
μώρος (ο): η αποτρεπτική προτομή στο ανώφλι της εξώπορτας [*moro* = μούρος, μαυριτανός]
ντριτσιέρα (η): το μικρό άνοιγμα στους εξωτερικούς τοίχους των κατοικιών απ'όπου πυροβολούσαν στον δρόμο· είδος πολεμίστρας [ιταλ. *diriggere* = κατευθύνω]
ξεσέρνω: αλλάζω, επανατοποθετώ τα κεραμίδια
ξεχυτό (το): το υπόστεγο, η μονήρονη στέγη
ξώπορτο (το): η εξώθυρα **παλαμίζω**: σοβατίζω [αρχ. *Παλάμη*]
παλάτι (το): το μεγάλο διώροφο σπίτι [ιταλ. *palacho*]
παπιονάδο (το): η στέγη που αποτελείται από τέσσερα κεκλιμένα επίπεδα, η τετράριχτη
παραγκώνι (το): η λαξευμένη πέτρα, κάθετη προς την ακρογωνιαία, για τη διαμόρφωση γωνίας στη λιθοδομή [αρχ. *παρα+αγκωνή*]

παραπέτο (το): η κουπαστή, το στηθαίο [ιταλ. *parapetto*]

παράσπιτο (το): το βοηθητικό κτίσμα συνήθως στην αυλή

παραστή (η): η κατακόρυφη πλευρά των ανοιγμάτων (πόρτες, παράθυρα) [αρχ. παραστάς]

πασαμέντο (το): το κατώτερο μέρος, ύψους περίπου 1 μ., των τοίχων των κοινόχρηστων χώρων, το χρωματισμένο συνήθως με λαδομπογιά

πατερά (τα): τα ξύλινα, οριζόντια δοκάρια της στέγης και του πατώματος [μεσν. *πατερόν*]

πατωτό (το): το δοκάρι που στηρίζει τις τάβλες του πατώματος

πελεκάνος (ο): ο πελεκητής της πέτρας, λιθοξόος [αρχ. *πελεκάν*, *πελεκάνος*]

πέργκολα (η): η σιδερένια ή ξύλινη κατασκευή από κολόνις και δοκάρια που χρησιμοποιείται για την αναρρίχηση φυτών [ιταλ. *Pergola*]

περέσι (το): το διάπλατα ανοιχτό συνήθως παράθυρο

πέρονας (ο): το μεγάλο σιδερένιο καρφί, που κατασκευάζεται στο καμίνι [αρχ. *Περόνη*]

πετροκόπος (ο): ο εργάτης των λατομείων πέτρας, πωρόλιθου

πιάνο (το): ο όροφος της οικίας [ιταλ. *Piano*]

πιτόρος (ο): ο ζωγράφος, τεχνίτης ελαιοχρωματιστής [ιταλ. *pittore*]

πλακαδούρα (η): η πέτρινη πλακόστρωση

πλίθα (η): δεξαμενή για την αποθήκευση λαδιού, λαξευμένη σε συμπαγή πέτρα, χωρητικότητας περίπου 1 m³

πλιθάρι (το): το πιθάρι, κυρίως λαδιού [αρχ. *πίθος - άριον*]

ποδόχι (το): η δεξαμενή στην οποία συγκεντρώνεται ο μούστος από το ληνό [αρχ. *αποδοχή*]

πωρί (το): ο πωρόλιθος [αρχ. *πόρος*]

ποριά (η): η είσοδος κυρίως της αυλής ή του κτήματος [αρχ. *πόρος* = πέρασμα]

πορταδέλα (η): ο μεντεσές της πόρτας ή του παράθυρου [ιταλ. *portuelle*]

πόρτεγο (το): η είσοδος του σπιτιού - το δωμάτιο μεταξύ εξώπορτας και εσωτερικής σκάλας [ιταλ. *Portico*]

πορτέλο (το): η μικρή πόρτα [ιταλ. *portello*]

πορτόνι (το): η μεγάλη εξώπορτα της αυλής, του κτήματος [ιταλ. *portone*]

πρέκι (το): το ανώφλι [βεν. *brechia*]

πυροστιά (η): το σιδερένιο τρίποδο για τη στήριξη της χύτρας στη γωνιά [αρχ. *πυρ + εστία*]

ρεμενάτο (το): η θολωτή κατασκευή από πέτρα ή συμπαγή τούβλα, που βρίσκεται επάνω από τις πόρτες, τα παράθυρα

ρενταρίκα (η): η μονώροφη, επιμήκης κατοικία

ρέπεδο (το): το ερείπιο, χαλέπεδο [αρχ. *ερείπιον*]

ρεστέλο (το): το μικρό ξύλινο κάγκελο [ιταλ. *Rastello*]

ριζομιά (η): το συμπαγές πέτρωμα, κατάλληλο για θεμελίωση

ρίλεβο (το): το ανάγλυφο [ιταλ. *Rilievo*]

ριμέσο (το): το ψηφιδωτό [ιταλ. *rimesso*]

ροζ αγγελικό (το): χρώμα κόκκινο του ρόδου [ιταλ. *rosa angelica*]

ροϊνάτσα (τα): τα άχρηστα υπολείμματα οικοδομής, τα μπάζα [ιταλ. *Rovinaccio*]

ρονιά (η), **νερονιά** (η): η τελευταία κάτω σειρά των κεραμιδιών της στέγης, τα αυλάκια των κεραμιδιών

ρούγα (η): ο δρόμος [λατ. *ruta*]

σαγιαδόρος (ο): η μπετούγια της πόρτας

σάλα (η): το κύριο δωμάτιο της κατοικίας, το σαλόνι [ιταλ. *sala*]

σαλίτζο (το): το γουλόστρωτο ή με μικρές πέτρες στρωμένο δάπεδο [ιταλ. *selciato*]

σαλτσίνο (το): η ψιλή άμμος της θάλασσας, κατάλληλη για αμμοκονίαμα

σαράγια (η): η σταφιδαποθήκη, συνήθως στο κατώι της κατοικίας [ιταλ. *seraglio*]

σαρίχι (το): η τρύπα του ληνού για να ρέει ο μούστος στο ποδόχι

σέττε: η οικοδομή με κάτοψη σχήματος γάμα (Γ) [ιταλ. *sette* = επτά]

σκαλινάδα (η): η μεγάλη πέτρινη σκάλα

σκαλούνι (το): το πέτρινο σκαλοπάτι

σκαρέτο (το): κρυφό μέρος του σπιτιού κατάλληλο για απόκρυψη πολύτιμων αντικειμένων

σκάρπα (η): η επικλινή εξωτερική βάση της τοιχοποιίας [ιταλ. *Scarpa* = κλίση]

σκατζιά (η): το ξύλινο ράφι, η πιατοθήκη [ιταλ. *Scansia*]

σκούρα (τα): τα εξώφυλλα των παραθύρων [ιταλ. *oscuro* = σκοτάδι]

σκουρέτο (το): λεπτή σανίδα πάχους 12 χιλ.

σογάτζα (η): το διακοσμητικό διάζωμα κτιρίου

σόμπολα (τα): οι μικρές πέτρες που τοποθετούνται ανάμεσα στις μεγάλες στην τοιχοποιία

σοτόλοτζο (το): το μικρό στέγαστρο πάνω από την πόρτα [ιταλ. *soffo loggia*]

σούγελο (το): η υδρορροή, το λούκι [ιταλ. *suggelo*]

σπανιολέτα (η): η χειρολαβή (πετούγια) του παράθυρου [ιταλ. *spagnoleta*]

σπιανάδα (η): η πλατεία, το καθαρό επίπεδο οικόπεδο [ιταλ. *spianata*]

σπιέρα (η): ο καθρέφτης, το τζάμι [ιταλ. *spera*]

σπιτότοπος (ο): το οικόπεδο

σπράγγες (οι): οι μικρές πρόκες

στέρνα (η): η δεξαμενή βρόχινου νερού [ιταλ. *cisterna*]

στράτα κομούνα (η): ο δημόσιος δρόμος [ιταλ. *strada comune*]

στρατόνι (το): ο μικρός δρόμος [ιταλ. *stradone*]

στρουμπουλός (ο): ακανόνιστη πέτρα που χρησιμοποιείται μόνο στο εσωτερικό της τοιχοποιίας

σώχωρο (το): χωράφι εφαιπτόμενο με την αυλή του σπιτιού

τάβλα (η): η σανίδα με δυο επίπεδες όψεις [λατ. *Tabula*]

ταβλάτσο (το): το ξύλινο ορθογώνιο τμήμα της πόρτας που περικλείεται από το τελάρο, ο ταμπλάς [ιταλ. *Tavolaccio*]

ταλιαδόρος (ο): ο ξυλουργός, επιπλοποιός [ιταλ. *tagliatore*]

τεραγκιάλε (το): το χρώμα του ψημένου πηλού [ιταλ. *terra giala*]

τινέλο (το): το χολ, η μικρή τραπεζαρία [ιταλ. *tinello*]

τούβουλο (το): το τούβλο [λατ. *tubulus*]

τραβαδούρα (η): ο ξύλινος σκελετός της στέγης [ιταλ. *travo*]

τράβο (το): το ξύλινο δοκάρι-πατερό [ιταλ. *trave*]

τραμέτζο (το): το εσωτερικό χώρισμα κατοικίας [ιταλ. *tramezzo*]

τρέσο (το): το ξύλο που καρφώνεται εγκάρσια προς την κατεύθυνση σανίδων για τη σύνδεση τους και τη διαμόρφωση τους σε σανίδωμα [ιταλ. *stretto* = σφιχτός]

τσελέστε (το): χρώμα λουλακί [ιταλ. *celeste* = ουράνιο]

τσουπάδο (το): η στέγη που αποτελείται από δύο κεκλιμένα επίπεδα, Π δίριχτη

φαβραριό (το): το σιδηρουργείο

φάβρος (ο): ο σιδηρουργός [ιταλ. *fabbro*]

φαραμέντο (το): η κατασκευή [ιταλ. *fare*]

φατνώματα (τα): ξύλινα ορθογώνια κοιλώματα στην οροφή, συνήθως ζωγραφισμένα

φατούρα (η): η αξία της εργασίας μιας κατασκευής χωρίς το κόστος των υλικών [ιταλ. *Fattura*]

φατσάδα (η): η πρόσοψη [βεν. *fazzada*]

φιοριτούρα (η): τα ανάγλυφα σχέδια στα παωριά, το διακοσμητικό σύμπλεγμα από ανθέμια [ιταλ. *fioritura*]

φούμπια (η): το σιδερένιο συμπλήρωμα της πορταδέλας, που τοποθετείται στις παραστάδες της πόρτας ή του παράθυρου

φουνταμέντα (τα): τα θεμέλια του σπιτιού [ιταλ. *Fondamenta*]

φουντ(ρ)αδόρος (ο): η ξύλινη ή σιδερένια αμπάρα για την εσωτερική ασφάλεια της πόρτας

φουρούσια (τα): τα στηρίγματα του εξώστη, του μπαλκονιού [αρχ. *φέρω*]

φρέσκο (το): η ζωγραφική επάνω σε νωπό σοβά, η νωπογραφία [ιταλ. *fresco*]

φριάδα (η): το σιδερένιο κάγκελο [ιταλ. *ferriata*]

φρίζα (η): η διακοσμητική ταινία συνήθως στο επάνω μέρος του τοίχου [γαλλ. *frise*]

φυλλαδέλα (η): η λεπτή σανίδα πάχους 6 χιλ. [αρχ. *Φύλλον*]

φυρίδα (η): το μικρό διάκενο, η χαραμάδα [αρχ. *θυρίς*]

φώτολο (το): το μικρό παράθυρο στο ατσούπι των κατοικιών, ο φεγγίτης
χαλέπεδο (το): το μισογκρεμισμένο σπίτι
χαμόγειο (το): το χαμηλό ισόγειο σπίτι, χαμώι [αρχ. *χαμαί-γαιον*]

ΕΡΓΑΛΕΙΑ

αρίδι (το): το χειροκίνητο τρυπάνι [αρχ. *αρίς*]
ασορτιμέντο (το): η σειρά εργαλείων, χαρακτηρισμός συνεργαζόμενων οικοδομικών στοιχείων, το τακίμι [ιταλ. *assordimento*]
βιδόνι (το): το μεγάλο σιδερένιο εργαλείο για το σφίξιμο ξύλων που πρόκειται να συγκολληθούν [βεν. *Vidai*]
γκινόσο (το): το ειδικό ροκάνι του ξυλουργού για το άνοιγμα πατούρας [τουρκ. *gunye* = ορθογώνιο]
γ(κ)ραφέτο (το): το εργαλείο για τη χάραξη σε ξύλο παράλληλων γραμμών
δίμυτο (το): το σφυρί του λιθοξόου με δύο αιχμηρές άκρες
καρέττα (η): το μονότροχο οικοδομικό καρότσι [ιταλ. *Carretta*]
καταρράχτης (ο): το μεγάλο πριόνι του ξυλουργού, που το χειρίζονται δύο άτομα
κατσάλι (το): η σανίδα για τη μεταφορά λάσπης, το πιλοφόρι
κουμπάσο (το): ο διαβήτη [βεν. *compasso*]
κουραστάρι (το): το χειροκίνητο πριόνι, σχήματος διπλού ταυ, που η λάμα του στερεώνεται με τη βοήθεια τεντωμένου σχοινιού [τουρκ. *kiris* = σχοινί]
κτιστάρι (το): το ειδικό μυστρί του κτίστη
λάτα (η): ο τενεκές [ιταλ. *latta*]
μάγιο (το): το βαρύ σφυρί του λιθοξόου, ο ματρακάς μαντικάπι (το): το χειροκίνητο τρυπάνι, το σχήμα του οποίου αποτελείται από τέσσερις ορθές γωνίες (μανιβέλα) [τουρκ. *matkap*]
μαραβίλια (η): το χειροτρύπανο σχήματος «T» για άνοιγμα τρύπας μεγάλου βάθους [ιταλ. *Meraviglia*]
μαρτέλα (η): το σφυρί του λιθοξόου με δόντια στις δύο άκρες [ιταλ. *martellind*]
ματσόλα (η): το ξύλινο σφυρί του ξυλόγλυπτη [ιταλ. *mazzuolo*]
μόρσα (η): η μέγγενη [ιταλ. *morsa*]
μουντί (το): η μεγάλη βούρτσα για το άσπρισμα με ασβέστη
μπάλος (ο): ο σιδερένιος μεγάλος λοστός
νιβέλο (το): το αλφάδι [γαλλ. *niveau* = επίπεδο]
ντρετούρα (η): η μεγάλη πλάνη του ξυλουργού κατάλληλη για ευθυγράμμιση [ιταλ. *dirittura* = ευθεία]

ντριλιντόρος (ο): το τρυπάνι που είναι κατάλληλο για λεπτές εργασίες στην ξυλογλυπτική

ξυλοφάος (ο): η ράσπα του ξυλουργού

παραμίνια (η): ο λεπτός μπάλος για να ανοίγονται τρύπες στα φουρνέλα [ιταλ. *bara + mind*]

πασέτο (το): το μέτρο [ιταλ. *bacchetta*]

πετροτσέκουρο (το): το ειδικό τσεκούρι για το κόψιμο πωριού

πίγκος (ο): η αξίνα [ιταλ. *piccone*]

πικούνι (το): το χοντρό σφυρί του κτίστη με κόψη από τη μία πλευρά [ιταλ. *piccone*]

πλάνη (η): το ροκάνι του ξυλουργού [λατιν. *Plana*]

πάντα (η): το καλέμι του λιθοξόου [ιταλ. *punta*]

ποντίλι (το): η πολύ αιχμηρή σμίλη του λιθοξόου που είναι κατάλληλη για λεπτές εργασίες, όπως η χάραξη γραμμμάτων

σαμουτσα (η): το σφυρί του ξυλουργού

σγ(ρ)όμπια (η): το σκαρπέλο του ξυλουργού με καμπύλη κόψη [ιταλ. *sgorbia*]

σιγάτσα (η): το πριόνι του ξυλουργού [ιταλ. *sega*]

σίκλος (ο): ο κουβάς [ιταλ. *siglo*]

σμίι (το): το πριόνι του ξυλουργού με στενή λάμα [ιταλ. *sminuire = ελαττώνω*]

στέλα (η): η ξύλινη μεταβλητή γωνία για τη χάραξη γωνιών διαφόρων ανοιγμάτων [ιταλ. *stela*]

τζιβιέρα (η): το σανίδωμα με δύο ζεύγη χειρολαβών, που χρησιμεύει για τη μεταφορά λάσπης ή πέτρας από δύο εργάτες [ιταλ. *Civiera*]

τριβέλι (το): το χειροκίνητο τρυπάνι [ιταλ. *trivella -ο*]

χτένι (το): η πλατιά σμίλη με δόντια για το πελέκημα της πέτρας [κτένιον < αρχ. κτείς]

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Παναγής Καββαδίας

Βιογραφία

Γεννήθηκε το 1850 στην Κοθρεά της Κεφαλονιάς. Σπούδασε φιλολογία στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο της Αθήνας και έπειτα πήγε στη Γερμανία με κρατική υποτροφία όπου συνέχισε τις σπουδές του στο κλάδο της αρχαιολογίας στο Μόναχο. Επέστρεψε στην Αθήνα και μπήκε στην αρχαιολογική υπηρεσία το 1879 ως Έφορος Αρχαιοτήτων Κυκλάδων και Ευβοίας. Το 1885 έγινε αναπληρωτής του Γενικού Εφόρου και μετά από λίγο Γενικός Έφορος των Αρχαιοτήτων. Ίδρυσε πολλά μουσεία στις επαρχίες και εν γένει οργάνωσε την αρχαιολογική εταιρεία, στην οποία διετέλεσε και Γραμματέας από το 1894 ως το 1909 και ξανά από το 1911 ως το 1920.

Ήταν καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και αντεπιστέλλον μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας των Επιγραφών και της Φιλολογίας. Ήταν επίσης μέλος της Βασιλικής Ακαδημίας του Βελγίου και επίτιμος διδάκτωρ των Πανεπιστημίων της Κανταβριγίας και της Λειψίας. Απομακρύνθηκε λόγω του αυταρχικού χαρακτήρα του από την Εταιρεία και την Υπηρεσία το 1909.

Απεβίωσε στις 21 Ιουλίου 1928.

Αρχαιολογικό έργο

Έργο του Καββαδία είναι μεταξύ των άλλων οι μεγάλες ανασκαφές της Επιδαύρου και της Ακρόπολης. Οργάνωσε το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο και την έκθεσή του. Οργάνωσε επίσης το Μουσείο της Ακροπόλεως. Διεξήγαγε πολλές ανασκαφές, ιδίως στην Επίδαυρο, Κεφαλλονιά και στην Ακρόπολη, πλουτίζοντας τις εκθέσεις των μουσείων.

Συγγράμματα

• Αθηνά: Η παρά το Βαρβάκειον ευρεθείσα εν σχέσει προς την Αθηνάν του Παρθενώνος

- Αρχαιολογία Ιστορία της Ελληνικής Καλλιτεχνίας
- Βολταίρος: ήτοι ο φιλοσοφικός, φιλολογικός και ιδιωτικός αυτού βίος
- Επικήδειος Λόγος επί τη νεκρά Ελένη Κ. Μεταξά
- Η εν Λούβρω Σαμοθρακία Νίκη και η σπουδαιότης αυτής διά την ιστορίαν της πλαστικής: Θέσις επί υφηγεσία εν τω Εθνικώ Πανεπιστημίω
- Ιστορία της Αρχαιολογικής Εταιρείας: από της εν έτει 1837 ιδρύσεως αυτής μέχρι του 1900

• Γενική Εφορεία των Αρχαιοτήτων Κατάλογος του Κεντρικού Αρχαιολογικού Μουσείου

- Το ιερόν του Ασκληπιού εν Επιδαύρω και η θεραπεία των ασθενών
- Πηγή: Παρουσίαση του Καββαδία από την Αρχαιολογική Εταιρεία

Μπαρόκ:

Η τέχνη και ο πολιτισμός του 17ου αιώνα αναφέρονται συνήθως ως «Μπαρόκ». Η μπαρόκ τέχνη γεννήθηκε στην Ιταλία και συνδέεται άμεσα με τους σκοπούς της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, η οποία δημιούργησε έναν νέο ρυθμό στη ζωγραφική και την αρχιτεκτονική, ως απάντηση στους Προτεστάντες που αρνούνταν τη χρήση εικόνων και αγαλμάτων στους ναούς. Επηρεάζει όλες τις μορφές τέχνης, διαρκεί έως τα μέσα του 18ου αιώνα και εξαπλώνεται σε χώρες που έμειναν πιστές στον ρωμαιοκαθολικισμό (πχ. Ισπανία, Αυστρία, Ν. Γερμανία, Πολωνία, Βέλγιο, Λατινική Αμερική κ.ά.). Η λέξη μπαρόκ σημαίνει το παράδοξο και αρχικά χρησιμοποιήθηκε χλευαστικά, διότι παραγνώριζε τους κανόνες της κλασικής αρχιτεκτονικής και συνδύαζε αρχιτεκτονικά στοιχεία διαφορετικής προέλευσης. Με τον ρυθμό αυτό γίνεται μια προσπάθεια επίδειξης πλούτου, χαρακτηριστικό γνώρισμα των κοινωνιών της Ιταλίας εκείνης της εποχής. Είναι ρυθμός βαρύς και παραφορτωμένος, και χαρακτηρίζεται από εντυπωσιακές κοίλες επιφάνειες και από τάση υπερβολής στη διακόσμηση.

Νεοκλασικισμός:

Το καλλιτεχνικό ρεύμα που κυριάρχησε στην ευρωπαϊκή τέχνη τον 18ο και 19ο αιώνα, εποχή κατά την οποία οι αρχιτέκτονες και γενικότερα οι καλλιτέχνες αναζητούν τα πρότυπα τους στην αρχαία ελληνική και ρωμαϊκή τέχνη. Ο νεοκλασικισμός εμπνεόταν από τρία κυρίως στοιχεία: την επιθυμία του να απορρίψει το ροκοκό, το ενδιαφέρον του για το κλασικό παρελθόν και την επιδίωξη της ηθικής. Οι νεοκλασικιστές δεν αποσκοπούσαν στην αναβίωση των τεχνοτροπιών του παρελθόντος, αλλά χρησιμοποιούσαν την τέχνη ως μέσο για να δημιουργήσουν μια κοινωνία σύγχρονη και ενάρετη. Ο νεοκλασικισμός συνδέεται στενά με τον Διαφωτισμό του 18ου αιώνα και τη Γαλλική Επανάσταση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Γ.Α.Κ. - Τοπικό Αρχείο Ιθάκης, Οικιστικά της Ιθάκης, Αρχιτεκτονικά σχέδια από την περίοδο 1820-1865, Ιθάκη 2006.
2. Γερουλάνος Μαρίνος, *Το Ληξούρι*, εκδ. Γκοβόστη, Αθήνα, 2003.
3. Δεμπόνος Άγγελο-Διονύσης, *Η Κεφαλλονιά του θρύλου και της παράδοσης*, Αργοστόλι, 1993.
4. Ζήβας Α. Διονύσης, *Η αρχιτεκτονική της Ζακύνθου*, εκδ. Τ.Ε.Ε., Αθήνα, 1970.
5. Κοργιαλένιο Ίδρυμα Κεφαλληνίας, *Η παλαιά Κεφαλλονιά*, Τόμος Ι, Αργοστόλι, Αν. 2004.
6. Κοσμετάτου Ελένη, *Αναφορά στους δρόμους της Κεφαλονιάς*, Κοργιαλένιο Ιστορικών και Λαογραφικών Μουσείον, Αργοστόλι, 1991.
7. Κουνάδη-Παπαδάτου Μπούλα, *Παλιά σπίτια στην Κεφαλλονιά*, Αθήνα, εκδ. Κάκτος, 1998.
8. Μοσχονάς Ν. Γ, *Το Ιστορικό αρχείο της Κεφαλονιάς*, πηγή για την αποκατάσταση της πολεοδομίας και της αρχιτεκτονικής των οικισμών του νησιού. Πρακτικά Δ' Πανιωνίου Συνεδρίου.
9. Μοσχόπουλος Ν. Γεώργιος, *Ιστορία της Κεφαλονιάς*, Τόμος Ι, Αθήνα, 1985, Τόμος ΙΙ, Αθήνα, εκδ. Κέφαλος, 1998.
10. Μπεριάτος Ηλίας, *Αρχιτεκτονική και πολεοδομία στο μετασεισμικό Αργοστόλι*, Αργοστόλι, 1992.
11. Μπίρης Μάνος, *Αθηναϊκή Αρχιτεκτονική 7875-1925*, εκδ. Μέλισσα.
12. Παπαϊωάννου Σπ. Κωνσταντίνος, *Το Ελληνικό Παραδοσιακό Σπίτι*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Ε.Μ.Π., Αθήνα, 2003.
13. Παρίσης Σπύρος, *Ο εγκαταλειμμένος οικισμός Φάρσα στην Κεφαλλονιά*, περ. Αρχαιολογία, τεύχ. 76, Αθήνα 2000.
14. Πουλάκη-Κατεβάτη Διονυσία, *Προσεισμική Κεφαλλονιά*, εκδ. Εικών, Αθήνα, 2003.
15. Ραζή Ρεγγίνα, *Τα νεότερα μνημεία της Κεφαλονιάς*, περ. Κυμοθόη, τεύχ. 2, Αργοστόλι, 1992.
16. Ρηγάκου Διαμάντω, *Χρονικά του Αρχαιολογικού Δελτίου*, τόμ. 39, Αθήνα, 1989.
17. Σβορώνου Αγγελική, *Οικοδομική κατασκευή προσεισμικής Κεφαλονιάς*, εκδ. Ίδρυμα Φωκά-Κοσμετάτου, Αργοστόλι, 1999.
18. Τζελέπης Πάνος, *Η αρχιτεκτονική της προσεισμικής Κεφαλονιάς*, περ. ΙΩΣ, τεύχ. 58-60, Αθήνα 1962.
19. Τσιτσέλης Ηλίας, *Κεφαλληνιακά Σύμμικτα*, Τόμος ΙΙΙ, Γλωσσικά - Λαογραφικά (επιμ. Γ. Ν. Μοσχόπουλος), Αθήνα, 2003.
20. Φωκάς-Κοσμετάτος Κοσμάς, *Κεφαλληνιακά β Αρχιτεκτονικά*, Αθήνα, 2003.
21. Little Stephen, *Οι «...ισμοί» στην τέχνη*, εκδ. Σαββάλας, Αθήνα, 2005.
22. Εθνικό αστεροσκοπείο www.earthquakenet.gr

23. <http://www.gein.noa.gr/el/>

24. ANCIENT GREEK HYDROMYTHS ABOUT THE SUBMARINE
TRANSPORT OF TERRESTRIAL FRESH WATER THROUGH
SEABEDS OFFSHORE OF KARSTIC REGIONS

Συγγραφέας

:Cindy

CLENDENON1

πηγή :<http://carsologica.zrc-sazu.si/>